

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I	<i>Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση</i>	
★	Οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου	1
★	Οδηγία 98/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, με την οποία τροποποιείται η οδηγία 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων	13
★	Οδηγία 98/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, που τροποποιεί, ιδίως ως προς τις ενυπόθηκες πιστώσεις, την οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων	26
★	Οδηγία 98/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του άρθρου 12 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος, των άρθρων 2, 5, 6, 7, 8 και των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων και του άρθρου 2 και του παραρτήματος II της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων	29
★	Οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών	37

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΟΔΗΓΙΑ 98/30/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1998

σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2, το άρθρο 66 και το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 Α της συνθήκης, η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι είναι σημαντικό να θεσπιστούν μέτρα για να συνεχιστεί η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 Γ της συνθήκης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορές ανάπτυξης ορισμένων οικονομιών, αλλά οι παρεκκλίσεις πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να επιφέρουν την ελάχιστη δυνατή διαταραχή στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
- (3) ότι η δημιουργία μιας ανταγωνιστικής αγοράς φυσικού αερίου είναι σημαντικό στοιχείο της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ενέργειας·

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 14.3.1992, σ. 14 και ΕΕ C 123 της 4.5.1994, σ. 26.

⁽²⁾ ΕΕ C 73 της 15.3.1993, σ. 31 και ΕΕ C 195 της 18.7.1994, σ. 82.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1993 (ΕΕ C 329 της 6.12.1993, σ. 182), κοινή θέση του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ C 91 της 26.3.1998, σ. 46) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.5.1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 1998.

- (4) ότι η οδηγία 91/296/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1991, για τη διαμετακόμιση φυσικού αερίου μέσω των μεγάλων δικτύων ⁽⁴⁾ και η οδηγία 90/377/ΕΟΚ το Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1990, σχετικά με μια κοινοτική διαδικασία για τη διαφάνεια των τιμών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας για τον τελικό βιομηχανικό καταναλωτή ⁽⁵⁾, συνιστούν μια πρώτη φάση για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα του φυσικού αερίου·

- (5) ότι είναι πλέον αναγκαίο να ληφθούν περαιτέρω μέτρα για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου·

- (6) ότι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να επηρεάζουν την πλήρη εφαρμογή της συνθήκης, και ιδίως τις διατάξεις σχετικά με την ελεύθερη διακίνηση εμπορευμάτων μέσα στην εσωτερική αγορά και τους κανόνες ανταγωνισμού, και δεν θίγουν τις εξουσίες της Επιτροπής δυνάμει της συνθήκης·

- (7) ότι η εσωτερική αγορά φυσικού αερίου πρέπει να δημιουργηθεί σταδιακά, προκειμένου η βιομηχανία να είναι σε θέση να προσαρμοστεί στο νέο της περιβάλλον κατά τρόπο ευέλικτο και ορθολογικό και να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές διαρθρώσεις της αγοράς στα κράτη μέλη·

- (8) ότι η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς στον τομέα του φυσικού αερίου θα πρέπει να ευνοεί τη διασύνδεση και τη διάλειτουργικότητα των δικτύων, π.χ. μέσω συμβατών ποιοτικών χαρακτηριστικών του αερίου·

- (9) ότι πρέπει να θεσπιστούν ορισμένοι κοινοί κανόνες για την οργάνωση και τη λειτουργία του τομέα του φυσικού αερίου· ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι κανόνες αυτοί συνιστούν απλώς πλαίσιο γενικών αρχών, η λεπτομερής εφαρμογή των οποίων πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη, ώστε κάθε κράτος μέλος να μπορεί να διατηρεί ή να

⁽⁴⁾ ΕΕ L 147 της 12.6.1991, σ. 37· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/49/ΕΚ (ΕΕ L 233 της 30.9.1995, σ. 86).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 185 της 17.7.1990, σ. 16· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

επιλέγει το καταλληλότερο για μια ιδιαίτερη κατάσταση καθεστώσ, ιδίως όσον αφορά τις άδειες και την εποπτεία των συμβάσεων προμήθειας·

- (10) ότι η έξωθεν προμήθεια φυσικού αερίου έχει ιδιαίτερη σημασία για την αγορά φυσικού αερίου από κράτη μέλη που εξαρτώνται σημαντικά από τις εισαγωγές·
- (11) ότι, κατά γενικό κανόνα, οι επιχειρήσεις του τομέα του φυσικού αερίου πρέπει να μπορούν να λειτουργούν χωρίς να αντιμετωπίζουν διακρίσεις·
- (12) ότι, για ορισμένα κράτη μέλη, η επιβολή υποχρεώσεων παροχής υπηρεσίας κοινής ωφέλειας ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλιστεί η ασφάλεια του εφοδιασμού, η προστασία των καταναλωτών και η προστασία του περιβάλλοντος, στοιχεία που κατά τη γνώμη αυτών των κρατών μελών δεν μπορεί να εγγυηθεί αναγκαστικά από μόνος του ο ελεύθερος ανταγωνισμός·
- (13) ότι ο μακροπρόθεσμος προγραμματισμός μπορεί να αποτελέσει ένα από τα μέσα για την εκπλήρωση των εν λόγω υποχρεώσεων παροχής υπηρεσίας κοινής ωφέλειας, λαμβανομένης υπόψη της δυνατότητας να ζητείται πρόσβαση στο δίκτυο από τρίτους· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παρακολουθούν τις συμβάσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής οι οποίες συνάπτονται για να εξασφαλιστεί ο εφοδιασμός·
- (14) ότι το άρθρο 90 παράγραφος 1 της συνθήκης υποχρεώνει τα κράτη μέλη να τηρούν τους κανόνες ανταγωνισμού ως προς τις δημόσιες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις στις οποίες έχουν χορηγηθεί ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα·
- (15) ότι το άρθρο 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ορίζει ότι στους εν λόγω κανόνες υπόκεινται, υπό ορισμένες ειδικές προϋποθέσεις, και οι επιχειρήσεις οι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος· ότι η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα επηρεάσει τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων αυτών· ότι, όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει, ιδίως, να εφαρμόζουν το άρθρο 4 στην υποδομή διανομής προκειμένου να μην εμποδίζουν, νομικά ή πραγματικά, την εκπλήρωση των υποχρεώσεων γενικού οικονομικού συμφέροντος που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις αερίου·
- (16) ότι επομένως, όταν τα κράτη μέλη επιβάλλουν υποχρεώσεις παροχής υπηρεσίας κοινής ωφέλειας στις επιχειρήσεις του τομέα του φυσικού αερίου, πρέπει να τηρούν τους οικείους κανόνες της συνθήκης, όπως τους ερμηνεύει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- (17) ότι πρέπει να θεσπιστούν βασικά κριτήρια και διαδικασίες για τις άδειες τις οποίες ενδέχεται να χορηγούν τα κράτη μέλη για την κατασκευή ή τη λειτουργία των σχετικών εγκαταστάσεων του εθνικού

δικτύου· ότι οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να θίγουν τους σχετικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας βάσει των οποίων απαιτείται άδεια για την κατασκευή ή λειτουργία των σχετικών εγκαταστάσεων· ότι, ωστόσο, η απαίτηση αυτή δεν πρέπει να οδηγεί σε περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων του τομέα·

- (18) ότι η απόφαση αριθ. 1254/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 1996, για τον καθορισμό συνόλου προανατολισμών σχετικά με τα διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα της ενέργειας ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 1047/97/EK, συμβάλλει στην ανάπτυξη ολοκληρωμένων υποδομών στον τομέα του φυσικού αερίου·
- (19) ότι οι τεχνικοί κανόνες για τη λειτουργία των δικτύων και των απευθείας αγωγών πρέπει να είναι διαφανείς και να διασφαλίζουν τη διαλειτουργικότητα·
- (20) ότι πρέπει να θεσπιστούν βασικοί κανόνες για τις επιχειρήσεις μεταφοράς, αποθήκευσης και υγροποιημένου φυσικού αερίου, καθώς και για τις επιχειρήσεις διανομής και εφοδιασμού·
- (21) ότι πρέπει να προβλεφθεί η πρόσβαση των αμύδων αρχών στους εσωτερικούς λογαριασμούς των επιχειρήσεων, τηρουμένης δεόντως της εμπιστευτικότητας·
- (22) ότι οι λογαριασμοί όλων των ολοκληρωμένων επιχειρήσεων φυσικού αερίου θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό διαφάνειας· ότι, πρέπει να τηρούνται χωριστοί λογαριασμοί για τις διάφορες δραστηριότητες όταν αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να αποφεύγονται οι διακρίσεις, οι διασταυρούμενες επιδοτήσεις και άλλες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, λαμβάνοντας υπόψη στις οικείες περιπτώσεις ότι για λογιστικούς λόγους η μεταφορά περιλαμβάνει και την επαναεριοποίηση· ότι δεν θα πρέπει να απαιτούνται χωριστοί λογαριασμοί για νομικά πρόσωπα όπως τα χρηματιστήρια και οι προθεσμιακές αγορές χρεογράφων, τα οποία δεν ασκούν καμία από τις δραστηριότητες μιας επιχείρησης φυσικού αερίου εκτός υπό αυτήν την συναλλακτική ιδιότητα· ότι οι ολοκληρωμένοι λογαριασμοί για την παραγωγή υδρογονανθράκων και συναφείς δραστηριότητες μπορούν να υποβάλλονται ως μέρος της υποχρεωτικής κατάρτισης λογαριασμών για δραστηριότητες άλλες πλην του φυσικού αερίου δυνάμει της παρούσας οδηγίας· ότι στις σχετικές πληροφορίες του άρθρου 23 παράγραφος 3 θα πρέπει να περιλαμβάνονται, εφόσον απαιτείται, λογιστικές πληροφορίες σχετικά με τους ανάντη αγωγούς·
- (23) ότι η πρόσβαση στο δίκτυο θα πρέπει να είναι ανοικτή σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και να

⁽¹⁾ EE L 161 της 29.6.1996, σ. 147· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 1047/97/EK (EE L 152 της 11.6.1997, σ. 12).

- οδηγεί σε επαρκές και, εάν χρειάζεται, συγκρίσιμο επίπεδο ανοίγματος των αγορών στα διάφορα κράτη μέλη· ότι, ταυτόχρονα, το άνοιγμα των αγορών δεν πρέπει να δημιουργήσει περιττή ανισορροπία της κατάστασης ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις διαφορετικών κρατών μελών·
- (24) ότι, λόγω της ποικιλίας των διαρθρώσεων και της ιδιαιτερότητας των δικτύων στα κράτη μέλη, πρέπει να προβλεφθούν διαφορετικές διαδικασίες πρόσβασης στο δίκτυο οι οποίες να λειτουργούν σύμφωνα με αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια·
- (25) ότι, προκειμένου να επιτευχθεί η δημιουργία ανταγωνιστικής αγοράς στον τομέα του φυσικού αερίου, θα πρέπει να προβλεφθεί πρόσβαση στα προς τα ανάντη δίκτυα αγωγών· ότι απαιτείται ιδιαίτερη μεταχείριση όσον αφορά την εν λόγω πρόσβαση στα προς τα ανάντη δίκτυα αγωγών, έχοντας ιδίως υπόψη τα ειδικά οικονομικά, τεχνικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά των δικτύων αυτών· ότι η παρούσα οδηγία ουδόλως θίγει τους εθνικούς φορολογικούς κανόνες·
- (26) ότι πρέπει να υπάρξει διάταξη σχετικά με την έγκριση της κατασκευής και τη χρησιμοποίηση απευθείας αγωγών·
- (27) ότι πρέπει να προβλεφθούν ρήτρες διασφάλισης και διαδικασίες επίλυσης των διαφορών·
- (28) ότι πρέπει να αποφεύγεται κάθε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης ή κάθε εξοντωτική συμπεριφορά·
- (29) ότι, λόγω του κινδύνου ιδιαίτερων δυσχερειών κατά την προσαρμογή των δικτύων σε ορισμένα κράτη μέλη, πρέπει να προβλεφθούν προσωρινές παρεκκλίσεις·
- (30) ότι οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής αποτελούν πραγματικότητα στην αγορά για τη διασφάλιση του εφοδιασμού των κρατών μελών σε αέριο· ότι, ειδικότερα, πρέπει να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας για τις επιχειρήσεις φυσικού αερίου που αντιμετωπίζουν ή ενδέχεται να αντιμετωπίσουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες λόγω των συμβατικών τους δεσμεύσεων υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής· ότι οι παρεκκλίσεις αυτές δεν θα πρέπει να υπονομεύουν το στόχο της παρούσας οδηγίας που είναι η φιλελευθεροποίηση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου· ότι οποιοσδήποτε συμβάσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής που συνάπτονται ή ανανεώνονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι προσεκτικά συντεταγμένες ούτως ώστε να μην παρακωλύουν το σημαντικό άνοιγμα της αγοράς· ότι, συνεπώς, οι παρεκκλίσεις αυτές θα πρέπει να είναι περιορισμένες όσον αφορά το χρόνο και το πεδίο εφαρμογής τους και να χορηγούνται κατά διαφανή τρόπο, υπό την εποπτεία της Επιτροπής·
- (31) ότι απαιτούνται ειδικές διατάξεις για αγορές και επενδύσεις σε άλλες περιοχές οι οποίες δεν έχουν ακόμη φθάσει σε ανεπτυγμένο στάδιο· ότι οι παρεκκλίσεις για τις αγορές και περιοχές αυτές θα πρέπει να είναι περιορισμένες όσον αφορά το χρόνο και το πεδίο εφαρμογής τους· ότι, για λόγους διαφάνειας και ομοιομορφίας, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει σημαντικό ρόλο στη χορήγηση των παρεκκλίσεων αυτών·
- (32) ότι η παρούσα οδηγία συνιστά περαιτέρω φάση φιλελευθεροποίησης· ότι εντούτοις, ακόμα και μετά την έναρξη εφαρμογής της, θα διατηρηθούν κάποια εμπόδια στις εμπορικές συναλλαγές φυσικού αερίου μεταξύ των κρατών μελών· ότι, βάσει της αποκτηθείσας πείρας, πρέπει να υποβληθούν προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου· ότι, συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινούς κανόνες για τη μεταφορά, τη διανομή, την προμήθεια και την αποθήκευση του φυσικού αερίου και προσδιορίζει τους όρους σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του τομέα του φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένου του υδροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ), την πρόσβαση στην αγορά, την εκμετάλλευση των δικτύων και τα κριτήρια και τις διαδικασίες χορήγησης αδειών μεταφοράς, διανομής, προμήθειας και αποθήκευσης φυσικού αερίου.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «επιχείρηση φυσικού αερίου»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες δραστηριότητες και είναι υπεύθυνο για τα εμπορικά και τεχνικά καθήκοντα ή/και τα καθήκοντα συντήρησης τα σχετικά με τις δραστηριότητες αυτές: παραγωγή, μεταφορά, διανομή, προμήθεια, αγορά ή αποθήκευση φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένου του ΥΦΑ· στον ορισμό αυτό δεν περιλαμβάνονται οι τελικοί πελάτες·

2. «προς τα ανάντη δίκτυο αγωγών»: κάθε αγωγός ή δίκτυο αγωγών που λειτουργεί ή/και κατασκευάζεται ως μέρος ενός έργου παραγωγής πετρελαίου ή φυσικού αερίου, ή χρησιμοποιείται για την παροχέτευση φυσικού αερίου από ένα ή περισσότερα τέτοια έργα προς ένα εργοστάσιο ή τεματικό σταθμό επεξεργασίας ή τελικό παράκτιο σταθμό εκφόρτωσης·
3. «μεταφορά»: η μεταφορά φυσικού αερίου μέσω δικτύου αγωγών υψηλής πίεσης πλην δικτύου αγωγών προς τα ανάντη, με σκοπό την παροχή σε πελάτες·
4. «επιχείρηση μεταφοράς»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα μεταφοράς·
5. «διανομή»: η μεταφορά φυσικού αερίου μέσω τοπικών ή περιφερειακών δικτύων αεριοαγωγών με σκοπό την παράδοσή του σε πελάτες·
6. «επιχείρηση διανομής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα διανομής·
7. «προμήθεια»: η παροχή ή/και πώληση φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένου του ΥΦΑ, σε πελάτες·
8. «επιχείρηση προμήθειας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα προμήθειας·
9. «εγκατάσταση αποθήκευσης»: η εγκατάσταση που χρησιμοποιείται για την αποθήκευση φυσικού αερίου η οποία ανήκει ή/και την οποία εκμεταλλεύεται μια επιχείρηση φυσικού αερίου, εξαιρουμένου του τμήματος που χρησιμοποιείται για δραστηριότητες παραγωγής·
10. «επιχείρηση αποθήκευσης»: το νομικό ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα αποθήκευσης·
11. «εγκατάσταση υδροποιημένου φυσικού αερίου»: ο τεματικός σταθμός που χρησιμοποιείται για την υδροποίηση φυσικού αερίου ή την εκφόρτωση, αποθήκευση και εκ νέου αεριοποίηση ΥΦΑ·
12. «δίκτυο»: τα δίκτυα μεταφοράς ή/και διανομής ή/και οι εγκαταστάσεις ΥΦΑ που ανήκουν σε ή/και που τα εκμεταλλεύεται επιχείρηση φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων για την παροχή βοηθητικών υπηρεσιών, καθώς και των εγκαταστάσεων συνδεδεμένων επιχειρήσεων που απαιτούνται για την παροχή πρόσβασης στη μεταφορά και τη διανομή·
13. «διασυνδεδεμένο δίκτυο»: δίκτυο αποτελούμενο από αριθμό δικτύων που συνδέονται μεταξύ τους·
14. «απευθείας αγωγός»: αγωγός φυσικού αερίου συμπληρωματικός του διασυνδεδεμένου δικτύου·
15. «ολοκληρωμένη επιχείρηση φυσικού αερίου»: η επιχείρηση που είναι κάθετα ή οριζόντια ολοκληρωμένη·
16. «κάθετα ολοκληρωμένη επιχείρηση»: η επιχείρηση φυσικού αερίου που ασκεί δύο ή περισσότερες από τις δραστηριότητες παραγωγής, μεταφοράς, διανομής, προμήθειας ή αποθήκευσης φυσικού αερίου·
17. «οριζόντια ολοκληρωμένη επιχείρηση»: η επιχείρηση που ασκεί μία τουλάχιστον από τις δραστηριότητες παραγωγής, μεταφοράς, διανομής, προμήθειας ή αποθήκευσης φυσικού αερίου, και μία δραστηριότητα εκτός του τομέα του φυσικού αερίου·
18. «συνδεδεμένη επιχείρηση»: οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις, κατά την έννοια του άρθρου 41 της έβδομης οδηγίας 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, βάσει του άρθρου 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης, σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς⁽¹⁾, ή/και οι συγγενείς επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 33 παράγραφος 1 της ίδιας οδηγίας ή/και οι επιχειρήσεις που ανήκουν στους ίδιους μετόχους·
19. «χρήστης δικτύου»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που τροφοδοτεί το δίκτυο ή τροφοδοτείται από αυτό·
20. «πελάτες»: οι πελάτες χονδρικής ή οι τελικοί πελάτες φυσικού αερίου και επιχειρήσεις φυσικού αερίου που αγοράζουν φυσικό αέριο·
21. «τελικός πελάτης»: ο πελάτης που αγοράζει φυσικό αέριο για ίδια χρήση·
22. «πελάτες χονδρικής»: εφόσον τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν την ύπαρξή τους, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία αγοράζουν και πωλούν φυσικό αέριο και τα οποία δεν ασκούν τις δραστηριότητες μεταφοράς ή διανομής εντός ή εκτός του δικτύου στο οποίο είναι εγκατεστημένα·
23. «μακροπρόθεσμος προγραμματισμός»: ο προγραμματισμός του εφοδιασμού και της μακροπρόθεσμης μεταφορικής δυναμικότητας των επιχειρήσεων φυσικού αερίου, με σκοπό να ικανοποιείται η ζήτηση σε φυσικό αέριο του δικτύου, να επιτυγχάνεται η διαφοροποίηση των πηγών και να εξασφαλίζεται ο εφοδιασμός των πελατών·
24. «αναδυόμενη αγορά»: το κράτος μέλος στο οποίο η πρώτη εμπορική προμήθεια της πρώτης μακροχρόνιας σύμβασής του για την προμήθεια φυσικού αερίου πραγματοποιήθηκε εντός των τελευταίων δέκα ετών·
25. «ασφάλεια»: τόσο η ασφάλεια της προμήθειας και του εφοδιασμού όσο και η τεχνική ασφάλεια.

(1) ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη, βάσει της θεσμικής τους οργάνωσης και τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας, μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η εκμετάλλευση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου να διενεργείται σύμφωνα με τις αρχές της παρούσας οδηγίας, με σκοπό την επίτευξη μιας ανταγωνιστικής αγοράς φυσικού αερίου, και δεν εφαρμόζουν διακρίσεις μεταξύ αυτών των επιχειρήσεων όσον αφορά τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις τους.

2. Τηρώντας πλήρως τις οικείες διατάξεις της συνθήκης, και ιδίως το άρθρο 90, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας προς το γενικότερο οικονομικό συμφέρον, οι οποίες μπορούν να αφορούν την ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της ασφάλειας εφοδιασμού, την τακτική παροχή, την ποιότητα και τις τιμές, καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος. Οι υποχρεώσεις αυτές πρέπει να ορίζονται σαφώς, να είναι διαφανείς, αμερόληπτες και ελέγξιμες· οι εν λόγω υποχρεώσεις, καθώς και οι ενδεχόμενες αναθεωρήσεις τους, δημοσιεύονται και κοινοποιούνται αμελλητί από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή. Ως μέσο για την υλοποίηση των υποχρεώσεων παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας όσον αφορά την ασφάλεια εφοδιασμού, όσα κράτη μέλη το επιθυμούν μπορούν να εφαρμόσουν μακροπρόθεσμο προγραμματισμό, λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα τρίτων να επιδιώξουν πρόσβαση στο δίκτυο.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν τις διατάξεις του άρθρου 4 όσον αφορά τη διανομή, εφόσον η εφαρμογή τους θα παρεμπόδιζε, από νομική ή πραγματική άποψη, την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου προς το κοινό οικονομικό συμφέρον, και στο μέτρο που η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν θα επηρεαζόταν σε βαθμό αντίθετο με τα συμφέροντα της Κοινότητας. Τα συμφέροντα της Κοινότητας περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τον ανταγωνισμό όσον αφορά τους επιλέξιμους πελάτες σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και το άρθρο 90 της συνθήκης.

Άρθρο 4

1. Οσάκις απαιτείται άδεια (π.χ. ειδική άδεια, συναίνεση, εκχώρηση, συγκατάθεση ή έγκριση) για την κατασκευή ή την εκμετάλλευση εγκαταστάσεων φυσικού αερίου, τα κράτη μέλη ή η αρμόδια αρχή την οποία ορίζουν, χορηγούν άδειες κατασκευής ή/και εκμετάλλευσης τέτοιων εγκαταστάσεων, αγωγών και συναφών εξοπλισμών στο έδαφός τους, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 4. Τα κράτη μέλη ή η υπ' αυτών οριζόμενη αρμόδια αρχή δύνανται επίσης να χορηγούν άδειες στην ίδια βάση για την προμήθεια φυσικού αερίου, μεταξύ άλλων και σε πελάτες χονδρικής.

2. Όταν εφαρμόζουν σύστημα χορήγησης αδειών, τα κράτη μέλη καθορίζουν αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια τα οποία πρέπει να πληροί η επιχείρηση που ζητά άδεια κατασκευής ή/και εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων φυσικού αερίου, ή άδεια προμήθειας φυσικού αερίου. Τα αμερόληπτα κριτήρια και διαδικασίες για τη χορήγηση αδειών δημοσιοποιούνται.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αντικειμενικότητα και την αμεροληψία των λόγων απόρριψης μιας αίτησης για χορήγηση άδειας, καθώς και τη γνωστοποίησή τους στον αιτούντα. Οι λόγοι απόρριψης διαβιβάζονται στην Επιτροπή προς ενημέρωσή της. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικασία που παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόρριψης της αίτησης.

4. Για την ανάπτυξη νεοεφοδιαζόμενων περιοχών και για την εν γένει αποτελεσματική λειτουργία, με την επιφύλαξη του άρθρου 20, τα κράτη μέλη δύνανται να αρνούνται τη χορήγηση και άλλης άδειας για κατασκευή και εκμετάλλευση δικτύων αγωγών διανομής σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη περιοχή εφόσον έχουν ήδη κατασκευασθεί ή προβλέπεται να κατασκευασθούν εκεί τέτοια δίκτυα αγωγών και εφόσον η υπάρχουσα προβλεπόμενη μεταφορική δυναμικότητα δεν έχει κορεσθεί.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εκπόνηση και τη δημοσίευση τεχνικών κανόνων που ορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις τεχνικού σχεδιασμού και λειτουργίας για τη σύνδεση με το δίκτυο εγκαταστάσεων ΥΦΑ, εγκαταστάσεων αποθήκευσης, άλλων δικτύων μεταφοράς ή διανομής και απευθείας αγωγών. Οι κανόνες αυτοί πρέπει να εξασφαλίζουν τη διαλειτουργικότητα των δικτύων και να είναι αντικειμενικοί και αμερόληπτοι. Κοινοποιούνται στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, περί του καθορισμού της διαδικασίας για την παροχή πληροφοριών στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανόνων⁽¹⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΙ

ΜΕΤΑΦΟΡΑ, ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΚΑΙ ΥΓΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι επιχειρήσεις μεταφοράς, αποθήκευσης και ΥΦΑ να τηρούν τα άρθρα 7 και 8.

(1) ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/139/ΕΚ (ΕΕ L 32 της 10.2.1996, σ. 31).

Άρθρο 7

1. Η επιχείρηση μεταφοράς, αποθήκευσης ή/και ΥΦΑ εκμεταλλεύεται, συντηρεί και αναπτύσσει, υπό οικονομικώς αποδεκτές συνθήκες, ασφαλείς, αξιόπιστες και αποτελεσματικές εγκαταστάσεις μεταφοράς, αποθήκευσης και υγροποιημένου φυσικού αερίου, λαμβάνοντας τη δέουσα μέριμνα για το περιβάλλον.

2. Σε κάθε περίπτωση, η επιχείρηση μεταφοράς, αποθήκευσης ή/και ΥΦΑ οφείλει να αποφεύγει κάθε διάκριση μεταξύ των χρηστών του δικτύου ή των κατηγοριών χρηστών του δικτύου, ιδίως υπέρ των συνδεδεμένων της επιχείρησης.

3. Η επιχείρηση μεταφοράς, αποθήκευσης ή/και και υγροποιημένου φυσικού αερίου παρέχει σε κάθε άλλη επιχείρηση μεταφοράς, σε κάθε άλλη επιχείρηση αποθήκευσης ή/και σε κάθε άλλη επιχείρηση διανομής επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η μεταφορά ή η αποθήκευση του φυσικού αερίου θα μπορεί να πραγματοποιείται κατά τρόπο συμβατό με την ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του διασυνδεδεμένου δικτύου.

Άρθρο 8

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 ή οποιασδήποτε άλλης νομικής υποχρέωσης για κοινοποίηση πληροφοριών, η επιχείρηση μεταφοράς, αποθήκευσης ή/και ΥΦΑ τηρεί το απόρρητο των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών οι οποίες περιέχονται σε γνώση της κατά την εκτέλεση των εργασιών της.

2. Κατά την αγορά ή την πώληση φυσικού αερίου από την επιχείρηση μεταφοράς ή από συνδεδεμένη επιχείρηση, οι επιχειρήσεις μεταφοράς δεν καταχρώνται των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών που λαμβάνουν από τρίτους κατά την παροχή ή τη διαπραγμάτευση παροχής πρόσβασης στο δίκτυο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ*Άρθρο 9*

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι επιχειρήσεις διανομής να ενεργούν σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποχρεώσουν τις επιχειρήσεις διανομής ή/και τις επιχειρήσεις προμήθειας να εφοδιάζουν πελάτες ευρισκομένους σε μια δεδομένη ζώνη ή ορισμένη κατηγορία ή και τα δύο. Το τιμολόγιο αυτών των προμηθειών μπορεί να ρυθμισθεί προκειμένου, για παράδειγμα, να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των συγκεκριμένων πελατών.

Άρθρο 10

1. Κάθε επιχείρηση διανομής εκμεταλλεύεται, συντηρεί και αναπτύσσει υπό οικονομικώς αποδεκτές συνθήκες ένα ασφαλές, αξιόπιστο και αποτελεσματικό δίκτυο, λαμβάνοντας τη δέουσα μέριμνα για το περιβάλλον.

2. Εν πάση περιπτώσει, η επιχείρηση διανομής οφείλει να αποφεύγει κάθε διάκριση μεταξύ χρηστών ή κατηγοριών χρηστών του δικτύου, ιδίως υπέρ των συνδεδεμένων της επιχείρησης.

3. Κάθε επιχείρηση διανομής παρέχει σε κάθε άλλη επιχείρηση διανομής ή/και σε κάθε άλλη επιχείρηση μεταφοράς ή/και σε κάθε άλλη επιχείρηση αποθήκευσης, επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η μεταφορά του αερίου θα διενεργείται κατά τρόπο συμβατό με την ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του διασυνδεδεμένου δικτύου.

Άρθρο 11

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12 ή οποιασδήποτε άλλης νομικής υποχρέωσης για κοινοποίηση πληροφοριών, η επιχείρηση διανομής τηρεί το απόρρητο των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών οι οποίες περιέχονται σε γνώση της κατά την εκτέλεση των εργασιών της.

2. Κατά την αγορά ή την πώληση φυσικού αερίου από επιχειρήσεις διανομής ή από συνδεδεμένες επιχειρήσεις, οι επιχειρήσεις διανομής δεν καταχρώνται των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών που λαμβάνουν από τρίτους κατά την παροχή ή τη διαπραγμάτευση παροχής πρόσβασης στο δίκτυο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ*Άρθρο 12*

Τα κράτη μέλη, ή κάθε οριζόμενη υπ' αυτών αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των αρμόδιων για την επίλυση των διαφορών αρχών κατ' άρθρο 21 παράγραφος 2 και άρθρο 23 παράγραφος 3, έχουν δικαίωμα πρόσβασης στους λογαριασμούς των επιχειρήσεων φυσικού αερίου κατ' άρθρο 13, τους οποίους χρειάζεται να ελέγξουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Τα κράτη μέλη και η οριζόμενη υπ' αυτών αρμόδια αρχή, συμπεριλαμβανομένων των αρμόδιων για την επίλυση των διαφορών αρχών, διαφυλάσσουν το απόρρητο των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν εξαιρέσεις από την αρχή της εμπιστευτικότητας εφόσον τούτο είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι λογαριασμοί των επιχειρήσεων φυσικού αερίου θα τηρούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 5 του παρόντος άρθρου.

2. Ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς ή τη νομική μορφή τους, οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου καταρτίζουν, υποβάλλουν προς έλεγχο και δημοσιεύουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου περί ετησίων λογαριασμών των κεφαλαιουχικών εταιρειών οι οποίοι έχουν θεσπισθεί με την τέταρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασιζόμενη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών⁽¹⁾.

Οι επιχειρήσεις που δεν υποχρεούνται από το νόμο να δημοσιεύουν τους ετήσιους λογαριασμούς τους οφείλουν να τηρούν στην έδρα τους αντίγραφα στη διάθεση του κοινού.

3. Οι ολοκληρωμένες επιχειρήσεις φυσικού αερίου τηρούν, στα εσωτερικά λογιστικά τους, χωριστούς λογαριασμούς για τις δραστηριότητες μεταφοράς, διανομής και αποθήκευσης φυσικού αερίου, και, ανάλογα με την περίπτωση, ενοποιημένους λογαριασμούς για τις δραστηριότητες εκτός του τομέα του φυσικού αερίου, όπως ακριβώς θα έπρατταν εάν οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνταν από διαφορετικές επιχειρήσεις, προκειμένου να αποφεύγονται οι διακρίσεις, οι διασταυρούμενες επιδοτήσεις και οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Οι εσωτερικοί αυτοί λογαριασμοί περιλαμβάνουν ισολογισμό και λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως για κάθε δραστηριότητα.

Όπου εφαρμόζεται το άρθρο 16 και η πρόσβαση στο δίκτυο βασίζεται σε ενιαία επιβάρυνση τόσο για τη μεταφορά όσο και για τη διανομή, οι λογαριασμοί μεταφοράς και διανομής είναι δυνατόν να συνδυάζονται.

4. Οι επιχειρήσεις διευκρινίζουν, στα εσωτερικά τους λογιστικά, τους κανόνες κατανομής του ενεργητικού και παθητικού και των δαπανών και εσόδων, καθώς και τους κανόνες απόσβεσης, με την επιφύλαξη των εφαρμοζομένων σε εθνικό επίπεδο κανόνων περί λογιστικής, τους οποίους εφαρμόζουν για την κατάρτιση των χωριστών λογαριασμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3. Οι κανόνες αυτοί μπορούν να τροποποιούνται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Οι τροποποιήσεις πρέπει να επισημαίνονται και να αιτιολογούνται δεόντως.

5. Οι ετήσιοι λογαριασμοί παραθέτουν, σε παράρτημα, τις σημαντικές πράξεις που έχουν πραγματοποιηθεί με συγγενικές επιχειρήσεις.

(1) ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/8/ΕΚ (ΕΕ L 82 της 25.3.1994, σ. 33).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ

Άρθρο 14

Για την οργάνωση της πρόσβασης στο δίκτυο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν μία ή και τις δύο διαδικασίες των άρθρων 15 και 16. Η διαχείριση αυτών των διαδικασιών γίνεται σύμφωνα με αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

Άρθρο 15

1. Στην περίπτωση πρόσβασης στο δίκτυο κατόπιν διαπραγματεύσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου και οι επιλέξιμοι πελάτες, εντός και εκτός του εδάφους που καλύπτεται από το διασυνδεδεμένο δίκτυο, να είναι σε θέση να διαπραγματεύονται την πρόσβαση στο δίκτυο ώστε να συνάπτουν μεταξύ τους συμβάσεις προμηθειών βάσει εθελοντικών εμπορικών συμφωνιών. Τα μέρη οφείλουν να διαπραγματεύονται καλοπιστως την πρόσβαση στο δίκτυο.

2. Οι συμβάσεις για την πρόσβαση στο δίκτυο αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τις εκάστοτε επιχειρήσεις φυσικού αερίου. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις φυσικού αερίου να δημοσιεύουν τους κύριους εμπορικούς όρους χρήσης του δικτύου εντός του πρώτου έτους μετά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και εν συνεχεία κάθε χρόνο.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη τα οποία επιλέγουν διαδικασία ρυθμιζόμενης πρόσβασης στο δίκτυο λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να παρέχουν στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου και στους επιλέξιμους πελάτες εντός και εκτός του εδάφους που καλύπτεται από το διασυνδεδεμένο δίκτυο, δικαίωμα πρόσβασης στο δίκτυο, βάσει δημοσιευόμενων τιμολογίων ή/και άλλων όρων και υποχρεώσεων χρήσης του δικτύου αυτού. Αυτό το δικαίωμα πρόσβασης των επιλέξιμων πελατών μπορεί να εξασφαλίζεται δίδοντάς τους τη δυνατότητα να συνάπτουν συμβάσεις προμήθειας με ανταγωνιστικές επιχειρήσεις φυσικού αερίου διαφορετικές από τον ιδιοκτήτη ή/και το φορέα εκμετάλλευσης του δικτύου ή μια συνδεδεμένη επιχείρηση.

Άρθρο 17

1. Οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου μπορούν να απαγορεύσουν την πρόσβαση στο δίκτυο λόγω έλλειψης χωρητικότητας, ή όταν η πρόσβαση στο δίκτυο θα τις εμπόδιζε να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, και οι οποίες τους έχουν ανατεθεί ή λόγω σοβαρών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών δυσχερειών στο πλαίσιο συμβάσεων υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια και τις διαδικασίες του άρθρου 25 και την εναλλακτική λύση που επιλέγει το

κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου. Η απαγόρευση αιτιολογείται δεόντως.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι η επιχείρηση φυσικού αερίου που απαγορεύει την πρόσβαση στο δίκτυο λόγω έλλειψης χωρητικότητας ή λόγω έλλειψης διασύνδεσης θα προβεί στις αναγκαίες βελτιώσεις, όταν αυτό είναι οικονομικώς εφικτό ή όταν ένας δυνητικός πελάτης είναι διατεθειμένος να πληρώσει γι' αυτές. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παράγραφο 4 του άρθρου 4, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα αυτά.

Άρθρο 18

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν τους επιλέξιμους πελάτες, δηλαδή τους εντός του εδάφους τους πελάτες, οι οποίοι έχουν τη νομική ικανότητα να συνάπτουν συμβάσεις στον τομέα του φυσικού αερίου ή να αγοράζουν φυσικό αέριο σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16. Όλοι οι πελάτες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου πρέπει να ανήκουν στην κατηγορία αυτή.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τουλάχιστον οι ακόλουθοι πελάτες θα ορισθούν ως επιλέξιμοι:

- οι επιχειρήσεις οι οποίες χρησιμοποιούν φυσικό αέριο για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ανεξάρτητα από το επίπεδο ετήσιας κατανάλωσής τους· προκειμένου όμως να διασφαλίσουν την ισορροπία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίσουν όριο, το οποίο δεν θα υπερβαίνει το επίπεδο που προβλέπεται για τους άλλους τελικούς πελάτες, για την επιλεξιμότητα των παραγωγών συνδυασμένης θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Τα όρια αυτά κοινοποιούνται στην Επιτροπή,
- άλλοι τελικοί πελάτες που καταναλώνουν άνω των 25 εκατομμυρίων κυβικών μέτρων φυσικού αερίου ετησίως ανά τόπο κατανάλωσης.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ορισμός των επιλέξιμων πελατών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να οδηγήσει σε άνοιγμα της αγοράς ίσο τουλάχιστον προς 20% της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης στην εθνική αγορά φυσικού αερίου.

4. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 3 ποσοστό αυξάνεται στο 28% της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης στην εθνική αγορά φυσικού αερίου πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και στο 33% αυτής δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος της.

5. Εάν ο ορισμός των επιλέξιμων πελατών, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, επιφέρει άνοιγμα της αγοράς μεγαλύτερο του 30% της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης στην εθνική αγορά φυσικού αερίου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να τροποποιήσει τον ορισμό ώστε το άνοιγμα να μειωθεί σε επίπεδο όχι χαμηλότερο του 30% της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης στην εθνική αγορά φυσικού αερίου. Τα κράτη μέλη τροποποιούν τον ορισμό

κατά τρόπο ισορροπημένο, που να μη συνεπάγεται συγκεκομμένα μειονεκτήματα για ορισμένους τύπους ή κατηγορίες επιλέξιμων πελατών, αλλά που να λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες διαρθρώσεις της αγοράς.

6. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα ώστε το άνοιγμα της αγοράς τους στον τομέα του φυσικού αερίου να αυξάνεται προοδευτικά επί διάστημα δέκα ετών:

- το κατώτατο όριο που ορίζεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο για τους επιλέξιμους πελάτες, εκτός των επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν φυσικό αέριο για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, μειώνεται σε 15 εκατομμύρια κυβικά μέτρα ετησίως ανά τόπο κατανάλωσης πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, και σε 5 εκατομμύρια κυβικά μέτρα ετησίως ανά τόπο κατανάλωσης δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας,
- το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 5 αυξάνεται σε 38% της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης στην εθνική αγορά φυσικού αερίου πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και σε 43% δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

7. Όσον αφορά τις αναδυόμενες αγορές, το βαθμιαίο άνοιγμα της αγοράς που προβλέπεται από το παρόν άρθρο αρχίζει να εφαρμόζεται από τη λήξη της παρέκκλισης κατ' άρθρο 26 παράγραφος 2.

8. Οι επιχειρήσεις διανομής, εάν δεν έχουν ήδη χαρακτηριστεί ως επιλέξιμοι πελάτες δυνάμει της παραγράφου 1, έχουν την νομική ικανότητα να συνάπτουν συμβάσεις για φυσικό αέριο σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 για την ποσότητα φυσικού αερίου την οποία καταναλώνουν οι πελάτες τους που έχουν οριστεί ως επιλέξιμοι εντός του δικτύου διανομής τους, προκειμένου να προμηθεύουν τους πελάτες αυτούς.

9. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα κριτήρια για τον καθορισμό των επιλέξιμων πελατών οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 1 έως τις 31 Ιανουαρίου εκάστου έτους. Οι πληροφορίες αυτές και κάθε άλλη κατάλληλη πληροφορία που αιτιολογεί το άνοιγμα της αγοράς σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αποστέλλονται στην Επιτροπή προς δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Η Επιτροπή δύναται να ζητά από κράτος μέλος τροποποίηση των προδιαγραφών του, εφόσον αυτές παρακλύουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν συμμορφωθεί εντός τριών μηνών, λαμβάνεται τελική απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία I του άρθρου 2 της απόφασης 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.

(1) ΕΕ L 197 της 18.7.1987, σ. 33.

Άρθρο 19

1. Προκειμένου να αποφευχθούν ανισορροπίες στο άνοιγμα των αγορών φυσικού αερίου κατά την περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 28:

- α) δεν μπορούν να απαγορευθούν οι συμβάσεις για την προμήθεια φυσικού αερίου δυνάμει των άρθρων 15, 16 και 17 με επιλέξιμο πελάτη στο δίκτυο άλλου κράτους μέλους αν ο πελάτης αυτός θεωρείται επιλέξιμος σε αμφότερα τα συγκεκριμένα δίκτυα:
- β) αν η διεξαγωγή των συναλλαγών που περιγράφονται στο στοιχείο α) δεν γίνει δεκτή διότι ο πελάτης είναι επιλέξιμος σε ένα μόνο από τα δύο δίκτυα, η Επιτροπή μπορεί, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς και το κοινό συμφέρον, να υποχρεώσει το αρνούμενο μέρος να εκτελέσει την αιτούμενη προμήθεια φυσικού αερίου μετά από αίτημα του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο επιλέξιμος πελάτης.

2. Εκ παραλλήλου με τη διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα που προβλέπονται στο άρθρο 28, και πριν από την πάροδο του μισού διαστήματος που προβλέπεται στο ίδιο άρθρο, η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή του στοιχείου β) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου βάσει των εξελίξεων της αγοράς και λαμβάνοντας υπόψη το κοινό συμφέρον. Βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί, η Επιτροπή αξιολογεί την κατάσταση και υποβάλλει έκθεση για ενδεχόμενες ανισορροπίες στο άνοιγμα των αγορών φυσικού αερίου όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο β).

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε:

- οι εγκατεστημένες στο έδαφός τους επιχειρήσεις φυσικού αερίου να μπορούν να εφοδιάζουν με απευθείας αγωγό τους πελάτες που περιγράφονται στο άρθρο 18 της παρούσας οδηγίας,
- κάθε τέτοιος επιλέξιμος πελάτης εντός του εδάφους τους να μπορεί να εφοδιάζεται από επιχειρήσεις φυσικού αερίου με απευθείας αγωγό.

2. Όταν η κατασκευή ή εκμετάλλευση απευθείας αγωγών απαιτεί άδεια (π.χ. ειδική άδεια, συναίνεση, εκχώρηση, συγκατάθεση ή έγκριση), τα κράτη μέλη ή οι υπ' αυτών οριζόμενες αρμόδιες αρχές καθορίζουν τα κριτήρια για τη χορήγηση αδειών κατασκευής ή εκμετάλλευσης απευθείας αγωγών στο έδαφός τους. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να είναι αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν ως προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας κατασκευής απευθείας αγωγού είτε την απαγόρευση πρόσβασης στα δίκτυα βάσει του άρθρου 17, είτε την κίνηση διαδικασίας επίλυσης διαφορών δυνάμει του άρθρου 21.

Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη διαπραγματεύονται την πρόσβαση στο δίκτυο καλώς χωρίς να καταχρώνται τη διαπραγματευτική τους θέση για να εμποδίσουν την αίσια έκβαση των διαπραγματεύσεων.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν αρμόδια αρχή, ανεξάρτητη από τα συμβαλλόμενα μέρη, για την ταχεία επίλυση διαφορών περί τις εν λόγω διαπραγματεύσεις. Η αρχή αυτή επιλύει ειδικότερα τις διαφορές που αφορούν διαπραγματεύσεις και απαγόρευση πρόσβασης εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Η αρμόδια αρχή υποβάλλει τα συμπεράσματά της το ταχύτερο ή εάν είναι εφικτό, εντός δώδεκα εβδομάδων από την ημερομηνία της σχετικής προσφυγής. Η προσφυγή στην αρχή αυτή γίνεται με την επιφύλαξη της άσκησης των δικαιωμάτων προσφυγής δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας.

3. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών, αρμόδια για την επίλυση της διαφοράς είναι η αρχή επίλυσης της διαφοράς η οποία καλύπτει το δίκτυο της επιχείρησης φυσικού αερίου που απαγορεύει τη χρησιμοποίηση του δικτύου ή την πρόσβαση σ' αυτό. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών όπου περισσότερες από μία αρχές καλύπτουν το αντίστοιχο δίκτυο, οι αρχές προβαίνουν σε συνεννοήσεις ώστε να εξασφαλίσουν τη συνεπή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 22

Τα κράτη μέλη δημιουργούν κατάλληλους και αποτελεσματικούς μηχανισμούς ρύθμισης, ελέγχου και διαφάνειας ώστε να αποφεύγεται κάθε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, κυρίως εις βάρος των καταναλωτών, και κάθε εξοντωτική συμπεριφορά. Στους μηχανισμούς αυτούς λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις της συνθήκης και ιδίως το άρθρο 86.

Άρθρο 23

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου και οι πελάτες που πρέπει να είναι επιλέξιμοι δυνάμει του άρθρου 18 να μπορούν, όπου και αν είναι εγκατεστημένοι, να έχουν πρόσβαση σε ανάντη δίκτυα αγωγών συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παροχής τεχνικών υπηρεσιών που συνεπάγεται η πρόσβαση αυτή, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, εκτός από τα μέρη των εν λόγω δικτύων και εγκαταστάσεων που χρησιμοποιούνται για τοπικές δραστηριότητες παραγωγής στον τόπο όπου παράγεται το αέριο. Τα μέτρα αυτά κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29.

2. Η πρόσβαση της παραγράφου 1 παρέχεται όπως ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τους στόχους της δίκαιης και ελεύθερης πρόσβασης, της δημιουργίας ανταγωνιστικής

αγοράς στον τομέα του φυσικού αερίου και της αποφυγής καταχρήσεων κυρίαρχης θέσης λαμβάνοντας υπόψη την ασφάλεια και την τακτικότητα του ανεφοδιασμού, την υπαρκτή ή εφικτή παραγωγική ικανότητα και την προστασία του περιβάλλοντος. Λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

- α) ανάγκη απαγόρευσης της πρόσβασης σε περίπτωση ασυμβατότητας των τεχνικών προδιαγραφών, η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ευλόγως·
- β) ανάγκη αποφυγής δυσκολιών οι οποίες δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν ευλόγως και θα ζημίωναν την αποτελεσματική, υφιστάμενη ή μελλοντική, παραγωγή υδρογονανθράκων όπου συμπεριλαμβάνονται και τα κοιτάσματα οριακής οικονομικής βιωσιμότητας·
- γ) ανάγκη ικανοποίησης των ευλόγων και δεόντως αποδεδειγμένων αναγκών του ιδιοκτήτη ή φορέα του ανάντη δικτύου αγωγών για τη μεταφορά και επεξεργασία αερίου και των συμφερόντων όλων των άλλων χρηστών του ανάντη δικτύου ή των σχετικών εγκαταστάσεων επεξεργασίας και διεκπεραίωσης που ενδέχεται να θίγονται·
- δ) ανάγκη εφαρμογής των νόμων και διοικητικών τους ρυθμίσεων, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, για τη χορήγηση άδειας παραγωγής ή ανάντη αναπτυξιακής δραστηριότητας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ύπαρξη μηχανισμών διευθέτησης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης και μιας αρχής ανεξάρτητης από τα μέρη η οποία θα έχει πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πληροφορίες για την ταχεία επίλυση διαφορών περί την πρόσβαση σε ανάντη δίκτυα αγωγών, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια της παραγράφου 2 και τον αριθμό των μερών που μπορεί να διαπραγματεύονται την πρόσβαση σε τέτοια δίκτυα.

4. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών, εφαρμόζονται οι μηχανισμοί διευθέτησης του κράτους μέλους που έχει δικαιοδοσία στο ανάντη δίκτυο αγωγών, το οποίο απαγορεύει την πρόσβαση. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών όπου περισσότερα από ένα κράτη μέλη καλύπτουν το οικείο δίκτυο, τα εν λόγω κράτη μέλη συνεννοούνται με σκοπό τη συνεπή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

1. Σε περίπτωση αιφνίδιας κρίσης στην ενεργειακή αγορά ή εφόσον απειλούνται η σωματική ακεραιότητα ή η ασφάλεια

των προσώπων, των μηχανημάτων ή των εγκαταστάσεων, ή η αριότητα του δικτύου, ένα κράτος μέλος μπορεί να λάβει προσωρινώς τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης.

2. Τα μέτρα αυτά πρέπει να προκαλούν τις ελάχιστες δυνατές διαταραχές στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να μην υπερβαίνουν την έκταση που είναι απολύτως αναγκαία για την αντιμετώπιση των αιφνίδιων δυσχερειών που έχουν προκύψει.

3. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί το ταχύτερο τα μέτρα αυτά στα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, η οποία μπορεί να αποφασίσει ότι το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να τα τροποποιήσει ή να τα καταργήσει, εφόσον προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και διαταράσσουν τις συναλλαγές κατά τρόπο ασυμβίβαστο με το κοινό συμφέρον.

Άρθρο 25

1. Εάν μια επιχείρηση φυσικού αερίου αντιμετωπίζει ή αναμένει να αντιμετωπίσει σοβαρές οικονομικές και χρηματοπιστωτικές δυσχέρειες λόγω των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει βάσει ή περισσότερων συμβάσεων περί υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής φυσικού αερίου, μπορεί να υποβληθεί, στο οικείο κράτος μέλος ή στην υποδεικνυόμενη αρμόδια αρχή, αίτηση για προσωρινή παρέκκλιση από το άρθρο 15 ή/και το άρθρο 16. Κατ' επιλογή των κρατών μελών, οι αιτήσεις υποβάλλονται χωριστά για κάθε περίπτωση είτε πριν είτε μετά την απαγόρευση πρόσβασης στο δίκτυο. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρέχουν στην επιχείρηση φυσικού αερίου τη δυνατότητα υποβολής αίτησης είτε πριν είτε μετά την απαγόρευση πρόσβασης στο δίκτυο. Όταν μια επιχείρηση φυσικού αερίου απαγορεύει την πρόσβαση, η αίτηση υποβάλλεται το ταχύτερο. Οι αιτήσεις συνοδεύονται από όλες τις χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με τη φύση και την έκταση του προβλήματος και τις προσπάθειες που καταβάλλονται από την επιχείρηση φυσικού αερίου για την επίλυση του προβλήματος.

Εάν δεν έχουν εύλογες εναλλακτικές λύσεις και λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της παραγράφου 3, το κράτος μέλος ή η ορισθείσα αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει παρέκκλιση.

2. Το κράτος μέλος ή η ορισθείσα αρμόδια αρχή κοινοποιεί το ταχύτερο στην Επιτροπή την απόφαση χορήγησης παρέκκλισης και όλες τις χρήσιμες πληροφορίες αναφορικά με την παρέκκλιση. Οι πληροφορίες μπορούν να υποβάλλονται στην Επιτροπή συνολικά, ώστε να της επιτρέπουν να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση. Εντός τεσσάρων εβδομάδων από την παραλαβή της κοινοποίησης αυτής, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το οικείο κράτος μέλος ή την ορισθείσα αρμόδια αρχή να τροποποιήσει ή να αποσύρει την απόφαση για τη χορήγηση παρέκκλισης. Εάν το οικείο κράτος μέλος ή η ορισθείσα αρμόδια αρχή δεν συμμορφω-

θεί με την αίτηση αυτή εντός τεσσάρων εβδομάδων, λαμβάνεται ταχέως τελική απόφαση με τη διαδικασία I του άρθρου 2 της απόφασης 87/373/ΕΟΚ.

Η Επιτροπή τηρεί την εμπιστευτικότητα των εμπορικών ευαίσθητων πληροφοριών.

3. Όταν λαμβάνουν απόφαση για τις παρεκκλίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, το κράτος μέλος, ή η υπ' αυτού οριζόμενη αρμόδια αρχή και η Επιτροπή λαμβάνουν ειδικότερα υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) την επιδιωκόμενη επίτευξη ανταγωνιστικής αγοράς αερίου·
- β) την ανάγκη εκπλήρωσης υποχρεώσεων κοινής ωφελείας και εγγύησης της ασφάλειας του εφοδιασμού·
- γ) τη θέση της επιχείρησης φυσικού αερίου στην αγορά φυσικού αερίου και την πραγματική κατάσταση του ανταγωνισμού στην ίδια αγορά·
- δ) τη σοβαρότητα των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου και οι επιχειρήσεις μεταφοράς ή οι επιλέξιμοι πελάτες·
- ε) τις ημερομηνίες υπογραφής και τους όρους της εν λόγω σύμβασης ή συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον προβλέπουν το ενδεχόμενο αλλαγής της αγοράς·
- στ) τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίλυση του προβλήματος·
- ζ) το κατά πόσον, αποδεχόμενη τις εν λόγω δεσμεύσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής η επιχείρηση θα μπορούσε ευλόγως να προβλέψει, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, ότι ήταν πιθανόν να ανακλύσουν σοβαρές δυσχέρειες·
- η) το επίπεδο διασύνδεσης του δικτύου με άλλα δίκτυα, και το βαθμό διαλειτουργικότητάς τους, και
- θ) τις επιπτώσεις που θα έχει η χορήγηση παρέκκλισης επί της ορθής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου.

Η απόφαση σχετικά με αίτηση παρέκκλισης που αφορά συμβάσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής συναφθείσες πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, δεν πρέπει να καθιστά αδύνατη την εξεύρεση οικονομικώς βιώσιμων εναλλακτικών διεξόδων. Εν πάση περιπτώσει, δεν θεωρείται ότι υπάρχουν σοβαρές δυσχέρειες όταν οι πωλήσεις φυσικού αερίου δεν έχουν κατέλθει κάτω από το εγγυημένο επίπεδο ελάχιστης ζήτησης, το οποίο προβλέπεται στις συμβάσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής ή εφόσον η συγκεκριμένη σύμβαση μπορεί να προσαρμοσθεί ή η επιχείρηση φυσικού αερίου μπορεί να βρει εναλλακτικές διεξόδους διάθεσης.

4. Οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου, στις οποίες δεν έχει χορηγηθεί η παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δεν απαγορεύουν ή παύουν να απαγορεύουν την πρόσβαση στο δίκτυο λόγω δεσμεύσεων υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής τις οποίες έχουν αναλάβει με σύμβαση αγοράς φυσικού αερίου. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των σχετικών διατάξεων του κεφαλαίου VI.

5. Οι τυχόν παρεκκλίσεις που χορηγούνται δυνάμει των ως άνω διατάξεων πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως. Η Επιτροπή δημοσιεύει την απόφαση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

6. Εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση ανασκόπησης σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, προκειμένου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να μπορέσουν να εξετάσουν, σε εύθετο χρόνο, την ανάγκη προσαρμογών του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 26

1. Τα κράτη μέλη τα οποία δεν είναι άμεσα συνδεδεμένα με το διασυνδεδεμένο δίκτυο κάποιου άλλου κράτους μέλους και έχουν μόνο έναν κύριο εξωτερικό προμηθευτή, μπορούν να παρεκκλίνουν από το άρθρο 4, το άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 6 ή/και το άρθρο 20 της παρούσας οδηγίας. Ο προμηθευτής που διαθέτει μερίδιο της αγοράς μεγαλύτερο του 75 % θεωρείται κύριος προμηθευτής. Η παρέκκλιση αυτή λήγει αυτομάτως από τη στιγμή που παύει να ισχύει τουλάχιστον μία από τις ως άνω προϋποθέσεις. Όλες αυτές οι παρεκκλίσεις κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

2. Ένα κράτος μέλος το οποίο χαρακτηρίζεται ως αναδυόμενη αγορά και λόγω της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα αντιμετώπιζε ουσιαστικά προβλήματα, μη συνδεδεμένα με τις συμβατικές δεσμεύσεις υποχρεωτικής αγοράς ανεξαρτήτως παραλαβής που αναφέρονται στο άρθρο 25, μπορεί να παρεκκλίνει από το άρθρο 4, το άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 6 ή/και το άρθρο 20 της παρούσας οδηγίας. Η παρέκκλιση αυτή λήγει αυτομάτως μόλις το κράτος μέλος παύσει να χαρακτηρίζεται ως αναδυόμενη αγορά. Όλες αυτές οι παρεκκλίσεις κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

3. Όταν η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα δημιουργούσε ουσιαστικά προβλήματα σε μια γεωγραφικά περιορισμένη περιοχή κράτους μέλους ιδίως όσον αφορά την ανάπτυξη της μεταφορικής υποδομής και με σκοπό την ενθάρρυνση των επενδύσεων, το κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση προσωρινής παρέκκλισης από το άρθρο 4, το άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 6 ή/και το άρθρο 20 για αναπτυξιακές ενέργειες εντός της περιοχής αυτής.

4. Η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει την παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- την ανάγκη επενδύσεων σε υποδομές, οι οποίες δεν θα ήταν οικονομικά εφικτές σε συνθήκες ανταγωνιστικής αγοράς,
- το επίπεδο και τις προοπτικές απόσβεσης των απαιτούμενων επενδύσεων,
- το μέγεθος και την ωριμότητα του δικτύου αερίου στην εν λόγω περιοχή,
- τις προοπτικές της οικείας αγοράς αερίου,
- το γεωγραφικό μέγεθος και τα χαρακτηριστικά της οικείας περιοχής ή περιφέρειας,
- τους κοινωνικοοικονομικούς και δημογραφικούς παράγοντες.

Παρέκλιση μπορεί να χορηγείται μόνον εφόσον δεν υπάρχει υποδομή φυσικού αερίου ή εάν αυτή έχει δημιουργηθεί εντός των τελευταίων δέκα ετών. Η προσωρινή παρέκλιση δεν μπορεί να υπερβεί τα δέκα έτη μετά την πρώτη προμήθεια φυσικού αερίου στην περιοχή.

5. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τις υποβληθείσες σύμφωνα με την παράγραφο 3 αιτήσεις προτού λάβει την απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 4, λαμβάνοντας υπόψη τις επιταγές της εμπιστευτικότητας. Η απόφαση καθώς και οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 27

1. Εντός του πρώτου έτους μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τις απαιτήσεις εναρμόνισης που δεν συνδέονται με τις διατάξεις της οδηγίας. Εάν χρειάζεται, η Επιτροπή συνοδεύει την έκθεση με τις προτάσεις εναρμόνισης που είναι αναγκαίες για την αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφαινόμενοι για τις εν λόγω προτάσεις εντός δύο ετών από την υποβολή τους.

Άρθρο 28

Η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση για την αποκτηθείσα πείρα όσον αφορά τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και την εφαρμογή των αναφερόμενων στο άρθρο 3 γενικών κανόνων προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο να εξετάσουν εν καιρώ, βάσει της πείρας αυτής, τη δυνατότητα θέσπισης διατάξεων για την περαιτέρω βελτίωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, οι οποίες θα παράγουν αποτέλεσμα δέκα έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 29

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο δύο έτη από την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 30. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις σχετικά με αυτή την αναφορά θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 30

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 31

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. CUNNINGHAM

ΟΔΗΓΙΑ 98/31/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1998

με την οποία τροποποιείται η οδηγία 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτο και τρίτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος ⁽³⁾,Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι οι κίνδυνοι από τις συναλλαγές σε βασικά εμπορεύματα και σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων διέπονται σήμερα από τις διατάξεις της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁵⁾: ότι η οδηγία 89/647/ΕΟΚ δεν λαμβάνει ωστόσο υπόψη με επαρκή ακρίβεια τους κινδύνους αγοράς που ενέχουν οι θέσεις αυτές: ότι είναι αναγκαίο να επεκταθεί η έννοια του «χαρτοφυλακίου συναλλαγών» στις θέσεις σε βασικά εμπορεύματα ή σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων, οι οποίες κατέχονται για συναλλακτικούς σκοπούς και υπόκεινται κυρίως σε κίνδυνο αγοράς: ότι τα ιδρύματα πρέπει να συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία όσον αφορά την κάλυψη των κινδύνων βασικού εμπορεύματος στο σύνολο των

δραστηριοτήτων τους: ότι η διάπραξη σοβαρών απατών από ορισμένους συναλλασσομένους σε προθεσμιακές συμβάσεις βασικών εμπορευμάτων ανησυχεί όλο και περισσότερο την Κοινότητα και απειλεί την καλή εικόνα και ακεραιότητα των συναλλαγών σε προθεσμιακές συμβάσεις: ότι είναι επιθυμητό να εξετασθεί από την Επιτροπή ο καθορισμός κατάλληλου εποπτικού πλαισίου ώστε να αποτραπούν μελλοντικά οι σχετικές απάτες:

- (2) ότι η οδηγία 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁶⁾, καθορίζει μια τυποποιημένη μέθοδο υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τους κινδύνους αγοράς που αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα: ότι τα ιδρύματα έχουν αναπτύξει δικά τους συστήματα διαχείρισης κινδύνων (εσωτερικά μοντέλα), τα οποία αποσκοπούν σε μια ακριβέστερη, σε σχέση με την τυποποιημένη μέθοδο, μέτρηση των κινδύνων αγοράς που αναλαμβάνουν οι επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα: ότι πρέπει να ενθαρρύνεται η χρησιμοποίηση πιο αξιόπιστων μεθόδων μέτρησης των κινδύνων
- (3) ότι η χρησιμοποίηση παρόμοιων εσωτερικών μοντέλων για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων προϋποθέτει αυστηρούς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου και πρέπει να υπόκειται στην αναγνώριση και την εποπτεία των αρμόδιων αρχών: ότι η αξιοπιστία των αποτελεσμάτων του εσωτερικού μοντέλου υπολογισμού πρέπει να εξακριβώνεται τακτικά με μια διαδικασία δοκιμαστικών ελέγχων εκ των υστέρων
- (4) ότι είναι σκόπιμο να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση των περιθωρίων εγγύησης για τις προθεσμιακές συμβάσεις και τις προαιρέσεις που είναι διαπραγματεύσιμες σε χρηματιστήριο καθώς και, επί προσωρινής βάσεως, για τα ανάλογα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα μέσα ως υποκατάστατα των κεφαλαιακών απαιτήσεων που υπολογίζονται για τα μέσα αυτά σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με την προϋπόθεση ότι το αποτέλεσμα δεν θα είναι κεφαλαιακές απαιτήσεις χαμηλότερες από εκείνες που θα υπολογίζονταν με τις άλλες μεθόδους που προβλέπει η παρούσα οδηγία: ότι η αρχή αυτή δεν υποχρεώνει τα ιδρύματα που

⁽¹⁾ ΕΕ C 240 της 6.8.1997, σ. 24.⁽²⁾ ΕΕ C 19 της 21.1.1998, σ. 9.⁽³⁾ Γνώμη που εδόθη στις 7 Οκτωβρίου 1997.⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ C 14 της 19.1.1998), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 135 της 30.4.1998, σ. 7) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.5.1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998.⁽⁵⁾ ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 14: οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (βλέπε σελίδα 26 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).⁽⁶⁾ ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 1: οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (βλέπε σελίδα 29 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

την εφαρμόζουν να ελέγχουν διαρκώς την ισοδυναμία μεταξύ των εν λόγω περιθωρίων εγγύησης και των κεφαλαιακών απαιτήσεων που υπολογίζονται με τις άλλες μεθόδους που προβλέπει η παρούσα οδηγία·

- (5) ότι οι κανόνες που έχουν θεσπισθεί σε ευρύτερο διεθνές πλαίσιο, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η εισαγωγή λεπτομερέστερων μεθόδων διαχείρισης των κινδύνων με εσωτερικά μοντέλα, μπορούν να οδηγήσουν σε μειώσεις κεφαλαιακών απαιτήσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα τρίτων χωρών· ότι αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα βρίσκονται σε ανταγωνισμό με τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν συσταθεί στα κράτη μέλη· ότι για τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν συσταθεί στα κράτη μέλη μόνο μία τροποποίηση της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ μπορεί να παράσχει ανάλογα κίνητρα για την ανάπτυξη και τη χρησιμοποίηση εσωτερικών μοντέλων·
- (6) ότι, κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για κινδύνους αγοράς, οι θέσεις σε χρυσό και σε παράγωγα μέσα χρυσού πρέπει να αντιμετωπίζονται όπως οι θέσεις σε συνάλλαγμα·
- (7) ότι η έκδοση μη πλήρως διασφαλισμένων χρεωστικών τίτλων δεν εμποδίζει αυτόματα τους μετοχικούς τίτλους ενός εκδότη να συμπεριληφθούν σε χαρτοφυλάκιο που υπόκειται σε συντελεστή στάθμισης ειδικού κινδύνου 2%, σύμφωνα με το σημείο 33 του παραρτήματος I της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ·
- (8) ότι η παρούσα οδηγία εναρμονίζεται με τα αποτελέσματα των εργασιών ενός διεθνούς φόρουμ τραπεζικής εποπτείας όσον αφορά το εποπτικό καθεστώς των κινδύνων αγοράς και των θέσεων σε βασικά εμπορεύματα και σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων·
- (9) ότι χρειάζεται ένα μεταβατικό κεφαλαιακό καθεστώς επί προαιρετικής βάσεως, όσον αφορά τις επιχειρήσεις επενδύσεων και τα πιστωτικά ιδρύματα που διενεργούν σημαντικές συναλλαγές σε βασικά εμπορεύματα, διαθέτουν διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο βασικών εμπορευμάτων και δεν μπορούν ακόμη να χρησιμοποιήσουν μοντέλα για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος, ώστε να εξασφαλισθεί η αρμονική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
- (10) ότι η έκδοση της παρούσα οδηγίας αποτελεί το πιο πρόσφορο μέσο για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων και δεν υπερβαίνει τα απαραίτητα για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 93/6/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 6, το στοιχείο α) καθώς και η εισαγωγική φράση και τα σημεία i) και ii) του στοιχείου β) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) οι κατά κυριότητα κατεχόμενες θέσεις σε χρηματοπιστωτικά μέσα, σε βασικά εμπορεύματα και σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων, τις οποίες το ίδρυμα κατέχει με σκοπό την επαναπώληση ή/και τις οποίες έχει λάβει προκειμένου να επωφεληθεί βραχυπρόθεσμα από υπάρχουσες ή/και αναμενόμενες διαφορές μεταξύ των τιμών αγοράς και πώλησής τους ή από άλλες διακυμάνσεις τιμών ή επιτοκίων, καθώς και οι θέσεις σε χρηματοπιστωτικά μέσα, σε βασικά εμπορεύματα και σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων που προκύπτουν από ταυτόχρονα αγορές και πωλήσεις για ίδιο λογαριασμό (matched principal broking) ή οι θέσεις που έχει λάβει προκειμένου να καλύψει άλλα στοιχεία του χαρτοφυλακίου συναλλαγών και

β) τα ανοίγματα που οφείλονται σε μη διακανονισθείσες συναλλαγές, ατελείς συναλλαγές και εξωχρηματοστηριακά (OTC) παράγωγα μέσα που αναφέρονται στα σημεία 1, 2 3 και 5 του παραρτήματος II, τα ανοίγματα που οφείλονται σε συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς ή δανειοδοσίας τίτλων και βασικών εμπορευμάτων που αφορούν τίτλους ή βασικά εμπορεύματα περιλαμβανόμενα στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών κατά την έννοια του στοιχείου α), οι οποίες αναφέρονται στο σημείο 4 του παραρτήματος II, και, εφόσον υπάρχει η έγκριση των αρμόδιων αρχών, τα ανοίγματα που οφείλονται σε συμφωνίες αγοράς και επαναπώλησης και σε συναλλαγές δανειοληψίας τίτλων και βασικών εμπορευμάτων που περιγράφονται στο ίδιο σημείο 4, οι οποίες πληρούν είτε τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα σημεία i), ii), iii) και v) είτε τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στα σημεία iv) και v), κατωτέρω:

- i) τα ανοίγματα αποτιμώνται, σε ημερησία βάση, με βάση την τρέχουσα τιμή της αγοράς, σύμφωνα με τις διαδικασίες του παραρτήματος II,
- ii) η εγγύηση αναπροσαρμόζεται προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη σημαντικές μεταβολές της αξίας των τίτλων ή των βασικών εμπορευμάτων που αφορά η συγκεκριμένη συμφωνία ή συναλλαγή, σύμφωνα με κανόνα αποδεκτό από τις αρμόδιες αρχές·

β) τα σημεία 15 και 16 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«15. Πιστοποιητικό επιλογής (warrant): ο τίτλος που δίνει στον κάτοχό του το δικαίωμα να αγοράσει ένα υποκείμενο μέσο, σε καθορισμένη τιμή μέχρι ή στην ημερομηνία λήξης του πιστοποιητικού επιλογής. Ο διακανονισμός του μπορεί να γίνεται είτε με παράδοση του υποκείμενου μέσου είτε τοις μετρητοίς.

16. *Χρηματοδότηση αποθεμάτων (stock financing)*: οι θέσεις στις οποίες το φυσικό απόθεμα έχει πωληθεί επί προθεσμία (forward) και το κόστος χρηματοδότησης έχει προκαθορισθεί για την περίοδο μέχρι την ημερομηνία της πώλησης επί προθεσμία».
- γ) στο σημείο 17, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «17. *Συμφωνία πώλησης και επαναγοράς και συμφωνία αγοράς και επαναπώλησης*: συμφωνία βάσει της οποίας ένα ίδρυμα ή ο αντισυμβαλλόμενός του μεταβιβάζει τίτλους ή βασικά εμπορεύματα ή εγγυημένα δικαιώματα που αφορούν τίτλο κυριότητας τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων και όπου η εγγύηση αυτή έχει εκδοθεί από αναγνωρισμένο χρηματιστήριο που κατέχει τα δικαιώματα επί των τίτλων ή επί των βασικών εμπορευμάτων και η συμφωνία δεν επιτρέπει σε ένα ίδρυμα να μεταβιβάσει ή ενεχυριάσει ένα συγκεκριμένο τίτλο ή βασικό εμπόρευμα σε πλείονες του ενός αντισυμβαλλόμενους ταυτόχρονα, με την παράλληλη υποχρέωση για το μεταβιβάζοντα να τους επαναγοράσει (ή να επαναγοράσει υποκατάστατους τίτλους με τα αυτά χαρακτηριστικά) σε καθορισμένη τιμή και συγκεκριμένη μελλοντική ημερομηνία, που ορίζεται ή πρόκειται να ορισθεί από τον μεταβιβάζοντα, συμφωνία η οποία για το ίδρυμα που πωλεί τους τίτλους ή τα βασικά εμπορεύματα είναι “συμφωνία πώλησης και επαναγοράς”, για δε το ίδρυμα που τους αγοράζει “συμφωνία αγοράς και επαναπώλησης”».
- δ) το σημείο 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «18. *Δανειοδοσία τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων και δανειοληψία τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων*: συναλλαγή στην οποία ένα ίδρυμα ή ο αντισυμβαλλόμενός του μεταβιβάζει τίτλους ή βασικά εμπορεύματα έναντι κατάλληλης ασφάλειας υπό την προϋπόθεση ότι ο δανειζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να επιστρέψει αντίστοιχης αξίας τίτλους ή βασικά εμπορεύματα σε κάποια μελλοντική ημερομηνία ή όταν του το ζητήσει ο μεταβιβάζων, συναλλαγή η οποία είναι δανειοδοσία τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων για το ίδρυμα που μεταβιβάζει τους τίτλους ή τα βασικά εμπορεύματα και δανειοληψία τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων για το ίδρυμα προς το οποίο μεταβιβάζονται οι εν λόγω τίτλοι ή βασικά εμπορεύματα.
- Μια δανειοληψία τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων θεωρείται διεπαγγελματική όταν ο αντισυμβαλλόμενος υπάγεται στο συντονισμό τραπεζικής εποπτείας σε κοινοτικό επίπεδο ή είναι πιστωτικό ίδρυμα της ζώνης Α κατά την έννοια της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ ή είναι αναγνωρισμένη επιχείρηση επενδύσεων τρίτης χώρας ή όταν η εν λόγω συναλλαγή συνάπτεται με αναγνωρισμένο γραφείο συμψηφισμού ή χρηματιστήριο.»
2. Στο άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, τα σημεία i) και ii) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
- «i) των κεφαλαιακών απαιτήσεων, που υπολογίζονται σύμφωνα με τα παραρτήματα I, II και VI και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το παράρτημα VIII, βάσει του χαρτοφυλακίου συναλλαγών τους,
- ii) των κεφαλαιακών απαιτήσεων, που υπολογίζονται σύμφωνα με τα παραρτήματα III και VII και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το παράρτημα VIII, βάσει του όλου κύκλου εργασιών τους».
3. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα ιδρύματα που υπολογίζουν τις κεφαλαιακές τους απαιτήσεις για το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών τους, σύμφωνα με τα παραρτήματα I και II και, κατά περίπτωση, σύμφωνα με το παράρτημα VIII, παρακολουθούν και ελέγχουν τα μεγάλα τους ανοίγματα σύμφωνα με την οδηγία 92/121/ΕΟΚ, με την επιφύλαξη των τροποποιήσεων που προβλέπονται στο παράρτημα VI της παρούσας οδηγίας.»
4. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 10 και η εισαγωγή της παραγράφου 11, αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
- «10. Όταν δεν ασκείται το οριζόμενο στις παραγράφους 7 και 9 δικαίωμα μη εφαρμογής, προς ενοποιημένο υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων στα παραρτήματα I και VIII και των χρηματοδοτικών ανοιγμάτων έναντι των πελατών στο παράρτημα VI, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν το συμψηφισμό των θέσεων στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ενός ιδρύματος με τις θέσεις του χαρτοφυλακίου συναλλαγών άλλου ιδρύματος σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στα παραρτήματα I, VI και VIII.
- Επιπλέον, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν το συμψηφισμό θέσεων συναλλάγματος ενός ιδρύματος με θέσεις συναλλάγματος άλλου ιδρύματος, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο παράρτημα III ή/και στο παράρτημα VIII. Μπορούν επίσης να επιτρέπουν το συμψηφισμό θέσεων ενός ιδρύματος σε βασικά εμπορεύματα με τις θέσεις άλλου ιδρύματος σε βασικά προϊόντα, σύμφωνα με τους κανόνες των παραρτημάτων VII ή/και VIII.
11. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επιτρέψουν συμψηφισμό όσον αφορά το χαρτοφυλάκιο συναλλαγών και συμψηφισμό θέσεων σε συνάλλαγμα και σε βασικά εμπορεύματα, αντιστοίχως, επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε τρίτες χώρες, εφόσον πληρούνται ταυτόχρονα οι ακόλουθες προϋποθέσεις:».
5. Το άρθρο 8 παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «5. Οι αρμόδιες αρχές επιβάλλουν στα ιδρύματα την υποχρέωση να τους αναφέρουν πάραυτα οποιαδήποτε περίπτωση όπου οι αντισυμβαλλόμενοί τους σε συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς και αγοράς και επαναπώλησης ή συναλλαγές δανειοληψίας τίτλων και βασικών εμπορευμάτων και δανειοδοσίας τίτλων και βασικών εμπορευμάτων περιέρχονται σε υπερήμερία ως προς την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση για τις περιπτώσεις

αυτές και τις επιπτώσεις τους στην αντιμετώπιση αυτών των συμφωνιών και συναλλαγών στην παρούσα οδηγία, το βραδύτερο τρία χρόνια μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 12. Η έκθεση αυτή περιγράφει, επίσης, τον τρόπο με τον οποίο τα ιδρύματα αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις ι) έως ν) που προβλέπονται στο άρθρο 2 σημείο 6 στοιχείο β) και οι οποίες εφαρμόζονται σε αυτά, και δη την προϋπόθεση ν). Επιπλέον, η έκθεση αναφέρει λεπτομερώς κάθε μεταβολή επελθούσα στο σχετικό ύψος της παραδοσιακής δανειοδοσίας των ιδρυμάτων και των δανειοδοτικών δραστηριοτήτων τους μέσω συμφωνιών αγοράς και επαναπώλησης και συμφωνιών δανειοληψίας τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων. Εάν η Επιτροπή συμπεράνει, βάσει αυτής της έκθεσης αλλά και βάσει άλλων στοιχείων, ότι απαιτούνται πρόσθετες διασφαλίσεις για την αποτροπή καταχρήσεων, υποβάλλει τις δέουσες προτάσεις.»

6. Παρεμβάλλεται νέο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα τους να χρησιμοποιούν τους ελάχιστους συντελεστές διαφοράς αντιστοιχισμένης θέσης (spread rate), μεταφοράς (carry rate) και μη αντιστοιχισμένης θέσης (outright rate) που καθορίζονται στον κατωτέρω πίνακα αντί εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 13, 14, 17 και 18 του παραρτήματος VIII, εφόσον τα ιδρύματα, κατά τη γνώμη των αρμόδιων αρχών τους:

- i) διενεργούν σημαντικές συναλλαγές σε βασικά εμπορεύματα,
- ii) διαθέτουν διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο βασικών εμπορευμάτων,
- iii) δεν είναι ακόμη σε θέση να χρησιμοποιήσουν εσωτερικά μοντέλα για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος σύμφωνα με το παράρτημα VIII.

Πίνακας

	Πολύτιμα μέταλλα (εκτός χρυσού)	Βασικά μέταλλα	Γεωργικά προϊόντα	Άλλα περιλαμβανόμενα των ενεργειακών προϊόντων
Συντελεστής διαφοράς αντιστοιχισμένης θέσης (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Συντελεστής μεταφοράς (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Συντελεστής μη αντιστοιχισμένης θέσης (%)	8	10	12	15

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούν το παρόν άρθρο.»

7. Τροποποιούνται τα παραρτήματα I, II, III και V και προστίθενται τα παραρτήματα VII και VIII σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο εντός 24 μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της. Πληροφορούν αμέσως της Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. CUNNINGHAM

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Το παράρτημα I τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 4, το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση προθεσμιακής σύμβασης διαπραγματεύσιμης σε χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης (margins) που απαιτείται από το χρηματιστήριο εάν πιστεύουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με την εν λόγω σύμβαση και ότι είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για προθεσμιακή σύμβαση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επιτρέπουν, για τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων μέσω του τύπου που αναφέρεται στο παρόν σημείο οι οποίες διακανονίζονται από αναγνωρισμένο συμψηφιστικό γραφείο, κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης που απαιτεί το συμψηφιστικό γραφείο, εφόσον κρίνουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με τη σύμβαση παραγώγων μέσω και είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για την εν λόγω σύμβαση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII»

β) στο σημείο 5, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν επίσης την κατάλληλη κάλυψη των άλλων κινδύνων, εκτός του κινδύνου που σχετίζεται με το συντελεστή δέλτα, στους οποίους υπόκεινται οι προαιρέσεις. Σε περίπτωση πωλούμενης προαίρεσης (written option) διαπραγματεύσιμης σε χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης που απαιτείται από το χρηματιστήριο εάν πιστεύουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με την προαίρεση αυτή και ότι είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για προαίρεση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επιτρέπουν, για τις εξωχρηματιστηριακές προαιρέσεις οι οποίες διακανονίζονται από αναγνωρισμένο συμψηφιστικό γραφείο, κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης που απαιτεί το συμψηφιστικό γραφείο, εφόσον κρίνουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με την εξωχρηματιστηριακή προαίρεση και είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για την εν λόγω προαίρεση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Επιπλέον, σε περίπτωση αγοραζόμενης προαίρεσης διαπραγματεύσιμης σε χρηματιστήριο ή εκτός χρηματιστηρίου, μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με εκείνη που καθορίζεται για το μέσο στο οποίο αφορά η προαίρεση, υπό τον περιορισμό ότι η κεφαλαιακή απαίτηση που προκύπτει κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία της προαίρεσης. Σε περίπτωση πωλούμενης εξωχρηματιστηριακής προαίρεσης (written OTC option), η κεφαλαιακή απαίτηση ορίζεται σε συνάρτηση με το μέσο στο οποίο αφορά η προαίρεση»

γ) το σημείο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Για τα πιστοποιητικά επιλογής (warrants) που αφορούν χρεωστικούς και μετοχικούς τίτλους η μέθοδος αντιμετώπισης είναι ίδια με εκείνη που προβλέπεται για τις προαιρέσεις στο σημείο 5»

δ) το σημείο 33.i) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«33.i) οι μετοχές δεν είναι μετοχές εκδοτών που έχουν εκδώσει διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς τίτλους οι οποίοι τη δεδομένη στιγμή συνελάγονται 8% κεφαλαιακή απαίτηση στον πίνακα 1 του σημείου 14 ή συνεπάγονται χαμηλότερη κεφαλαιακή απαίτηση για το λόγο μόνο ότι καλύπτονται από εγγύηση ή ασφάλεια».

2. Το παράρτημα II τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σε περίπτωση συναλλαγών στις οποίες χρεωστικοί τίτλοι, μετοχές και βασικά εμπορεύματα (εξαγορευμένων των συμφωνιών πώλησης και επαναγοράς ή αγοράς και επαναπώλησης και των δανειοδοσιών και δανειοληψιών τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων) δεν έχουν διακανονισθεί ακόμη μετά τις προβλεπόμενες ημερομηνίες παράδοσης τους, το ίδρυμα πρέπει να υπολογίζει τον κίνδυνο διαφοράς τιμών στον οποίο υπόκειται, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ της συμφωνηθείσας τιμής διακανονισμού των εν λόγω χρεωστικών τίτλων, μετοχών ή βασικών εμπορευμάτων και της τρέχουσας τιμής τους στην αγορά, εφόσον η διαφορά αυτή θα μπορούσε να του προκαλέσει ζημία. Το ίδρυμα πρέπει να πολλαπλασιάζει αυτή τη διαφορά με τον κατάλληλο συντελεστή της στήλης Α του πίνακα του σημείου 2 προκειμένου να υπολογίσει την κεφαλαιακή απαίτησή του»

β) τα σημεία 3.1 και 3.2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3.1. Το ίδρυμα οφείλει να κατέχει κεφάλαια για να καλύπτει τον κίνδυνο του αντισυμβαλλομένου εάν:

- i) έχει καταβάλει το αντίτιμο τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων προτού του παραδοθούν οι εν λόγω τίτλοι ή βασικά εμπορεύματα, ή εάν έχει παραδώσει τίτλους ή βασικά εμπορεύματα προτού λάβει το σχετικό αντίτιμο, και εάν
- ii) στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών, έχουν παρέλθει μία ή περισσότερες ημέρες από τη στιγμή της εν λόγω πληρωμής ή παράδοσης.

3.2. Η κεφαλαιακή απαίτηση είναι το 8 % της αξίας των τίτλων ή των βασικών εμπορευμάτων ή των χρεωστούμενων χρηματικών ποσών επί το συντελεστή στάθμισης κινδύνου που ισχύει για το συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο».

γ) η επικεφαλίδα του σημείου 4.1 και η πρώτη παράγραφος του σημείου 4.1 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Συμφωνίες πώλησης και επαναγοράς, συμφωνίες αγοράς και επαναπώλησης, δανειοδοσίες και δανειοληψίες τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων

4.1. Στην περίπτωση των συμφωνιών πώλησης και επαναγοράς και των συμφωνιών δανειοδοσίας τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων που αφορούν τίτλους ή βασικά εμπορεύματα περιλαμβανόμενα στο χρηματοφυλάκιο συναλλαγών, το ίδρυμα υπολογίζει τη διαφορά μεταξύ της αγοραίας αξίας των τίτλων ή των βασικών εμπορευμάτων αφενός και του ποσού που έχει δανεισθεί ή της αγοραίας αξίας της ασφάλειας που έχει λάβει αφετέρου, εφόσον η διαφορά αυτή είναι θετική. Στην περίπτωση των συμφωνιών αγοράς και επαναπώλησης και των συμφωνιών δανειοληψίας τίτλων ή βασικών εμπορευμάτων, το ίδρυμα υπολογίζει τη διαφορά μεταξύ του ποσού που έχει δανείσει ή της αγοραίας αξίας της ασφάλειας που έχει καταθέσει αφενός και της αγοραίας αξίας των τίτλων ή των βασικών εμπορευμάτων που έχει λάβει αφετέρου, εφόσον η διαφορά αυτή είναι θετική».

3. Το παράρτημα III τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εάν το άθροισμα της συνολικής καθαρής θέσης του ιδρύματος σε συνάλλαγμα και της συνολικής καθαρής θέσης του σε χρυσό, υπολογιζόμενη με τη μέθοδο που ορίζεται στα επόμενα, υπερβαίνει το 2 % των συνολικών του ιδίων κεφαλαίων, το άθροισμα της συνολικής καθαρής θέσης του σε συνάλλαγμα και της συνολικής καθαρής θέσης του σε χρυσό πολλαπλασιάζεται επί 8 % για να υπολογιστεί το ίδιο κεφάλαιο που απαιτείται έναντι συναλλαγματικού κινδύνου.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα να υπολογίζουν το απαιτούμενο ίδιο κεφάλαιο πολλαπλασιάζοντας επί 8 % το ποσό κατά το οποίο το άθροισμα της συνολικής καθαρής θέσης σε συνάλλαγμα και της συνολικής καθαρής θέσης σε χρυσό υπερβαίνει το 2 % των συνολικών ιδίων κεφαλαίων».

β) Τα σημεία 3.1 και 3.2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«3.1. Πρώτον, υπολογίζεται η καθαρή ανοικτή θέση του ιδρύματος σε κάθε νόμισμα (συμπεριλαμβανομένου του νομίσματος υποβολής στοιχείων) και σε χρυσό. Η θέση αυτή αντιστοιχεί στο άθροισμα των ακόλουθων (θετικών ή αρνητικών) στοιχείων:

- καθαρή τρέχουσα θέση (δηλαδή όλα τα στοιχεία ενεργητικού μείον όλα τα στοιχεία παθητικού, συμπεριλαμβανομένων των δεδουλευμένων τόκων, στο σχετικό νόμισμα ή, για το χρυσό, καθαρή τρέχουσα θέση σε χρυσό),
- καθαρή προθεσμιακή θέση (δηλαδή όλα τα εισπρακτέα ποσά μείον όλα τα πληρωτέα ποσά βάσει προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος και χρυσού, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιακών συμβάσεων συναλλάγματος και χρυσού και του κεφαλαίου των ανταλλαγών νομισμάτων που δεν έχει συνυπολογισθεί στην τρέχουσα θέση),
- αμετάκλητες εγγυήσεις (και παρεμφερή μέσα) που είναι βέβαιο ότι θα καταστούν απαιτητές και πιθανό ότι δεν θα ανακτηθούν,
- καθαρά μελλοντικά έσοδα/έξοδα μη ακόμη δεδουλευμένα αλλά ήδη πλήρως καλυμμένα (κατ' επιλογή του ιδρύματος που υποβάλλει τα στοιχεία και με προηγούμενη έγκριση των αρμόδιων αρχών, τα καθαρά μελλοντικά έσοδα/έξοδα που δεν έχουν καταχωρηθεί ακόμη λογιστικά αλλά έχουν καλυφθεί ήδη πλήρως μέσω προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος μπορούν να συμπεριλαμβάνονται σ' αυτόν τον υπολογισμό). Το ίδρυμα πρέπει να εφαρμόζει με συνέπεια τη μέθοδο που έχει επιλέξει,
- ποσό ισοδύναμο με το αποτέλεσμα του συμψηφισμού των συντελεστών δέλτα (net delta ή delta-based equivalent) για το σύνολο του χαρτοφυλακίου προαίρεσεων συναλλάγματος και χρυσού,
- η αγοραία αξία των άλλων (πλην συναλλάγματος και χρυσού) προαίρεσεων,

- οι τυχόν θέσεις που έχει αναλάβει σκοπίμως το ίδρυμα προκειμένου να καλυφθεί έναντι των δυσμενών συνεπειών των συναλλαγματικών διακυμάνσεων για το λόγο κεφαλαίου/υποχρεώσεων της, μπορούν να μη συνοπολογίζονται στον υπολογισμό της καθαρής ανοικτής θέσης ανά νόμισμα. Οι θέσεις αυτές δεν πρέπει να είναι διαρθρωτικής φύσης, να μη συνδέονται δηλαδή με τρέχουσες συναλλαγές, η δε εξαίρεσή τους από τον υπολογισμό καθώς και κάθε αλλαγή των συνθηκών εξαίρεσής τους προϋποθέτουν τη συναίνεση των αρμόδιων αρχών. Η ίδια μεταχείριση και με τους ίδιους όρους μπορεί να επιφυλάσσεται στις θέσεις που έχει ένα ίδρυμα, οι οποίες αφορούν στοιχεία ήδη εκπεσθέντα κατά τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων.
- 3.2. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να επιτρέπουν σε ιδρύματα να χρησιμοποιούν την καθαρή τρέχουσα αξία κατά τον υπολογισμό της καθαρής ανοικτής θέσης σε κάθε νόμισμα και σε χρυσό»·
- γ) στο σημείο 4, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Δεύτερον, οι καθαρές θέσεις long και short σε κάθε νόμισμα, εκτός του νομίσματος υποβολής στοιχείων και η καθαρή θέση long ή short σε χρυσό μετατρέπονται στο νόμισμα υποβολής στοιχείων βάσει των τρεχουσών συναλλαγματικών ισοτιμιών»·
- δ) το σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «7. Δεύτερον, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν σε ιδρύματα να εφαρμόζουν άλλη μέθοδο από εκείνες που περιγράφονται στα σημεία 1 έως 6 για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος. Οι κεφαλαιακές απαιτήσεις που προκύπτουν από τη μέθοδο αυτή πρέπει να επαρκούν για να υπερκαλύπτεται το 2 % της καθαρής ανοικτής θέσης όπως μετράται σύμφωνα με το σημείο 4, και, βάσει μιας ανάλυσης των διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε όλες τις κυλιόμενες περιόδους δέκα εργάσιμων ημερών κατά τα τελευταία τρία χρόνια, για να καλύπτεται η πιθανή ζημία κατά το 99 % ή περισσότερο του χρονικού διαστήματος.
- Η εναλλακτική μέθοδος που περιγράφεται στο παρόν σημείο μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- i) ο τύπος υπολογισμού και οι συντελεστές συσχέτισης καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές με βάση την ανάλυσή τους για τις διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών,
- ii) οι αρμόδιες αρχές επανεξετάζουν τακτικά τους συντελεστές συσχέτισης υπό το φως των εξελίξεων στις αγορές συναλλάγματος.»
4. Τα παραρτήματα V τροποποιείται ως εξής:
- α) στο σημείο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «Κατά παρέκκλιση του σημείου 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν σε ιδρύματα που υποχρεούνται να τηρούν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις όσον αφορά τα ίδια κεφάλαιά τους, οι οποίες προβλέπονται στα παραρτήματα I, II, III, IV, VI, VII και VIII, να χρησιμοποιούν έναν εναλλακτικό ορισμό των ιδίων κεφαλαίων προκειμένου να τηρήσουν αυτές τις απαιτήσεις και μόνο»·
- β) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Το ποσό των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχείο γ) δεν πρέπει να υπερβαίνει το 150 % κατ' ανώτατο όριο των αρχικών ιδίων κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση των απαιτήσεων που καθορίζονται στα παραρτήματα I, II, III, IV, VII και VIII και δεν πρέπει να προσεγγίζει αυτό το ανώτατο όριο παρά μόνο σε ειδικές περιστάσεις αποδεκτές από τις αρμόδιες αρχές»·
- γ) το σημείο 6 και το σημείο 7 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:
- «6. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν σε επιχειρήσεις επενδύσεων να υπερβαίνουν το ανώτατο όριο για το ποσό των δανείων μειωμένης εξασφάλισης του σημείου 4, εφόσον το κρίνουν ορθό από άποψη εποπτείας και υπό την προϋπόθεση ότι το σύνολο των δανείων μειωμένης εξασφάλισης και τα στοιχεία που αναφέρονται στο σημείο 5 δεν υπερβαίνει το 200 % των αρχικών ιδίων κεφαλαίων που απομένουν για την κάλυψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων που ορίζονται στα παραρτήματα I, II, III, IV, VII και VIII ή το 250 % του αυτού ποσού στην περίπτωση που οι επιχειρήσεις επενδύσεων εκπλήτουν από το στοιχείο δ) που αναφέρεται στο σημείο 2 κατά τον υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων.
7. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν σε ένα πιστωτικό ίδρυμα να υπερβεί το ανώτατο όριο κεφαλαίου των δανείων μειωμένης εξασφάλισης του σημείου 4, εάν το κρίνουν ορθό από άποψη εποπτείας και υπό τον όρο ότι το σύνολο του κεφαλαίου των εν λόγω δανείων μειωμένης εξασφάλισης και το στοιχείο που αναφέρεται στο σημείο 5 δεν υπερβαίνουν το 250 % των αρχικών ιδίων κεφαλαίων που απομένουν για την τήρηση των απαιτήσεων που ορίζονται στα παραρτήματα I, II, III, VI, VII και VIII».

5. Προστίθενται τα ακόλουθα παραρτήματα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΒΑΣΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΣ

1. Κάθε θέση σε βασικά εμπορεύματα ή σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων εκφράζεται σε τυποποιημένες μονάδες μέτρησης. Για κάθε βασικό εμπόρευμα, η τιμή για άμεση παράδοση (spot price) εκφράζεται στο νόμιμο υποβολής στοιχείων στις αρμόδιες αρχές.
2. Οι θέσεις σε χρυσό ή σε παράγωγα μέσα χρυσού θεωρούνται ότι ενέχουν κίνδυνο συναλλάγματος και αντιμετωπίζονται σύμφωνα με το παράρτημα III ή το παράρτημα VIII, κατά περίπτωση, ως προς τον υπολογισμό του κινδύνου αγοράς.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, οι θέσεις που είναι αποκλειστικά χρηματοδοτήσεις φυσικών αποθεμάτων μπορούν να εξαιρούνται μόνο από τον υπολογισμό του κινδύνου βασικού εμπορεύματος.
4. Οι κίνδυνοι επιτοκίου και συναλλάγματος που δεν καλύπτονται από άλλες διατάξεις του παρόντος παραρτήματος περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του γενικού κινδύνου διαπραγματευσίμων χρεωστικών τίτλων και στον υπολογισμό του κινδύνου συναλλάγματος.
5. Όταν η θέση short καθίσταται ληξιπρόθεσμη πριν από τη θέση long, τα ιδρύματα καλύπτονται επίσης έναντι του κινδύνου ανεπαρκούς ρευστότητας που ενδέχεται να υπάρξει σε ορισμένες αγορές.
6. Για τους σκοπούς του σημείου 19, το ποσό κατά το οποίο οι θέσεις long (short) υπερβαίνουν τις θέσεις short (long) του ιδρύματος στο ίδιο βασικό εμπόρευμα και σε πανομοιότυπες προθεσμιακές συμβάσεις (futures), προαιρέσεις (options) και πιστοποιητικά επιλογής (warrants) αντιπροσωπεύει την καθαρή θέση του ιδρύματος σε κάθε βασικό εμπόρευμα. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την αντιμετώπιση, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα σημεία 8, 9 και 10 των θέσεων σε παράγωγα μέσα ως θέσεων στο υποκείμενο μέσο.
7. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θεωρήσουν τις ακόλουθες θέσεις ως θέσεις στο ίδιο βασικό εμπόρευμα:
 - θέσεις σε διαφορετικές υποκατηγορίες βασικών εμπορευμάτων, οσάκις είναι αμοιβαίως δυνατή η παράδοση μιας υποκατηγορίας έναντι άλλης και
 - θέσεις σε ομοειδή βασικά εμπορεύματα, εάν είναι στενά υποκατάστατα μεταξύ τους και εφόσον είναι δυνατόν να καταδειχθεί σαφώς ελάχιστη συσχέτιση ύψους 0,9 μεταξύ των διακυμάνσεων των τιμών στη διάρκεια ενός τουλάχιστον έτους.

Ειδικά μέσα

8. Οι προθεσμιακές συμβάσεις βασικών εμπορευμάτων και οι προθεσμιακές δεσμεύσεις αγοράς ή πώλησης μεμονωμένων βασικών εμπορευμάτων ενσωματώνονται στο σύστημα μέτρησης ως πλασματικά (notional) ποσά εκφρασμένα στην τυποποιημένη μονάδα μέτρησης και τους αποδίδεται προθεσμιακή λήξις με βάση την ημερομηνία λήξης. Σε περίπτωση προθεσμιακής σύμβασης διαπραγματευσίμης σε χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης (margins) που επιβάλλει το χρηματιστήριο εάν έχουν πεισθεί ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου από την εν λόγω σύμβαση και ότι είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για προθεσμιακή σύμβαση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επιτρέπουν, για τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων μέσων (OTC) του τύπου που αναφέρεται στο παρόν σημείο οι οποίες διακανονίζονται από αναγνωρισμένο συμψηφιστικό γραφείο, κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης που απαιτεί το συμψηφιστικό γραφείο, εφόσον κρίνουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με τη σύμβαση παραγώγων μέσων και είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για την εν λόγω σύμβαση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII.
9. Οι συμβάσεις ανταλλαγής βασικών εμπορευμάτων με ένα σκέλος σε σταθερές τιμές και το άλλο σε τρέχουσες τιμές πρέπει να ενσωματώνονται στην προσέγγιση του πίνακα προθεσμιών λήξης ως σύνολο θέσεων ίσων προς το πλασματικό ποσό της σύμβασης, όπου κάθε πληρωμή για την εξυπηρέτηση της σύμβασης ανταλλαγής είναι μία θέση που αναγράφεται στο αντίστοιχο διάστημα ληκτότητας του πίνακα προθεσμιών λήξης του σημείου 13. Οι θέσεις θα είναι long εάν το ίδρυμα πληρώνει σταθερές τιμές και εισπράττει κυμαινόμενες τιμές και short εάν το ίδρυμα εισπράττει σταθερές τιμές και πληρώνει κυμαινόμενες τιμές.

Οι συμβάσεις ανταλλαγής βασικών εμπορευμάτων στις οποίες τα δύο σκέλη της συναλλαγής είναι σε διαφορετικά εμπορεύματα πρέπει να κατατάσσονται στα αντίστοιχα διαστήματα ληκτότητας σύμφωνα με την προσέγγιση του πίνακα προθεσμιών λήξης.

10. Οι προαίρεσεις σε βασικά εμπορεύματα ή σε παράγωγα μέσα βασικών εμπορευμάτων αντιμετωπίζονται ως θέσεις αξίας ίσης με το ποσό του υποκείμενου μέσου της προαίρεσης, πολλαπλασιασμένο επί το συντελεστή δέλτα για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος. Οι θέσεις που υπολογίζονται έτσι μπορούν να συμψηφίζονται με αντίθετες θέσεις στο ίδιο υποκείμενο εμπόρευμα ή στο ίδιο παράγωγο μέσο βασικού εμπορεύματος. Ο χρησιμοποιούμενος συντελεστής δέλτα είναι είτε εκείνος του σχετικού χρηματιστηρίου είτε εκείνος που υπολογίζεται από τις αρμόδιες αρχές είτε, εάν κανένας από αυτούς δεν είναι διαθέσιμος ή εάν πρόκειται για εξωχρηματιστηριακές προαίρεσεις (OTC options), εκείνος που υπολογίζεται από το ίδιο το ίδρυμα, εφόσον οι αρμόδιες αρχές έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα του μοντέλου που χρησιμοποιεί το ίδρυμα.

Ωστόσο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να απαιτούν από τα ιδρύματα να υπολογίζουν τους συντελεστές δέλτα με τη μέθοδο που αυτές ορίζουν.

Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν την κάλυψη των άλλων κινδύνων, εκτός του κινδύνου συντελεστή δέλτα, που σχετίζονται με προαίρεσεις βασικών εμπορευμάτων. Σε περίπτωση παραχωρούμενης προαίρεσης βασικού εμπορεύματος διαπραγματεύσιμης σε χρηματιστήριο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό της απαίτησης περιθωρίου που επιβάλλει το χρηματιστήριο εάν κρίνουν ότι το ποσό αυτό δίνει το ακριβές μέτρο του κινδύνου από την εν λόγω προαίρεση και ότι είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για προαίρεση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να επιτρέπουν, για τις εξωχρηματιστηριακές προαίρεσεις οι οποίες διακανονίζονται από ανεγνωρισμένο συμψηφιστικό γραφείο, κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το ποσό των περιθωρίων εγγύησης που απαιτεί το συμψηφιστικό γραφείο, εφόσον κρίνουν ότι το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ακριβές μέτρο του κινδύνου που συνδέεται με την προαίρεση και είναι τουλάχιστον ίσο με την κεφαλαιακή απαίτηση για την εν λόγω προαίρεση που προκύπτει σύμφωνα με τη μέθοδο την εκτιθέμενη στο παρόν παράρτημα ή σύμφωνα με μέθοδο εσωτερικού μοντέλου, κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα VIII. Επιπλέον, σε περίπτωση αποκτώμενης προαίρεσης βασικού εμπορεύματος διαπραγματεύσιμης σε χρηματιστήριο ή εξωχρηματιστηριακής, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν κεφαλαιακή απαίτηση ίδια με εκείνη που απαιτείται για το υποκείμενο βασικό εμπόρευμα, υπό τον περιορισμό ότι η απαίτηση που υπολογίζεται έτσι δεν υπερβαίνει την αγοραία αξία της προαίρεσης. Η κεφαλαιακή απαίτηση για παραχωρούμενη εξωχρηματιστηριακή προαίρεση καθορίζεται σε σχέση με το υποκείμενο βασικό εμπόρευμα.

11. Τα πιστοποιητικά επιλογής που αφορούν βασικά εμπορεύματα αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως οι προαίρεσεις βασικών εμπορευμάτων του σημείου 10.
12. Το ίδρυμα που μεταβιβάζει βασικά εμπορεύματα ή εγγυημένα δικαιώματα κυριότητας βασικών εμπορευμάτων σε συμφωνία πώλησης και επαναγοράς και το ίδρυμα που δανείζει βασικά εμπορεύματα σε συμφωνία δανειοδοσίας βασικών εμπορευμάτων περιλαμβάνει τα εμπορεύματα αυτά στον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησής του βάσει του παρόντος παραρτήματος.

α) Προσέγγιση με βάση τον πίνακα προθεσμιών λήξης

13. Ακολουθώντας τον κατωτέρω πίνακα, το ίδρυμα χρησιμοποιεί διαφορετική προθεσμία λήξης για έκαστο βασικό προϊόν. Οι θέσεις που αντιστοιχούν σε κάθε βασικό προϊόν, αλλά και οι θεωρούμενες ως θέσεις σ' αυτό το προϊόν, κατά τα οριζόμενα στο σημείο 7, κατατάσσονται στο οικείο διάστημα λήξεως. Τα υλικά αποθέματα κατατάσσονται στο πρώτο διάστημα.

Διάρκεια προθεσμιών λήξης (1)	Συντελεστής διαφοράς αντιστοιχισμένης θέσης (Spread rate) (σε %) (2)
0 ≤ 1 μήνα	1,50
> 1 ≤ 3 μήνες	1,50
> 3 ≤ 6 μήνες	1,50
> 6 ≤ 12 μήνες	1,50
> 1 ≤ 2 έτη	1,50
> 2 ≤ 3 έτη	1,50
> 3 έτη	1,50

14. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν το συμψηφισμό των θέσεων που είναι ή θεωρούνται βάσει του σημείου 7, θέσεις στο ίδιο βασικό προϊόν και την κατάταξή τους στο οικείο διάστημα λήξεως επί εκκαθαρισμένης βάσεως, προκειμένου περί:

— θέσεων σε συμβάσεις λήγουσες την αυτή ημερομηνία και

- θέσεων σε συμβάσεις λήγουσες με διαφορά δεκαήμερου, εάν οι συμβάσεις αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε αγορές έχουσες καθημερινά ημερομηνίες παραδόσεως.
15. Στη συνέχεια το ίδρυμα αθροίζει για κάθε διάστημα ληκτότητας τις θέσεις long αφενός, και τις θέσεις short, αφετέρου. Το ποσό των πρώτων (δεύτερων) που αντιστοιχίζεται έναντι των δεύτερων (πρώτων) σε κάθε διάστημα ληκτότητας είναι η αντιστοιχισμένη θέση στο διάστημα αυτό, ενώ η απομένουσα θέση long ή short είναι η μη αντιστοιχισμένη θέση στο ίδιο διάστημα ληκτότητας (unmatched position).
 16. Το τμήμα της μη αντιστοιχισμένης θέσης long (short) σε δεδομένο διάστημα ληκτότητας που αντιστοιχίζεται έναντι της μη αντιστοιχισμένης θέσης short (long) στο επόμενο διάστημα ληκτότητας είναι η αντιστοιχισμένη θέση μεταξύ των δύο διαστημάτων ληκτότητας. Το μέρος της μη αντιστοιχισμένης θέσης long ή short που δεν μπορεί να αντιστοιχιστεί με τον τρόπο αυτό είναι η μη αντιστοιχισμένη θέση.
 17. Η κεφαλαιακή απαίτηση, την οποία υποχρεούται να πληροί το ίδρυμα για κάθε βασικό εμπόρευμα, υπολογίζεται με βάση το σχετικό πίνακα προθεσμιών λήξεως και ισούται με το άθροισμα των στοιχείων:
 - i) άθροισμα των αντιστοιχισμένων θέσεων long και short, πολλαπλασιασμένο με τον κατάλληλο συντελεστή διαφοράς αντιστοιχισμένης θέσης (spread rate) που αναφέρεται στη στήλη 2 του πίνακα του σημείου 13 για κάθε διάστημα προθεσμιών λήξης και επί την τιμή του βασικού εμπορεύματος για άμεση παράδοση (spot price),
 - ii) αντιστοιχισμένη θέση μεταξύ δύο διαστημάτων προθεσμιών λήξης για κάθε διάστημα προθεσμιών λήξης στο οποίο μεταφέρεται μια μη αντιστοιχισμένη θέση, πολλαπλασιασμένη επί 0,6% (συντελεστής μεταφοράς) (carry rate) και επί την τιμή του βασικού εμπορεύματος για άμεση παράδοση,
 - iii) απομένουσες μη αντιστοιχισμένες θέσεις, πολλαπλασιασμένες επί 15% (συντελεστής μη αντιστοιχισμένης θέσης) (outright rate) και επί την τιμή του βασικού εμπορεύματος για άμεση παράδοση.
 18. Η συνολική κεφαλαιακή απαίτηση την οποία υποχρεούται να πληροί το ίδρυμα για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος ισούται με το άθροισμα των κεφαλαιακών απαιτήσεων για έναστο βασικό εμπόρευμα, σύμφωνα με το σημείο 17.
- β) *Απλουστευμένη προσέγγιση*
19. Η κεφαλαιακή απαίτηση την οποία υποχρεούται να πληροί το ίδρυμα για κάθε βασικό εμπόρευμα ισούται με το άθροισμα των ακόλουθων δύο στοιχείων:
 - i) 15% της καθαρής θέσης, long ή short, πολλαπλασιασμένο επί την τιμή του εμπορεύματος για άμεση παράδοση (spot price),
 - ii) 3% της μεικτής θέσης, long συν short, πολλαπλασιασμένο επί την τιμή του εμπορεύματος για άμεση παράδοση.
 20. Η συνολική κεφαλαιακή απαίτηση την οποία υποχρεούται να πληροί το ίδρυμα για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος ισούται με το άθροισμα των κεφαλαιακών απαιτήσεων για έναστο βασικό εμπόρευμα, σύμφωνα με το σημείο 19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο παρόν παράρτημα, να επιτρέπουν στα ιδρύματα να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις τους για τον κίνδυνο θέσης, τον κίνδυνο συναλλάγματος ή/και τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος με δικά τους εσωτερικά μοντέλα διαχείρισης κινδύνων αντί, ή σε συνδυασμό με τα μοντέλα που περιγράφονται στα παραρτήματα I, III και VII. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ρητή αναγνώριση των αρμόδιων αρχών για τη χρησιμοποίηση των μοντέλων αυτών, χάριν εποπτείας των κεφαλαίων.
2. Οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στην αναγνώριση αυτή μόνον εφόσον έχουν πεισθεί ότι το σύστημα διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος βασίζεται σε υγιείς αρχές, εφαρμόζεται με ακεραιότητα και πληροί ιδίως τα ακόλουθα ποιοτικά κριτήρια:
 - i) το εσωτερικό μοντέλο μέτρησης κινδύνων του ιδρύματος εντάσσεται στενά στη διαδικασία καθημερινής διαχείρισης κινδύνων και αποτελεί τη βάση για τις εκθέσεις προς τη γενική διοίκηση του ιδρύματος σχετικά με το ύψος του τρέχοντος ανοίγματος του ιδρύματος,
 - ii) το ίδρυμα διαθέτει τμήμα ελέγχου κινδύνων, ανεξάρτητο από τα τμήματα διαπραγμάτευσης και απευθείας υπόλογο έναντι της γενικής διοίκησης. Το τμήμα αυτό ευθύνεται για το σχεδιασμό και τη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης κινδύνων του ιδρύματος. Συντάσσει και αναλύει τις καθημερινές εκθέσεις για τα αποτελέσματα του μοντέλου μέτρησης κινδύνων και για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται ως προς τα όρια διαπραγμάτευσης,

- iii) το διοικητικό συμβούλιο και η γενική διοίκηση του ιδρύματος συμμετέχουν ενεργώς στη διαδικασία ελέγχου των κινδύνων και οι καθημερινές εκθέσεις του τμήματος ελέγχου κινδύνων εξετάζονται σε διοικητικό επίπεδο που διαθέτει επαρκή εξουσία για να επιβάλλει μειώσεις τόσο στις θέσεις μεμονωμένων διαπραγματευτών όσο και στο ύψος του συνολικού ανοίγματος του ιδρύματος,
 - iv) το ίδρυμα διαθέτει επαρκές προσωπικό ικανό να χρησιμοποιεί πολύπλοκα μοντέλα στους τομείς της διαπραγματεύσεως, του ελέγχου κινδύνων, του εσωτερικού ελέγχου και της υποστήριξης και διαχείρισης συναλλαγών,
 - v) το ίδρυμα έχει θεσπίσει διαδικασίες για την παρακολούθηση και την εξασφάλιση της τήρησης των εσωτερικών πολιτικών και ελέγχων όσον αφορά τη συνολική λειτουργία που συστήματος μέτρησης κινδύνων.
 - vi) έχει αποδειχθεί ότι τα μοντέλα του ιδρύματος μπορούν να μετρούν τους κινδύνους με ικανοποιητική ακρίβεια,
 - vii) το ίδρυμα εφαρμόζει τακτικά αυστηρό πρόγραμμα προσομοίωσης καταστάσεων κρίσης (stress testing), τα αποτελέσματα του οποίου εξετάζονται από τη γενική διοίκηση και λαμβάνονται υπόψη στις πολιτικές και τα όρια που αυτή καθορίζει,
 - viii) το ίδρυμα διενεργεί, στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας εσωτερικού ελέγχου, ανεξάρτητη ανάλυση του οικείου συστήματος μέτρησης κινδύνων. Η ανάλυση αυτή αφορά τόσο τις δραστηριότητες των τμημάτων διαπραγματεύσεως όσο και εκείνες της ανεξάρτητης μονάδας ελέγχου κινδύνων. Τουλάχιστον μία φορά κάθε χρόνο, το ίδρυμα προβαίνει σε αναθεώρηση της συνολικής διαδικασίας διαχείρισης κινδύνων. Η αναθεώρηση λαμβάνει υποχρεωτικά υπόψη:
 - την καταλληλότητα της τεκμηρίωσης σχετικά με το σύστημα και τις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων, καθώς και την οργάνωση της μονάδας ελέγχου κινδύνων,
 - την ενσωμάτωση των μετρήσεων κινδύνων αγοράς στην καθημερινή διαχείριση κινδύνων, καθώς και την ακεραιότητα του συστήματος πληροφόρησης της διοίκησης,
 - τη διαδικασία που εφαρμόζει το ίδρυμα για την έγκριση των μοντέλων και συστημάτων υπολογισμού των κινδύνων σε τιμές αγοράς τα οποία χρησιμοποιούνται από τους διαπραγματευτές και από το προσωπικό του τμήματος υποστήριξης και διαχείρισης συναλλαγών,
 - την έκταση των κινδύνων αγοράς που λαμβάνουν υπόψη τα μοντέλα και την πιστοποίηση κάθε σημαντικής μεταβολής στη διαδικασία μέτρησης κινδύνων,
 - την ακρίβεια και την πληρότητα των δεδομένων για τις ανοικτές θέσεις, την ακρίβεια των υποθέσεων μεταβλητότητας και συσχετίσης, καθώς και την ακρίβεια των υπολογισμών αποτίμησης και ευαισθησίας,
 - τις διαδικασίες που εφαρμόζει το ίδρυμα για να ελέγχει τη συνοχή, την ενημέρωση και την αξιοπιστία των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στα εσωτερικά μοντέλα, περιλαμβανομένης της ανεξαρτησίας των πηγών των δεδομένων αυτών και
 - τις διαδικασίες που εφαρμόζει το ίδρυμα για να αξιολογεί τους εκ των υστέρων δοκιμαστικούς ελέγχους που διενεργούνται για να εξακριβωθεί η ακρίβεια των μοντέλων.
3. Το ίδρυμα παρακολουθεί την ακρίβεια και την απόδοση του μοντέλου, διά της εφαρμογής ενός προγράμματος δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου. Με τον έλεγχο αυτό, συγκρίνεται για κάθε εργάσιμη ημέρα, το μέτρο δυνητικής ζημίας το υπολογιζόμενο σύμφωνα με το μοντέλο του ιδρύματος για τις θέσεις του χαρτοφυλακίου στο τέλος της ημέρας, προς την ημερήσια μεταβολή της αξίας του χαρτοφυλακίου μέχρι το τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν την ικανότητα του ιδρύματος να προβαίνει σε δοκιμαστικό εκ των υστέρων έλεγχο τόσο των πραγματικών όσο και των υποθετικών μεταβολών της αξίας του χαρτοφυλακίου. Ο δοκιμαστικός εκ των υστέρων έλεγχος των υποθετικών μεταβολών της αξίας του χαρτοφυλακίου γίνεται με βάση μια σύγκριση μεταξύ της αξίας του χαρτοφυλακίου κατά το πέρας της ημέρας, και της αξίας του κατά το πέρας της επομένης, υποτιθημένου ότι οι θέσεις παραμένουν αμετάβλητες. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για τη βελτίωση του προγράμματος δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου εφόσον αυτό κρίνεται ανεπαρκές.
4. Για τους σκοπούς του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων για την κάλυψη του ειδικού κινδύνου από διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς και μετοχικούς τίτλους, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναγνωρίζουν τη χρήση του εσωτερικού μοντέλου ενός ιδρύματος, εφόσον το μοντέλο αυτό πληροί τους υπόλοιπους όρους του παρόντος παραρτήματος και επιπλέον:
- εξηγεί τη διαχρονική διακύμανση των τιμών του χαρτοφυλακίου,
 - λαμβάνει υπόψη τη συγκέντρωση από άποψη μεγέθους και τις μεταβολές στη σύνθεση του χαρτοφυλακίου,
 - αντέχει στις αντίξοες συνθήκες,
 - επιβεβαιώνεται με δοκιμαστικό εκ των υστέρων έλεγχο με τον οποίο εκτιμάται εάν έχει υπολογισθεί ακριβώς ο ειδικός κίνδυνος. Εάν οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν τη διενέργεια του δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου βάσει σχετικών υποχαρτοφυλακίων, τα εν λόγω υποχαρτοφυλακία πρέπει να επιλέγονται με συνέπεια.

5. Τα ιδρύματα που χρησιμοποιούν εσωτερικά μοντέλα μη ανεγνωρισμένα σύμφωνα με το σημείο 4 υπόκεινται σε χωριστή κεφαλαιακή απαίτηση για την κάλυψη του ειδικού κινδύνου, όπως περιγράφεται στο παράρτημα I.
6. Για τους σκοπούς του σημείου 10.ii), στο αποτέλεσμα του υπολογισμού που διενεργεί το ίδρυμα εφαρμόζεται πολλαπλασιαστικός συντελεστής 3 τουλάχιστον.
7. Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής προσαυξάνεται κατά ένα συμπληρωματικό συντελεστή ύψους μηδέν (0) έως ένα (1), σύμφωνα με τον πίνακα, ανάλογα με τον αριθμό των υπερβάσεων κατά τις αμέσως προηγούμενες 250 εργάσιμες ημέρες. Τα σχετικά στοιχεία αντλούνται από τον εκ των υστέρων δοκιμαστικό έλεγχο του ιδρύματος. Οι αρμόδιες αρχές υποχρεώνουν τα ιδρύματα να υπολογίζουν τις υπερβάσεις χωρίς ανακολουθίες βάσει του εκ των υστέρων δοκιμαστικού ελέγχου επί πραγματικών ή υποθετικών αλλαγών της αξίας του χαρτοφυλακίου. Υπέρβαση είναι η εντός μιας ημέρας μεταβολή αξίας που υπερβαίνει το μέτρο ημερήσιας δυνητικής ζημίας το προκύπτει από το μοντέλο του ιδρύματος. Για τον καθορισμό του συμπληρωματικού συντελεστή, καταγράφεται ο συνολικός αριθμός των υπερβάσεων τουλάχιστον ανά τρίμηνο.

Αριθμός υπερβάσεων	Συμπληρωματικός συντελεστής (Plus factor)
Λιγότερες από 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ή περισσότερες	1,00

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, σε μεμονωμένες περιπτώσεις και εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, να άρουν την υποχρέωση προσαύξησης του πολλαπλασιαστικού συντελεστή με το συμπληρωματικό συντελεστή του πίνακα, εάν το ίδρυμα αποδείξει ότι η αύξηση είναι αδικαιολόγητη και το μοντέλο είναι κατά βάση υγιές.

Εάν, λόγω πολυάριθμων υπερβάσεων, πιθανολογείται ότι το μοντέλο δεν είναι αρκετά ακριβές, οι αρμόδιες αρχές ανακαλούν την αναγνώρισή του ή επιβάλλουν τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων προς άμεση βελτίωσή του.

Για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να παρακολουθούν συνεχώς την καταλληλότητα του συμπληρωματικού συντελεστή, τα ιδρύματα τους κοινοποιούν πάραυτα και οπωσδήποτε εντός πέντε εργάσιμων ημερών τις υπερβάσεις οι οποίες διαπιστώνονται κατά την εφαρμογή του προγράμματος ημερήσιου δοκιμαστικού εκ των υστέρων ελέγχου, και οι οποίες, σύμφωνα με τον πίνακα συνεπάγονται αύξηση του συμπληρωματικού συντελεστή.

8. Εάν το μοντέλο του ιδρύματος έχει αναγνωρισθεί από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το σημείο 4 για τους σκοπούς του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων για την κάλυψη ειδικού κινδύνου, το ίδρυμα αυξάνει την κεφαλαιακή του απαίτηση που υπολογίζεται σύμφωνα με τα σημεία 6, 7 και 10 προσαυξάνοντας το ποσό που αντιστοιχεί:
- είτε στην αναλογία ειδικού κινδύνου της δυνητικής ζημίας που πρέπει να υπολογίζεται χωριστά σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές εποπτείας είτε κατ' επιλογή του ιδρύματος,
 - στη δυνητική ζημία των υποχαρτοφυλακίων χρεωστικών και μετοχικών τίτλων που ενέχουν ειδικό κίνδυνο.
- Τα ιδρύματα που επιλέγουν τη λύση ii) προσδιορίζουν τη διάθροση του χαρτοφυλακίου εκ των προτέρων και δεν μεταβάλλουν τη διάθροση αυτή χωρίς τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών.
9. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να άρουν την απαίτηση προσαύξησης που προβλέπεται στο σημείο 8, εάν το ίδρυμα αποδείξει ότι, σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνή πρότυπα, το μοντέλο που χρησιμοποιεί λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο γεγονότος και τον κίνδυνο υπερημερίας για τους διαπραγματεύσιμους χρεωστικούς και μετοχικούς τίτλους του.
10. Κάθε ίδρυμα υπόκειται σε κεφαλαιακή απαίτηση ίση με το υψηλότερο από τα ακόλουθα δύο ποσά:
- δυνητική ζημία της προηγούμενης ημέρας, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τις παραμέτρους που ορίζονται στο παρόν παράρτημα,

- ii) μέσος όρος των ημερήσιων δυνητικών ζημιών για καθεμία από τις εξήντα προηγούμενες εργάσιμες ημέρες, πολλαπλασιασμένος επί το συντελεστή του σημείου 6 και προσαρμοσμένος κατά το συντελεστή του σημείου 7.
11. Ο υπολογισμός της δυνητικής ζημίας πρέπει να πληροί τα ακόλουθα ελάχιστα πρότυπα:
- τουλάχιστον καθημερινός υπολογισμός της δυνητικής ζημίας,
 - μονοκατάληκτο (one-tailed) διάστημα εμπιστοσύνης, 99 εκατοστά (percentile),
 - περίοδος διακράτησης ισοδύναμη με δέκα ημέρες,
 - πραγματική περίοδος παρατήρησης τουλάχιστον ενός έτους, εκτός αν δικαιολογείται βραχύτερο διάστημα συνεπεία σημαντικής έξαρσης της αστάθειας των τιμών,
 - τριμηνιαία ενημέρωση των δεδομένων.
12. Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν επίσης ότι το μοντέλο λαμβάνει επακριβώς υπόψη όλους τους ουσιαστικούς κινδύνους τιμών από θέσεις σε προαίρεσεις και σε εξομοιούμενα με προαίρεσεις μέσα και ότι οι μη καλυπτόμενοι από το μοντέλο κίνδυνοι αυτού του είδους καλύπτονται με επαρκή ίδια κεφάλαια.
13. Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν ότι το μοντέλο υπολογισμού κινδύνων λαμβάνει υπόψη επαρκή αριθμό παραγόντων κινδύνου, ανάλογα με το επίπεδο της δραστηριότητας του ιδρύματος στις αντίστοιχες αγορές. Οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται είναι οι ακόλουθες:
- καθόσον αφορά τον κίνδυνο επιτοκίου, το σύστημα μέτρησης κινδύνων περιλαμβάνει ένα σύνολο παραγόντων κινδύνου αντιστοιχούντων στον κίνδυνο επιτοκίου για κάθε ένα από τα νομίσματα στο οποία το ίδρυμα έχει εντός ή εκτός ισολογισμού θέσεις ευαίσθητες στα επιτόκια. Το ίδρυμα διαμορφώνει την καμπύλη αποδόσεως σύμφωνα με μία από τις γενικά αποδεκτές μεθόδους. Για τις θέσεις που ενέχουν ουσιαστικό κίνδυνο επιτοκίου στα κυριότερα νομίσματα και αγορές, η καμπύλη αποδόσεων διαφραίνεται σε τουλάχιστον έξι διαστήματα προθεσμιών λήξης, κατά τρόπο ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι διακυμάνσεις μεταβλητότητας σε όλα τα σημεία της καμπύλης. Το σύστημα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο ατελώς συσχετισμένων κινήσεων μεταξύ διαφορετικών καμπυλών απόδοσης,
 - για τον κίνδυνο συναλλάγματος το σύστημα μέτρησης κινδύνων ενσωματώνει παράγοντες κινδύνου για χρυσό και για κάθε μεμονωμένο νόμισμα στο οποίο είναι εκφρασμένες οι θέσεις του ιδρύματος,
 - για τον κίνδυνο μετοχικών τίτλων το σύστημα μέτρησης κινδύνων χρησιμοποιεί χωριστό παράγοντα κινδύνου, τουλάχιστον για καθεμία από τις αγορές μετοχών στην οποία το ίδρυμα κατέχει ουσιαστικές θέσεις,
 - για τον κίνδυνο βασικού εμπορεύματος, το σύστημα μέτρησης κινδύνων χρησιμοποιεί χωριστό παράγοντα κινδύνου, τουλάχιστον για καθένα από τα βασικά εμπορεύματα στα οποία το ίδρυμα κατέχει ουσιαστικές θέσεις. Το σύστημα λαμβάνει επίσης υπόψη τον κίνδυνο ατελώς συσχετισμένων κινήσεων μεταξύ παρεμφερών αλλά όχι πανομοιότυπων βασικών εμπορευμάτων, καθώς και τον κίνδυνο που σχετίζεται με μεταβολές στις προθεσμιακές τιμές λόγω μη αντιστοιχισμένων προθεσμιών λήξης. Λαμβάνει επίσης υπόψη τα χαρακτηριστικά της αγοράς, ιδίως τις ημερομηνίες παράδοσης και τα περιθώρια ελιγμού των διαπραγματευτών όσον αφορά το κλείσιμο θέσεων.
14. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα να χρησιμοποιούν εμπειρικές συσχετίσεις στο εσωτερικό και μεταξύ κατηγοριών κινδύνου, εάν έχουν πεισθεί ότι το σύστημα που χρησιμοποιεί το ίδρυμα για τη μέτρηση αυτών των συσχετίσεων είναι υγιές και εφαρμόζεται με ακεραιότητα.»

ΟΔΗΓΙΑ 98/32/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1998

που τροποποιεί, ιδίως ως προς τις ενυπόθηκες πιστώσεις, την οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι είναι σκόπιμο οι τίτλοι που εξασφαλίζονται με υποθήκη να εξομοιωθούν με τα δάνεια που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 1 και το άρθρο 11 παράγραφος 4 της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁴⁾, εάν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι είναι ισοδύναμοι ως προς τον πιστωτικό κίνδυνο ότι η αγορά τιτλοποίησης εξελίσσεται με ταχείς ρυθμούς· ότι, επομένως είναι ευκαίριο να εξετάσει η Επιτροπή μαζί με τα κράτη μέλη την εποπτική μεταχείριση των τίτλων που εξασφαλίζονται με περιουσιακά στοιχεία και, ένα έτος μετά την έκδοση της παρούσας οδηγίας να υποβάλει προτάσεις με στόχο την προσαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας ώστε να καθοριστεί η ενδεδειγμένη συνετή μεταχείριση όσον αφορά τους τίτλους που εξασφαλίζονται με περιουσιακά στοιχεία·
- (2) ότι το άρθρο 11 παράγραφος 4 της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ προβλέπει, υπό ορισμένους όρους, παρέκκλιση για τέσσερα κράτη μέλη από τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 1, όσον αφορά το συντελεστή στάθμισης που πρέπει να

εφαρμόζεται στα στοιχεία ενεργητικού τα οποία εξασφαλίζονται με υποθήκες επί γραφείων ή εμπορικών χώρων πολλαπλής χρήσης· ότι η παρέκκλιση αυτή έληξε την 1η Ιανουαρίου 1996·

- (3) ότι κατά τη θέσπιση της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ, η Επιτροπή ανέλαβε να εξετάσει την παρέκκλιση αυτή προκειμένου να εξακριβώσει εάν, με βάση τα αποτελέσματα της εξέτασης και των διεθνών εξελίξεων και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, είναι αναγκαία η τροποποίηση της διάταξης και η υποβολή, κατά περίπτωση, κατάλληλων προτάσεων· ότι παρόλο που δεν οδηγούν σε αδιαμφισβήτητα συμπεράσματα, τα αποτελέσματα της έρευνας για τη διάταξη αυτή καταδεικνύουν ότι δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των ποσοστών ζημιών που διαπιστώθηκαν στα κράτη μέλη που απολαύουν και σε εκείνα που δεν απολαύουν της παρέκκλισης αυτής· ότι είναι κατά συνέπεια δυνατή η επέκταση της παρέκκλισης σε όλα τα κράτη μέλη που το επιθυμούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006·
- (4) ότι τα ενυπόθηκα ακίνητα πρέπει να υπόκεινται σε αυστηρά κριτήρια αποτίμησης και τακτική επανεκτίμηση της αξίας τους, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις στην αγορά εμπορικών ακινήτων· ότι τα ακίνητα πρέπει να χρησιμοποιούνται ή να εκμισθώνονται από τον ιδιοκτήτη· ότι τα δάνεια για την αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας εξαίρονται από το πεδίο εφαρμογής αυτής της διάταξης·
- (5) ότι η παρούσα οδηγία αποτελεί το πλέον πρόσφορο μέσο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για το σκοπό αυτό όρια,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 89/647/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο 1, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

⁽¹⁾ ΕΕ C 114 της 19.4.1996, σ. 9.⁽²⁾ ΕΕ C 30 της 30.1.1997, σ. 99.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1996 (ΕΕ C 320 της 28.10.1996, σ. 26), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 135 της 30.4.1998, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.5.1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998.⁽⁴⁾ ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 14· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/10/ΕΚ (ΕΕ L 85 της 3.4.1996, σ. 17).

«τίτλοι που εξασφαλίζονται με υποθήκη και μπορούν να εξομοιωθούν με τα δάνεια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ή στο άρθρο 11 παράγραφος 4, εάν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν, λαμβάνοντας υπόψη το νομοθετικό πλαίσιο σε κάθε κράτος μέλος, ότι είναι ισοδύναμοι ως προς τον πιστωτικό κίνδυνο. Με κάθε επιφύλαξη για το είδος των τίτλων που μπορούν να συμπεριληφθούν και πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος σημείου 1, οι «τίτλοι που εξασφαλίζονται με υποθήκη» μπορεί να συμπεριλάβουν τίτλους κατά την έννοια του τμήματος Β παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (*).

Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν πεισθεί ότι:

- i) οι τίτλοι αυτοί εξασφαλίζονται καθ' ολοκληρία και άμεσα από ένα σύνολο ενυπόθηκων δανείων της ίδιας φύσης με αυτά που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο ή στο άρθρο 11 παράγραφος 4 και τα οποία είναι απολύτως ενήμερα κατά τη σύσταση των τίτλων που εξασφαλίζονται με υποθήκη,
- ii) έχει εγγραφεί επί των υπεγγύων περιουσιακών στοιχείων και σε αποδεκτό βαθμό υψηλής τάξης υποθήκη είτε άμεσα από τους επενδυτές σε τίτλους που εξασφαλίζονται με υποθήκη, είτε για λογαριασμό τους από κάποιο διαχειριστή ή άλλο εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο κατά την ίδια αναλογία που έχουν οι τίτλοι που έχουν στην κατοχή τους ατομικά προς το σύνολο των διαθέσιμων τίτλων.

(*). ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/26/ΕΚ (ΕΕ L 68 της 18.7.1995, σ. 7)».

2. Το άρθρο 11 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά τους ιδρύματα να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης κινδύνου 50 % στα δάνεια που, κατά την κρίση τους, εξασφαλίζονται πλήρως και καθ' ολοκληρία με υποθήκες επί γραφείων ή εμπορικών χώρων πολλαπλής χρήσης που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών τα οποία επιτρέπουν την εφαρμογή συντελεστή στάθμισης 50 % υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- i) ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου 50 % εφαρμόζεται στο μέρος του δανείου το οποίο δεν υπερβαίνει ένα όριο που υπολογίζεται είτε σύμφωνα με το στοιχείο α) είτε σύμφωνα με το στοιχείο β) κατωτέρω:

- a) 50 % της αγοραίας αξίας του εν λόγω ακινήτου.

Η αγοραία αξία του ακινήτου πρέπει να υπολογίζεται από δύο ανεξάρτητους εκτιμητές που προβαίνουν σε ανεξάρτητες εκτιμήσεις κατά τη στιγμή της σύναψης του δανείου. Το δάνειο πρέπει να βασίζεται στη χαμηλότερη μεταξύ των δύο εκτιμήσεων.

Το ακίνητο επανεκτιμάται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο από έναν εκτιμητή. Για τα δάνεια που δεν υπερβαίνουν το 1 εκατομμύριο Ecu και το 5 % των ιδίων κεφαλαίων του πιστωτικού ιδρύματος, το ακίνητο επανεκτιμάται τουλάχιστον κάθε τρία χρόνια από έναν εκτιμητή:

- β) 50 % της αγοραίας αξίας του ακινήτου ή 60 % της υποθηκικής αξίας, όποια μεταξύ των δύο είναι χαμηλότερη, σε όσα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει με νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις αυστηρά κριτήρια για την εκτίμηση της αξίας του υπεγγύου για ενυπόθηκο δανεισμό.

Ως αξία του υπεγγύου για ενυπόθηκο δανεισμό ορίζεται η αξία του ακινήτου που καθορίζεται από τον αρμόδιο εκτιμητή ο οποίος προβαίνει σε συντηρητική εκτίμηση της μελλοντικής εμπορευσιμότητας του ακινήτου, λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία του ακινήτου που παραμένουν σταθερά σε μακροχρόνια βάση, τις κανονικές και τις τοπικές συνθήκες της αγοράς, την χρήση του ακινήτου εκείνη τη στιγμή και τυχόν πρόσφορες εναλλακτικές χρήσεις του ακινήτου.

Κατά την εκτίμηση της αξίας του υπεγγύου για ενυπόθηκο δανεισμό δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Η υποθηκική αξία τεκμηριώνεται με τρόπο διαφανή και σαφή.

Τουλάχιστον κάθε τρία χρόνια ή, εφόσον σημειωθεί πτώση της αγοράς μεγαλύτερη από 10 %, επανεκτιμάται η υποθηκική αξία και ειδικότερα οι υποκείμενοι όροι οι σχετικοί με την εξέλιξη της αντίστοιχης αγοράς.

Όσον αφορά τα στοιχεία α) και β), ως «αγοραία αξία» νοείται η τιμή στην οποία θα μπορούσε να πωληθεί το ακίνητο με ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ ενός πωλητή που ενεργεί εκουσίως και ενός άσχετου προς αυτόν αγοραστή, κατά την ημέρα της εκτίμησης, θεωρώντας ως δεδομένο ότι το ακίνητο προσφέρεται δημοσίως προς πώληση, ότι οι όροι της αγοράς επιτρέπουν την κανονική του εκποίηση και ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του ακινήτου, μεσολαβεί μια κανονική περίοδος για τις διαπραγματεύσεις της πώλησής:

- ii) στο μέρος του δανείου που υπερβαίνει τα όρια που καθορίζονται στο σημείο i) εφαρμόζεται συντελεστής στάθμισης 100 %,
- iii) το ακίνητο πρέπει να χρησιμοποιείται ή να εκμισθώνεται από τον ιδιοκτήτη.

Το πρώτο εδάφιο δεν κωλύει τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους που εφαρμόζει υψηλότερο συντελεστή στάθμισης κινδύνου στο έδαφός του να επιτρέπουν υπό τους προαναφερόμενους όρους την εφαρμογή συντελεστή στάθμισης 50 % γι' αυτό το είδος δανείων στο έδαφος των κρατών μελών που επιτρέπουν την εφαρμογή συντελεστή στάθμισης κινδύνου 50 %.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά τους ιδρύματα να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης κινδύνου 50 % στα υφιστάμενα δάνεια έως τις 21 Ιουλίου 2000, υπό τον όρο ότι εκπληρώνονται οι όροι που απαριθμούνται σ' αυτή την παράγραφο. Στην περίπτωση αυτή, το ακίνητο αποτιμάται σύμφωνα με τα κριτήρια εκτίμησης που παρατίθενται ανωτέρω το αργότερο έως τις 21 Ιουλίου 2003.

Για τα δάνεια που θα έχουν χορηγηθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006, ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου 50 % εξακολουθεί να ισχύει μέχρι τη λήξη τους, εάν το πιστωτικό ίδρυμα υποχρεούται να τηρήσει τους συμβατικούς όρους.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν επίσης να επιτρέπουν στα πιστωτικά τους ιδρύματα να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης κινδύνου 50 % στο μέρος των δανείων που εξασφαλίζεται πλήρως και καθ' ολοκληρίαν, κατά την κρίση τους, με μετοχές φινλανδικών στεγαστικών εταιρειών που λειτουργούν σύμφωνα με τον φινλανδικό στεγαστικό νόμο του 1991 ή ισοδύναμη μεταγενέστερη νομοθεσία, υπό τον όρο ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όσον αφορά τη χρήση αυτής της παραγράφου.»

3. Το άρθρο 11 παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης κινδύνου 50 % στις χρηματοδοτικές μισθώσεις ακινήτων που θα έχουν συναφθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006 και αφορούν περιουσιακά στοιχεία για επαγγελματική χρήση τα οποία βρίσκονται στη χώρα της έδρας και διέπονται από νομοθετικές διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες ο εκμισθωτής παρακρατεί την πλήρη κυριότητα του μισθίου μέχρις ότου ασκήσει ο μισθωτής το δικαίωμα αγοράς. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όσον αφορά τη χρήση αυτής της παραγράφου.»

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία το αργότερο 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, κατά την έκδοσή τους από τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Η διαδικασία αυτής της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. CUNNINGHAM

ΟΔΗΓΙΑ 98/33/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1998

για την τροποποίηση του άρθρου 12 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος, των άρθρων 2, 5, 6, 7, 8 και των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων και του άρθρου 2 και του παραρτήματος II της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(1) ότι η πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1977, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος⁽⁴⁾, επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και ορισμένων άλλων αρχών ή οργανισμών εντός ενός κράτους μέλους ή μεταξύ κρατών μελών· ότι η οδηγία επιτρέπει επίσης τη σύναψη από τα κράτη μέλη συμφωνιών συνεργασίας που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών· ότι για λόγους συνοχής, αυτή η άδεια σύναψης συμφωνιών για την ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες πρέπει να επεκταθεί κατά τρόπο που να περιλαμβάνει και την ανταλλαγή πληροφοριών με ορισμένες άλλες αρχές ή οργανισμούς των χωρών αυτών, με την προϋπόθεση

ότι οι κοινοποιούμενες πληροφορίες καλύπτονται από προσηκούμενες εγγυήσεις επαγγελματικού απορρήτου·

(2) ότι η οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽⁵⁾, σταθμίζει τα στοιχεία του ενεργητικού και τα εκτός ισολογισμού στοιχεία σε συνάρτηση με τον πιστωτικό κίνδυνο που ενέχουν·

(3) ότι οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές κοινότητες οι οποίες έχουν συσταθεί υπό μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και έχουν, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, δικαίωμα επιβολής φόρου, αντιπροσωπεύουν πιστωτικό κίνδυνο αντίστοιχο με εκείνον των περιφερειακών διοικήσεων και τοπικών αρχών· ότι είναι, κατά συνέπεια, σκόπιμο να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τις απαιτήσεις κατά εκκλησιών και θρησκευτικών κοινοτήτων με τον ίδιο τρόπο όπως και τις απαιτήσεις κατά περιφερειακών διοικήσεων και τοπικών αρχών, εφόσον οι εν λόγω εκκλησίες και θρησκευτικές κοινότητες επιβάλλουν φόρους· ότι, ωστόσο, η δυνατότητα εφαρμογής μηδενικού συντελεστή στάθμισης στις απαιτήσεις κατά περιφερειακών διοικήσεων και τοπικών αρχών δεν είναι δυνατόν, βάσει μόνον του δικαιώματος επιβολής φόρων, να επεκτείνεται στις απαιτήσεις κατά εκκλησιών και θρησκευτικών κοινοτήτων·

(4) ότι η οδηγία 94/7/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 1994, που προσαρμόζει την οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽⁶⁾ συμπεριέλαβε στον τεχνικό ορισμό των «πολυμερών τραπεζών ανάπτυξης» το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων· ότι το Ταμείο αυτό αποτελεί νέο και μοναδικό πλαίσιο συνεργασίας στην Ευρώπη που προορίζεται να συμβάλει στην ενίσχυση της εσωτερικής αγοράς, στην προώθηση της οικονομικής ανάκαμψης στην Ευρώπη και στην ενδυνάμωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής·

(5) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο 7 στοιχείο δ) της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ, το τμήμα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου του Ευρωπαϊκού Ταμείου

(¹) ΕΕ C 208 της 19.7.1996, σ. 8.

(²) ΕΕ C 30 της 30.1.1997, σ. 13.

(³) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Απριλίου 1997 (ΕΕ C 132 της 28.4.1997, σ. 234), κοινή θέση του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 135 της 30.4.1998, σ. 32) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.2.1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998.

(⁴) ΕΕ L 322 της 17.12.1977, σ. 30· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/13/ΕΚ (ΕΕ L 66 της 16.3.1996, σ. 15).

(⁵) ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 14 και ΕΕ L 234 της 26.8.1997, σ. 27 (τροποποιημένη)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/67/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 314 της 28.12.1995, σ. 72).

(⁶) ΕΕ L 89 της 6.4.1994, σ. 17· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/32/ΕΚ (βλέπε σελίδα 26 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

Επενδύσεων το οποίο έχει αναληφθεί από πιστωτικά ιδρύματα αλλά δεν έχει κληθεί να καταβληθεί πρέπει να σταθμισθεί με συντελεστή 100 %·

- (6) ότι το τμήμα του κεφαλαίου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων που προορίζεται να αναληφθεί από πιστωτικά ιδρύματα περιορίζεται σε 30 %, από το οποίο έχει κληθεί να καταβληθεί αρχικά το 20 % και είναι καταβλητέο σε τέσσερις ετήσιες δόσεις σε καθεμία από τις οποίες αντιστοιχεί ποσοστό 5 %· ότι κατά συνέπεια το 80 % του κεφαλαίου αυτού δεν έχει κληθεί να καταβληθεί και ότι οι συμμετέχοντες στο κεφάλαιο του Ταμείου έχουν υποχρέωση καταβολής του εναπομένου ποσοστού υπό δεδομένους όρους· ότι λαμβανομένου υπόψη του στόχου που καθόρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύσταση του Ταμείου όσον αφορά την ενθάρρυνση της συμμετοχής των εμπορικών τραπεζών, η οποία δεν πρέπει επομένως να αποτελεί επιβάρυνση για τις τράπεζες αυτές, είναι περισσότερο ενδεδειγμένη η εφαρμογή συντελεστή στάθμισης 20 % στο τμήμα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου που δεν έχει κληθεί να καταβληθεί·
- (7) ότι το παράρτημα I της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ, το οποίο αφορά την κατάταξη των στοιχείων εκτός ισολογισμού, προβλέπει για ορισμένα από τα στοιχεία αυτά υψηλό κίνδυνο και, κατά συνέπεια, στάθμιση 100 %· ότι η παράγραφος 4 του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας ορίζει ότι «όταν τα εκτός ισολογισμού στοιχεία καλύπτονται από ρητή εγγύηση, σταθμίζονται σαν να είχαν συναφθεί για λογαριασμό του εγγυητή και όχι του πραγματικού αντισυμβαλλομένου. Όταν ο κίνδυνος που προκύπτει από συναλλαγή εκτός ισολογισμού είναι πλήρως και καθ' ολοκληρίαν ασφαλισμένος, κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών, με κάποια από τα στοιχεία ενεργητικού που αναγνωρίζονται ως επαρκής ασφάλεια στην παράγραφο 1 σημείο 7 στοιχείο α) ή σημείο 11 στοιχείο β) εφαρμόζονται συντελεστές στάθμισης 0 % ή 20 %, ανάλογα με την εν λόγω ασφάλεια»·
- (8) ότι ο συμψηφισμός των εξωχρηματιστηριακών παραγωγών μέσω των που διενεργείται από τα γραφεία συμψηφισμού που λειτουργούν ως κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε ορισμένα κράτη μέλη· ότι είναι σκόπιμο να αναγνωρισθούν τα οφέλη ενός τέτοιου συμψηφισμού όσον αφορά τη μείωση των πιστωτικών κινδύνων και των σχετικών συστημικών κινδύνων στα πλαίσια της προσηκτικής αντιμετώπισης των πιστωτικών κινδύνων· ότι τα τρέχοντα και τα ενδεχόμενα μελλοντικά ανοίγματα τα οποία προκύπτουν από τον συμψηφισμό συμβάσεων σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα μέσα πρέπει να καλύπτονται πλήρως και να μην υπάρχει κίνδυνος διεύρυνσης των ανοιγμάτων του γραφείου συμψηφισμού πέραν της αγοραίας αξίας της παρεχόμενης εγγύησης ώστε επί μία μεταβατική περίοδο να υπάρξει για τα υπαγόμενα σε συμψηφισμό παράγωγα μέσα η αυτή προσηκτική αντιμετώπιση όπως και για τα παράγωγα μέσα που αποτελούν αντικείμενο χρηματιστηριακής συναλλαγής· ότι πρέπει κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών να είναι ικανοποιητικό το επίπεδο του αρχικού περιθωρίου και του περιθωρίου διακύμανσης που απαιτούνται

καθώς και το είδος και η μορφή της διασφάλισης που εξασφαλίζεται με την παρεχόμενη εγγύηση·

- (9) ότι θα πρέπει να ληφθεί επίσης υπόψη η περίπτωση κατά την οποία η εγγύηση είναι εμπράγματη ασφάλεια, κατά την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 1 σημείο 1 στοιχείο γ), όταν πρόκειται για στοιχεία εκτός ισολογισμού που είναι εγγυοδοσίες ή εγγυήσεις πιστώσεων που αποτελούν υποκατάστατα πιστώσεων·
- (10) ότι, δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 1 σημεία 2, 4 και 7 στοιχείο α) της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ, τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις κατά κεντρικών κυβερνήσεων και κεντρικών τραπεζών της ζώνης Α ή απαιτήσεις που καλύπτονται από τη ρητή εγγύηση κεντρικών κυβερνήσεων ή κεντρικών τραπεζών και τα στοιχεία ενεργητικού που είναι εξασφαλισμένα με τίτλους που εκδίδονται από κεντρικές κυβερνήσεις ή κεντρικές τράπεζες της ζώνης Α σταθμίζονται με συντελεστή 0 %· ότι, δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 της ανωτέρω οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης 0 % στα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν απαιτήσεις κατά των ιδίων τους περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών καθώς και στις απαιτήσεις κατά τρίτων και στα στοιχεία εκτός ισολογισμού που κατέχονται για λογαριασμό τρίτων και καλύπτονται από την εγγύηση αυτών των περιφερειακών κυβερνήσεων ή τοπικών αρχών·
- (11) ότι το άρθρο 8 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης 20 % στα στοιχεία ενεργητικού που, κατά την κρίση των οικείων αρμοδίων αρχών, είναι εξασφαλισμένα με τίτλους που έχουν εκδοθεί από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές της ζώνης Α· ότι οι ασφάλειες υπό μορφή τίτλων που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές των κρατών μελών είναι σκόπιμο να θεωρηθούν ως εγγυήσεις που παρέχονται από τις κυβερνήσεις αυτές κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1, προκειμένου να δοθεί στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να εφαρμόζουν στα στοιχεία ενεργητικού και στα στοιχεία εκτός ισολογισμού που καλύπτονται από τις ασφάλειες αυτές συντελεστή στάθμισης 0 %, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο αυτή·
- (12) ότι το παράρτημα II της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ ορίζει τη μεταχείριση των εκτός ισολογισμού στοιχείων τα οποία αποκαλούνται κοινώς εξωχρηματιστηριακά παράγωγα μέσα και σχετίζονται με επιτόκια και τιμές συναλλάγματος, για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων·
- (13) ότι το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), παράγραφος 2, παράγραφος 3 στοιχείο β) και παράγραφος 6 και το άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2 της παρούσας οδηγίας, καθώς και το παράρτημα είναι σύμφωνα με το έργο των διεθνών οργάνων στα οποία συμμετέ-

χουν οι εποπτικές αρχές του τραπεζικού τομέα για μια λεπτομερέστερη και από κάποιες απόψεις αυστηρότερη μεταχείριση των πιστωτικών κινδύνων που ενυπάρχουν στα εξωχρηματοπιστωτικά παράγωγα μέσα, ιδίως όσον αφορά την επέκταση της υποχρεωτικής κεφαλαιακής κάλυψης σε εξωχρηματοπιστωτικά παράγωγα μέσα που έχουν και άλλα υποκείμενα στοιχεία πλν των επιτοκίων και των τιμών συναλλάγματος και τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη η μείωση του κινδύνου που συνεπάγονται οι αναγνωρισμένες από τις αρμόδιες αρχές συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού, κατά τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων για τους ενδεχόμενους μελλοντικούς πιστωτικούς κινδύνους που ενυπάρχουν στα εξωχρηματοπιστωτικά παράγωγα μέσα:

- (14) ότι για τα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους πιστωτικών ιδρυμάτων που ασκούν δραστηριότητες διεθνώς σε ευρύ φάσμα χωρών και ανταγωνίζονται τα πιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας, οι κανόνες που θεσπίζονται σε ευρύτερο διεθνές επίπεδο θα έχουν ως αποτέλεσμα την πληρέστερη αντιμετώπιση, από άποψη εποπτείας, των εξωχρηματοπιστωτικών παραγώγων μέσων· ότι η μεγαλύτερη ακρίβεια εξασφαλίζει καταλληλότερη υποχρεωτική κεφαλαιακή κάλυψη, δεδομένου ότι λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα μείωσης του κινδύνου των αναγνωρισμένων από τις εποπτικές αρχές συμφωνιών συμβατικού συμψηφισμού για τους ενδεχομένους μελλοντικούς πιστωτικούς κινδύνους·
- (15) ότι για να καταστεί δυνατή για τα πιστωτικά ιδρύματα της Κοινότητας η πληρέστερη αντιμετώπιση, από άποψη εποπτείας, των εξωχρηματοπιστωτικών παραγώγων μέσων και για να δοθεί η δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα μείωσης του κινδύνου των αναγνωρισμένων συμφωνιών συμβατικού συμψηφισμού στους ενδεχόμενους μελλοντικούς πιστωτικούς κινδύνους, απαιτείται τροποποίηση της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ·
- (16) ότι για να εξασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού στην Κοινότητα μεταξύ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, χρειάζεται μια συνοχή στη μεταχείριση, από την άποψη της εποπτείας, των αντιστοίχων δραστηριοτήτων τους στον τομέα των εξωχρηματοπιστωτικών παραγώγων μέσων, για την οποία απαιτούνται προσαρμογές στην οδηγία 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων επενδύσεων και των πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾·
- (17) ότι η έκδοση της παρούσας οδηγίας αποτελεί το πλέον πρόσφορο μέσο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων και δεν υπερβαίνει τις ελάχιστες ρυθμίσεις που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 12 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας, που προβλέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών, με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, καθώς και με αρχές ή οργανισμούς τρίτων χωρών όπως ορίζονται στην παράγραφο 5 και στην παράγραφο 5α, μόνο αν οι κοινοποιούμενες πληροφορίες καλύπτονται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να εξυπηρετεί την εκτέλεση των εποπτικών καθηκόντων των εν λόγω αρχών ή οργανισμών.

Εάν συγκεκριμένη πληροφορία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, μπορεί να κοινοποιηθεί μόνο μετά από ρητή έγκριση των αρμόδιων αρχών που τη διαβίβασαν και, όπου αυτό ισχύει, μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους δόθηκε η έγκριση αυτή.»

Άρθρο 2

Η οδηγία 89/647/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

- α) στην παράγραφο 1 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:
- «— “αναγνωρισμένα χρηματιστήρια”: χρηματιστήρια που αναγνωρίζονται από τις αρμόδιες αρχές, τα οποία
- λειτουργούν κανονικά,
 - διέπονται από κανόνες που θεσπίζονται ή εγκρίνονται από τις ενδεδειγμένες αρχές της χώρας του χρηματιστηρίου, οι οποίοι ορίζουν τις προϋποθέσεις λειτουργίας του χρηματιστηρίου, τις προϋποθέσεις πρόσβασης στο χρηματιστήριο καθώς και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί μια σύμβαση προτού γίνει αντικείμενο ουσιαστικής διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο,
 - έχουν ένα συμψηφιστικό μηχανισμό βάσει του οποίου οι συμβάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ υπόκεινται σε υποχρεωτικά καθημερινά όρια καλύπματος που παρέχουν επαρκή κατά τη γνώμη των αρμοδίων αρχών διασφάλιση»

β) στην παράγραφο 2 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

(1) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 1.

«Οι κατάλληλες αρχές μπορούν επίσης να περιλάβουν στην έννοια των “περιφερειακών κυβερνήσεων και τοπικών αρχών” τις εκκλησίες και θρησκευτικές κοινότητες που έχουν μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, στο βαθμό που μπορούν να επιβάλλουν φόρους σύμφωνα με τη νομοθεσία που τους παρέχει το δικαίωμα αυτό. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή η δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 7 δεν ισχύει.»

2. Η πρώτη φράση του άρθρου 5 παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όσον αφορά τα εκτός ισολογισμού στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3, το ενδεχόμενο κόστος αντικατάστασης των συμβάσεων σε περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων εκ μέρους του αντισυμβαλλομένου υπολογίζεται με μία από τις δύο μεθόδους του παραρτήματος II.»

3. Στο άρθρο 6:

- α) στην παράγραφο 2 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το τμήμα του εγγεγραμμένου κεφαλαίου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων που δεν έχει κληθεί να καταβληθεί μπορεί να σταθμίζεται με συντελεστή 20 %»

- β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι μέθοδοι που περιγράφονται στο παράρτημα II εφαρμόζονται στα εκτός ισολογισμού στοιχεία του παραρτήματος III εκτός από:

- τις συμβάσεις που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε αναγνωρισμένα χρηματιστήρια,
- τις συμβάσεις πράξεων συναλλάγματος (εξαιρουμένων των συμβάσεων που αφορούν χρυσό) αρχικής διάρκειας μέχρι δεκατεσσάρων ημερών.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή των προβλεπόμενων στο παράρτημα II μεθόδων τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συμψηφίζονται από γραφείο συμψηφισμού όπου το γραφείο συμψηφισμού ενεργεί ως ο νόμιμος αντισυμβαλλόμενος και όλοι οι συμμετέχοντες καλύπτουν πλήρως επί καθημερινής βάσεως το άνοιγμα που παρουσιάζουν έναντι του γραφείου συμψηφισμού, παρέχοντας εγγυήσεις που καλύπτουν τόσο το τρέχον άνοιγμα όσο και το ενδεχόμενο μελλοντικό άνοιγμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κρίνουν ότι η παρεχόμενη εγγύηση προσφέρει αντίστοιχη διασφάλιση με την εγγύηση η οποία παρέχεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 σημείο 7 στοιχείο α) και ότι δεν υπάρχει κίνδυνος διεύρυν-

σης των ανοιγμάτων του γραφείου συμψηφισμού πέραν της αγοραίας αξίας της παρεχόμενης εγγύησης. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την τυχόν χρησιμοποίηση αυτής της δυνατότητας».

- γ) Στην παράγραφο 4 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν συντελεστή στάθμισης 50 % στα στοιχεία εκτός ισολογισμού που αντιπροσωπεύουν εγγυοδοσίες ή εγγυήσεις πιστώσεων που έχουν χαρακτηριστικά υποκαταστάτων πιστώσεων και τα οποία εξασφαλίζονται πλήρως, κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών, με υποθήκες που πληρούν τους όρους της παραγράφου 1 σημείο 1 στοιχείο γ), υπό την επιφύλαξη ότι ο εγγυητής έχει άμεσο δικαίωμα επί των υπεγγύων.»

4. Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

- α) στο τέλος της παραγράφου 1 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«... ή είναι εξασφαλισμένα, κατά την κρίση των αρμοδίων αρχών, με τίτλους που έχουν εκδοθεί από αυτές τις περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές».

- β) στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«... συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων υπό μορφή τίτλων.»

5. Το άρθρο 8 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν στάθμιση 20 % στα στοιχεία ενεργητικού που, κατά την κρίση των οικείων αρμοδίων αρχών, είναι εξασφαλισμένα με τίτλους που εκδίδονται από περιφερειακές κυβερνήσεις ή τοπικές αρχές της ζώνης Α, με καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα της ζώνης Α πλην του δανειοδοτούντος ιδρύματος, ή με πιστοποιητικά καταθέσεων ή άλλα παρόμοια μέσα που εκδίδονται από αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα.»

6. Τα παραρτήματα II και III τροποποιούνται ή αντικαθίστανται σύμφωνα με τα τμήματα Α και Β του παραρτήματος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

- Η οδηγία 93/6/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Εξωχρηματιστηριακά (Over-the-counter, OTC) παράγωγα μέσα: τα εκτός ισολογισμού στοιχεία στα οποία εφαρμόζονται, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ, οι μέθοδοι που περιγράφονται στο παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας.»

2. Το σημείο 5 του παραρτήματος II αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για να υπολογίζουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις που αντιστοιχούν στα εξωχρηματιστηριακά τους παράγωγα μέσα, τα ιδρύματα εφαρμόζουν το παράρτημα II της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ. Οι εφαρμοστέοι συντελεστές στάθμισης κινδύνου για τους συγκεκριμένους αντισυμβαλλομένους καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 9 της παρούσας οδηγίας.

Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή των προβλεπόμενων στο παράρτημα II μεθόδων τις συμβάσεις εξωχρηματιστηριακών παραγώγων που συμψηφίζονται από γραφείο συμψηφισμού όπου το γραφείο συμψηφισμού ενεργεί ως ο νόμιμος αντισυμβαλλόμενος και όλοι οι συμβαλλόμενοι με αυτό καλύπτουν πλήρως επί καθημερινής βάσεως το άνοιγμα που παρουσιάζουν έναντι του γραφείου συμψηφισμού, παρέχοντας εγγυήσεις οι οποίες καλύπτουν τόσο το τρέχον άνοιγμα όσο και το ενδεχόμενο μελλοντικό άνοιγμα. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να κρίνουν ότι η παρεχόμενη εγγύηση προσφέρει αντίστοιχη διασφάλιση με την εγγύηση η οποία παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 σημείο 7 στοιχείο α) σημείο της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ και ότι δεν υπάρχει κίνδυνος διεύρυνσης των ανοιγμάτων του γραφείου συμψηφισμού πέραν της αγοραίας αξίας της παρεχόμενης εγγύησης. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την τυχόν χρησιμοποίηση αυτής δυνατότητας.»

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, το αργότερα 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία, ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παροπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

ο Πρόεδρος

J. CUNNINGHAM

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. Το παράρτημα II της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ».

2. Το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Επιλογή της μεθόδου

Με την επιφύλαξη της συναίνεσης των εποπτικών τους αρχών, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να επιλέγουν μία από τις μεθόδους που περιγράφονται κατωτέρω για τη μέτρηση των κινδύνων των σχετιζομένων με τις συμβάσεις που απαριθμούνται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος III. Τα πιστωτικά ιδρύματα που πρέπει να τηρούν την υποχρέωση του άρθρου 6 παράγραφος 1 της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ, πρέπει να χρησιμοποιούν τη μέθοδο 1 που περιγράφεται κατωτέρω. Για τη μέτρηση των πιστωτικών κινδύνων που σχετίζονται με τις συμβάσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα III σημείο 3, όλα τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να χρησιμοποιούν τη μέθοδο 1 που περιγράφεται κατωτέρω.»

3. Στο σημείο 2 ο πίνακας 1 αντικαθίσταται από τον ακόλουθο πίνακα:

«ΠΙΝΑΚΑΣ 1 (α) (β)

Εναπομείνουσα διάρκεια (γ)	Συμβάσεις επί επιτοκίων	Συμβάσεις που αφορούν τιμές συναλλάγματος και χρυσό	Συμβάσεις που αφορούν μετοχές	Συμβάσεις που αφορούν πολύτιμα μέταλλα εκτός από το χρυσό	Συμβάσεις που αφορούν εμπορεύματα εκτός των πολυτίμων μετάλλων
Ένα έτος ή λιγότερο	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Πάνω από ένα έτος και μέχρι πέντε έτη	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Πάνω από πέντε έτη	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(α) Οι συμβάσεις που δεν εμπίπτουν σε μία από τις πέντε κατηγορίες του πίνακα θα αντιμετωπίζονται ως συμβάσεις που αφορούν εμπορεύματα εκτός των πολυτίμων μετάλλων.

(β) Για τις συμβάσεις με πολλαπλές ανταλλαγές κεφαλαίου, το ποσοστό θα πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των πληρωμών που απομένουν να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τη σύμβαση.

(γ) Για τις συμβάσεις που έχουν διαμορφωθεί έτσι ώστε να διακανονίζονται ανοίγματα σε συγκεκριμένες ημερομηνίες και στις οποίες οι όροι επανακαθορίζονται έτσι ώστε η αγοραία τιμή της σύμβασης να είναι μηδέν στις εν λόγω ημερομηνίες, η υπολειπόμενη προθεσμία θα είναι ίση με τον χρόνο που απομένει μέχρι τον επόμενο επανακαθορισμό. Στην περίπτωση των συμβάσεων επιτοκίου που πληρούν τα κριτήρια αυτά και έχουν υπολειπόμενη προθεσμία πάνω από ένα έτος, το ποσοστό δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από 0,5 %

Για τον υπολογισμό του ενδεχόμενου μελλοντικού ανοίγματος σύμφωνα με το βήμα β), οι αμοδιές αρχές μπορούν να επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006 τα ακόλουθα ποσοστά αντί για τα προβλεπόμενα στον πίνακα 1, εφόσον τα πιστωτικά ιδρύματα κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 11α της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ για τις συμβάσεις που εμπίπτουν στο σημείο 3 στοιχεία β) και γ) του παραρτήματος III:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1α

Εναπομείνουσα διάρκεια	Πολύτιμα μέταλλα (εκτός από χρυσό)	Κοινά μέταλλα	Γεωργικά προϊόντα	Άλλα συμπεριλαμβανόμενων και ενεργειακών προϊόντων
Κάτω του έτους	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Ένα έως πέντε έτη	5 %	4 %	5 %	6 %
Πάνω από πέντε έτη	7,5 %	8 %	9 %	10 %»

4. Στον πίνακα 2 η επικεφαλίδα στην πρώτη σειρά, τρίτη στήλη, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Συμβάσεις που αφορούν τιμές συναλλάγματος και χρυσό».

5. Στο τέλος του σημείου 2, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εξασφαλίζουν και στις δύο μεθόδους 1 και 2 ότι το πλασματικό ονομαστικό ποσό του οποίου γίνεται χρήση αποτελεί κατάλληλο μέσο εκτίμησης του κινδύνου που ενυπάρχει στη σύμβαση. Όταν π.χ. η σύμβαση προβλέπει πολλαπλές ταμειακές ροές, το πλασματικό ονομαστικό ποσό πρέπει να αναπροσαρμόζεται κατάλληλα ώστε να αντανακλά τις επιπτώσεις των πολλαπλών αυτών ροών επί των κινδύνων που ενυπάρχουν στη σύμβαση.»

6. Στο σημείο 3 στοιχείο β) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να αναγνωρίζουν τον περιορισμό του κινδύνου που συνεπάγονται οι συμφωνίες συμβατικού συμψηφισμού που καλύπτουν συμβάσεις ξένου συναλλάγματος με αρχική διάρκεια ίση ή μικρότερη των 14 ημερολογιακών ημερών, συμβάσεις πώλησης προαρρέσεων ή άλλα παρεμφερή εκτός ισολογισμού στοιχεία για τα οποία δεν ισχύει το παρόν παράρτημα επειδή ο πιστωτικός κίνδυνος είναι μηδενικός ή αμελητέος. Αν ανάλογα με την θετική ή αρνητική τιμή αγοράς των συμβάσεων αυτών, η ένταξή τους σε άλλη συμφωνία συμβατικού συμψηφισμού μπορεί να προκαλέσει αύξηση ή μείωση των κεφαλαιακών απαιτήσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να υποχρεώσουν το πιστωτικό ίδρυμα που ελέγχουν να εφαρμόσει ανάλογη μεταχείριση.»

7. Η πρώτη παράγραφος, η εισαγωγή, και το πρώτο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του σημείου 3 στοιχείο γ) σημείο ii) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ii) Άλλες συμφωνίες συμψηφισμού

Για την εφαρμογή της μεθόδου 1:

Στο βήμα α), το τρέχον κόστος αντικατάστασης για τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μία συμφωνία συμψηφισμού μπορεί να υπολογισθεί αν ληφθεί υπόψη το υποθετικό καθαρό κόστος αντικατάστασης που προκύπτει από τη συμφωνία: όταν από τον συμψηφισμό προκύπτει καθαρή υποχρέωση για το πιστωτικό ίδρυμα που υπολογίζει το καθαρό κόστος αντικατάστασης, το τρέχον κόστος αντικατάστασης υπολογίζεται ως "0".

Στο βήμα β) το ποσό που αφορά τα ενδεχόμενα μελλοντικά πιστωτικά ανοίγματα για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μια συμφωνία συμψηφισμού, μπορεί να μειωθεί σύμφωνα με την ακόλουθη εξίσωση:

$$ΕΠΑ_{\text{μειωμένο}} = 0,4 * ΕΠΑ_{\text{ακαθ.}} + 0,6 * ΔΚΑ * ΕΠΑ_{\text{ακαθ.}}$$

όπου:

— $ΕΠΑ_{\text{μειωμένο}}$ = το μειωμένο ποσό που αφορά το ενδεχόμενο μελλοντικό πιστωτικό άνοιγμα για όλες τις συμβάσεις με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού

— $ΕΠΑ_{\text{ακαθ}}$ = το άθροισμα των ενδεχόμενων μελλοντικών πιστωτικών ανοιγμάτων για όλες τις συμβάσεις με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη συμφωνία συμψηφισμού, τα οποία υπολογίζονται αν πολλαπλασιαστούν τα πλασματικά ονομαστικά ποσά με τα ποσοστά του πίνακα 1

— ΔΚΑ = Δείκτης καθαρού προς ακαθάριστο (net-to-gross ratio): κατά την κρίση των εποπτικών αρχών είτε:

i) με χωριστό υπολογισμό: το πηλίκο του καθαρού κόστους αντικατάστασης για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μία νομικά έγκυρη συμφωνία συμψηφισμού με έναν συγκεκριμένο αντισυμβαλλόμενο (αριθμητής) προς το ακαθάριστο κόστος αντικατάστασης για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε μια νομικά έγκυρη διμερή συμφωνία συμψηφισμού με τον ίδιο αντισυμβαλλόμενο (παρονομαστής) ή

ii) με συνολικό υπολογισμό: το πηλίκο του αθροίσματος του καθαρού κόστους αντικατάστασης που υπολογίζεται σε διμερή βάση για όλους τους αντισυμβαλλομένους λαμβανομένων υπόψη όλων των συμβάσεων που περιλαμβάνονται σε νομικά έγκυρες συμφωνίες συμψηφισμού (αριθμητής) προς το ακαθάριστο κόστος αντικατάστασης για όλες τις συμβάσεις που περιλαμβάνονται σε νομικά έγκυρες συμφωνίες συμψηφισμού (παρονομαστής).

Αν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να επιλέγουν τη μέθοδο, τότε η μέθοδος που θα επιλεγεί πρέπει να χρησιμοποιείται με συνέπεια.

Για τον υπολογισμό των ενδεχομένων μελλοντικών πιστωτικών ανοιγμάτων σύμφωνα με τον παραπάνω τύπο, οι πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις που περιλαμβάνονται στη συμφωνία συμψηφισμού μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ως μια σύμβαση με πλασματικό ονομαστικό ποσό ισοδύναμο προς τις καθαρές εισροές. Οι πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις είναι συμβόλαια προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος (forward foreign exchange contracts), ή παρεμφερείς συμβάσεις στις οποίες το ονομαστικό ποσό είναι ισοδύναμο με τις ταμειακές ροές, αν οι ταμειακές ροές λήγουν την ίδια τοκοφόρο ημερομηνία και πλήρως ή εν μέρει στο ίδιο νόμισμα.

Για την εφαρμογή της μεθόδου 2 στο βήμα α)

- οι πλήρως αντιστοιχιζόμενες μεταξύ τους συμβάσεις που περιλαμβάνονται στη συμφωνία συμψηφισμού μπορούν να λαμβάνονται υπόψη ως μία σύμβαση με πλασματικό ονομαστικό ποσό ισοδύναμο προς τις καθαρές εισροές· τα πλασματικά ονομαστικά ποσά πολλαπλασιάζονται με τα ποσοστά του πίνακα 2».

B. Το παράρτημα III της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΙΔΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΚΤΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. Συμβάσεις επιτοκίου
 - α) Πράξεις ανταλλαγής επιτοκίων στο ίδιο νόμισμα (single-currency interest rate swaps)
 - β) Πράξεις ανταλλαγής κυμαινόμενων επιτοκίων διαφορετικής βάσης (basis swaps)
 - γ) Προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου (forward- rate agreements)
 - δ) Αποκτηθείσες συμβάσεις προαφέσεως (interest-rate futures)
 - ε) Αγορασθέντα δικαιώματα επιτοκίου (interest-rate options purchased)
2. Συμβάσεις συναλλάγματος και συμβάσεις χρυσού
 - α) Πράξεις της ανταλλαγής επιτοκίων σε διαφορετικά νομίσματα (cross-currency interest-rate swaps)
 - β) Προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος (forward foreign-exchange contracts)
 - γ) Προθεσμιακά συμβόλαια συναλλάγματος (currency futures)
 - δ) Αποκτηθείσες συμβάσεις προαφέσεως συναλλάγματος (currency options purchased)
 - ε) Άλλες συμβάσεις παρεμφερούς φύσεως
 - στ) Συμβάσεις χρυσού παρεμφερείς με εκείνες των στοιχείων α) έως ε).
3. Συμβάσεις παρεμφερούς φύσεως με εκείνες του σημείου 1 στοιχεία α) έως ε) και σημείου 2 στοιχεία α) έως στοιχεία δ) επί άλλων στοιχείων αναφοράς ή επί δεικτών, που αφορούν:
 - α) Μετοχές
 - β) Πολύτιμα μέταλλα εκτός από τον χρυσό
 - γ) Εμπορεύματα άλλα εκτός από πολύτιμα μέταλλα
 - δ) Άλλες συμβάσεις παρεμφερούς φύσεως.»

ΟΔΗΓΙΑ 98/34/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 22ας Ιουνίου 1998****για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

φάνεια στις εθνικές πρωτοβουλίες που αφορούν τη θέσπιση τεχνικών προτύπων ή κανονισμών·

Έχοντας υπόψη:

(4) ότι τα εμπόδια στις συναλλαγές, τα οποία οφείλονται στους τεχνικούς κανονισμούς των προϊόντων, είναι παραδεκτά μόνον εάν είναι αναγκαία για την κάλυψη ορισμένων επιτακτικών αναγκών και εξυπηρετούν σκοπό γενικότερου ενδιαφέροντος, του οποίου αποτελούν ουσιαστική εγγύηση·

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 100 Α, 213 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

(5) ότι η Επιτροπή πρέπει απαραίτητα να διαθέτει τις αναγκαίες πληροφορίες πριν από τη θέσπιση τεχνικών διατάξεων· ότι τα κράτη μέλη, τα οποία οφείλουν, δυνάμει του άρθρου 5 της συνθήκης, να διευκολύνουν την Επιτροπή στην άσκηση του έργου της, οφείλουν να της κοινοποιούν τα σχέδιά τους στον τομέα των τεχνικών κανονισμών·

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(6) ότι όλα τα κράτη μέλη πρέπει, επίσης, να πληροφορούνται τους τεχνικούς κανονισμούς που σχεδιάζονται από άλλο κράτος μέλος·

(1) ότι η οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών⁽⁴⁾, τροποποιήθηκε πολλές φορές και σε σημαντική έκταση· ότι είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας·

(7) ότι η εσωτερική αγορά στόχο έχει να διασφαλίσει ένα περιβάλλον ευνοϊκό για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων· ότι, για να εκμεταλλευτούν καλύτερα οι επιχειρήσεις τα πλεονεκτήματα της αγοράς αυτής, πρέπει να υπάρχει ιδίως μεγαλύτερη ενημέρωση· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους επιχειρηματικούς κύκλους να κάνουν γνωστές τις εκτιμήσεις τους για τις επιπτώσεις των εθνικών τεχνικών κανονισμών που προτείνονται από άλλα κράτη μέλη μέσω της τακτικής δημοσίευσης των τίτλων των κοινοποιούμενων σχεδίων, καθώς και μέσω των διατάξεων που αφορούν την εμπιστευτικότητα των σχεδίων αυτών·

(2) ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι, επομένως, ένα από τα θεμέλια της Κοινότητας είναι η απαγόρευση των ποσοτικών περιορισμών στις συναλλαγές εμπορευμάτων, καθώς και των μέτρων που έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους ποσοτικούς αυτούς περιορισμούς·

(3) ότι, για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, κρίνεται σκόπιμο να διασφαλισθεί μεγαλύτερη δια-

(8) ότι κρίνεται σκόπιμο, για λόγους ασφάλειας του δικαίου, τα κράτη μέλη να γνωστοποιούν ότι θεσπίζεται εθνικός τεχνικός κανόνας, τηρουμένων όσων ορίζει η παρούσα οδηγία·

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 12.3.1997, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ C 133 της 28.4.1997, σ. 5.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1997 (ΕΕ C 304 της 6.10.1997, σ. 79), κοινή θέση του Συμβουλίου της 23ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ C 110 της 8.4.1998, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ης Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.5.1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1998.⁽⁴⁾ ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/139/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 32 της 10.2.1996, σ. 31).

(9) ότι, όσον αφορά τους τεχνικούς κανονισμούς για τα προϊόντα, τα μέτρα με τα οποία θα διασφαλισθεί η καλή λειτουργία ή εμβάθυνση της αγοράς προϋποθέτουν ιδίως μεγαλύτερη διαφάνεια των εθνικών προθέσεων, καθώς και επέκταση των αιτίων και όρων εκτίμησης του αποτελέσματος που μπορούν να έχουν οι προτεινόμενοι κανονισμοί, στην αγορά·

- (10) ότι, με την προοπτική αυτή, κρίνεται σκόπιμο να εκτιμηθούν όλες οι προδιαγραφές που επιβάλλονται σε ένα προϊόν και να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στις εθνικές πρακτικές σε θέματα κανονιστικής ρύθμισης των προϊόντων·
- (11) ότι οι απαιτήσεις, εκτός των τεχνικών προδιαγραφών που αφορούν τον κύκλο ζωής ενός προϊόντος μετά τη διάθεσή του στην αγορά, μπορούν να επηρεάσουν την ελεύθερη κυκλοφορία του στην αγορά ή να δημιουργήσουν εμπόδια στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
- (12) ότι είναι ανάγκη να διευκρινιστεί η έννοια του *de facto* τεχνικού κανόνα· ότι, ιδίως, οι διατάξεις μέσω των οποίων η δημόσια αρχή αναφέρεται σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις ή προτρέπει στην τήρησή τους, καθώς και οι διατάξεις για προϊόντα με τα οποία συνδέεται η δημόσια αρχή, χάριν του δημοσίου συμφέροντος, έχουν ως αποτέλεσμα να προσδίδουν στην τήρηση των εν λόγω απαιτήσεων ή προδιαγραφών χαρακτήρα περισσότερο αναγκαστικό από εκείνον που θα είχαν φυσιολογικά λόγω της προέλευσής τους από τον ιδιωτικό τομέα·
- (13) ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει, επιπλέον, να έχουν στη διάθεσή τους αρκετό χρόνο για να προτείνουν τροποποιήσεις του σχεδιαζόμενου μέτρου, ώστε να εξαιρεθούν ή να μειωθούν οι ενδεχόμενες δυσχέρειες στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων·
- (14) ότι το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη του τις προτεινόμενες τροποποιήσεις κατά την επεξεργασία του οριστικού κειμένου του μελετώμενου μέτρου·
- (15) ότι η εσωτερική αγορά συνεπάγεται, ιδίως σε περίπτωση που καταστεί αδύνατη η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης από τα κράτη μέλη, την έκδοση ή την πρόταση έκδοσης υποχρεωτικών κοινοτικών πράξεων από την Επιτροπή· ότι έχει θεσπιστεί ένα ειδικό προσωρινό *status quo* ούτως ώστε η έκδοση εθνικών μέτρων να μη διακυβεύει την έκδοση από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή κοινοτικών πράξεων αναγκαστικού δικαίου στον ίδιο τομέα·
- (16) ότι το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει, σύμφωνα με τις γενικές υποχρεώσεις του άρθρου 5 της συνθήκης, να αναβάλει για επαρκές χρονικό διάστημα την έναρξη ισχύος του σχεδιαζόμενου μέτρου, ώστε να καταστεί δυνατή είτε η από κοινού εξέταση των προτεινόμενων τροποποιήσεων είτε η επεξεργασία της πρότασης μιας πράξης αναγκαστικού δικαίου του Συμβουλίου είτε η έκδοση μιας πράξης αναγκαστικού δικαίου της Επιτροπής· ότι οι προθεσμίες που προβλέπονται στη συμφωνία των Αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 1969, για το *status quo* και την ενημέρωση της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τη συμφωνία της 5ης Μαρτίου 1973⁽²⁾, αποδείχθηκαν ανεπαρκείς για τις συγκεκριμένες περιπτώσεις και, επομένως, πρέπει να προβλεφθούν μεγαλύτερες προθεσμίες·
- (17) ότι η διαδικασία του *status quo* και της ενημέρωσης της Επιτροπής, που περιέχεται στη συμφωνία της 28ης Μαΐου 1969, εξακολουθεί να ισχύει για τα προϊόντα που υπόκεινται σ' αυτήν και που δεν αποτελούν αντικείμενο της παρούσας οδηγίας·
- (18) ότι, με στόχο πάντοτε να διευκολυνθεί η έκδοση κοινοτικών μέτρων από το Συμβούλιο, τα κράτη μέλη πρέπει να απέχουν από την έκδοση ενός τεχνικού κανόνα όταν το Συμβούλιο έχει εγκρίνει κοινή θέση κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής που αφορά το ίδιο θέμα·
- (19) ότι τα εθνικά τεχνικά πρότυπα μπορούν στην πράξη να έχουν τα ίδια αποτελέσματα με τους τεχνικούς κανονισμούς, όσον αφορά την ελεύθερη διακίνηση των εμπορευμάτων·
- (20) ότι είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να εξασφαλιστεί η ενημέρωση της Επιτροπής ως προς τα σχέδια προτύπων, με όρους ανάλογους με αυτούς που ισχύουν για τους τεχνικούς κανονισμούς· ότι, δυνάμει του άρθρου 213 της συνθήκης, η Επιτροπή, για να εκπληρώσει τα καθήκοντα που της έχουν ανατεθεί, μπορεί να συλλέγει οποιαδήποτε πληροφορία και να προβαίνει σε όλους τους αναγκαίους ελέγχους, μέσα στα όρια και με τις προϋποθέσεις που καθορίζει το Συμβούλιο κατά τις διατάξεις της συνθήκης·
- (21) ότι τα κράτη μέλη και οι οικείοι οργανισμοί τυποποίησης πρέπει επίσης να ενημερώνονται σχετικά με τα πρότυπα τα οποία σχεδιάζουν οι οργανισμοί τυποποίησης άλλων κρατών μελών·
- (22) ότι η αναγκαιότητα συστηματικής κοινοποίησης υφίσταται πράγματι μόνο σε νέα θέματα τυποποίησης και ότι, αν η τυποποίηση αυτή αναλαμβάνεται σε εθνικό επίπεδο, μπορεί να δημιουργήσει αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών προτύπων, με αποτέλεσμα να διαταραχθεί η λειτουργία της αγοράς· ότι κάθε μεταγενέστερη κοινοποίηση ή γνωστοποίηση όσον αφορά την πορεία των εθνικών εργασιών πρέπει να εξαρτάται από το ενδιαφέρον που εκδήλωσαν για τις εργασίες αυτές εκείνοι στους οποίους γνωστοποιήθηκε προηγουμένως το νέο θέμα τυποποίησης·
- (23) ότι η Επιτροπή πρέπει ωστόσο να έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη γνωστοποίηση των εθνικών προγραμμάτων τυποποίησης, εν όλω ή εν μέρει, για να μπορεί να εξετάζει τις εξελίξεις της τυποποίησης σε δεδομένους οικονομικούς τομείς·

(1) ΕΕ C 76 της 17.6.1969, σ. 9.

(2) ΕΕ C 9 της 15.3.1973, σ. 3.

- (24) ότι το σύστημα ευρωπαϊκής τυποποίησης πρέπει να οργανωθεί από και για τα ενδιαφερόμενα μέρη, βασιζόμενο στη συνοχή, τη διαφάνεια, τη συναίνεση, την ανεξαρτησία από τα ιδιωτικά συμφέροντα, την αποτελεσματικότητα και τη λήψη αποφάσεων μέσω εθνικής αντιπροσώπευσης·
- (25) ότι η τυποποίηση στην Κοινότητα πρέπει να βασισθεί στα θεμελιώδη δικαιώματα των εθνικών οργανισμών τυποποίησης, όπως είναι η δυνατότητα παροχής των σχεδίων προτύπων, ενημέρωσης για τη συνέχεια που επιφυλάσσεται στα σχετικά σχόλια, σύνδεσης με τις εθνικές εργασίες τυποποίησης ή ακόμη η δυνατότητα να ζητείται η επεξεργασία ευρωπαϊκών αντί εθνικών προτύπων· ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα της αρμοδιότητάς τους ούτως ώστε οι οικείοι οργανισμοί τυποποίησης να σέβονται τα δικαιώματα αυτά·
- (26) ότι οι διατάξεις που αφορούν το status quo για τους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης κατά την επεξεργασία ενός ευρωπαϊκού προτύπου πρέπει να ευθυγραμμιστούν με τις σχετικές διατάξεις που εκδίδουν οι οργανισμοί τυποποίησης στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης·
- (27) ότι θα πρέπει να ιδρυθεί μια μόνιμη επιτροπή, τα μέλη της οποίας θα διορίζονται από τα κράτη μέλη, και η οποία θα επιφορτισθεί με την υποβοήθηση της Επιτροπής στη μελέτη των σχεδίων εθνικών προτύπων και με τη συνεργασία στις προσπάθειές της για τη μείωση των τυχόν δυσχερειών στην ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων·
- (28) ότι θα πρέπει να ζητείται η γνώμη της μόνιμης επιτροπής σχετικά με τα σχέδια με τα οποία ζητείται η τυποποίηση και αναφέρονται στην παρούσα οδηγία·
- (29) ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με τις ημερομηνίες ενσωμάτωσης των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ μέρος Β,
2. «Τεχνική προδιαγραφή»: η προδιαγραφή που περιέχεται σε έγγραφο στο οποίο ορίζονται τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ενός προϊόντος, όπως τα επίπεδα ποιότητας ή ιδιότητες χρήσης, η ασφάλεια, οι διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων που ισχύουν για το προϊόν όσον αφορά την ονομασία πώλησης, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και τις μεθόδους δοκιμής, τη συσκευασία, τη σήμανση και το ετικετάρισμα, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.
- Ο όρος «τεχνική προδιαγραφή» καλύπτει επίσης τις μεθόδους και διαδικασίες παραγωγής γεωργικών προϊόντων δυνάμει του άρθρου 38 παράγραφος 1 της συνθήκης, προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή και διατροφή των ζώων, καθώς και φαρμάκων όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθώς και τις μεθόδους και διαδικασίες παραγωγής άλλων προϊόντων, εφόσον αυτές έχουν επιπτώσεις στα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα.
3. «Άλλη απαίτηση»: απαίτηση, εκτός των τεχνικών προδιαγραφών, επιβαλλόμενη σε ένα προϊόν, ιδίως για λόγους προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, η οποία αφορά τον κύκλο ζωής του προϊόντος μετά τη διάθεσή του στην αγορά, όπως οι συνθήκες χρησιμοποίησης, ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης ή εξάλειψής του, εφόσον οι συνθήκες αυτές μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τη σύνθεση ή τη φύση του προϊόντος, ή την εμπορία του.
4. «Πρότυπο»: οι τεχνικές προδιαγραφές που έχουν εγκριθεί από αναγνωρισμένο οργανισμό τυποποίησης, για επανειλημμένη ή διαρκή εφαρμογή, των οποίων όμως η τήρηση δεν είναι υποχρεωτική και οι οποίες υπάγονται σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:
- διεθνές πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από διεθνή οργανισμό τυποποίησης το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού,
 - ευρωπαϊκό πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού,
 - εθνικό πρότυπο: πρότυπο εγκεκριμένο από εθνικό οργανισμό τυποποίησης το οποίο τίθεται στη διάθεση του κοινού.
5. «Πρόγραμμα τυποποίησης»: πρόγραμμα εργασίας ενός αναγνωρισμένου οργανισμού τυποποίησης με το οποίο καταρτίζεται κατάλογος των θεμάτων για τα οποία διεξάγονται εργασίες τυποποίησης.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «Προϊόν»: κάθε προϊόν βιομηχανικής κατασκευής, και κάθε γεωργικό προϊόν, συμπεριλαμβανομένων και των αλιευτικών προϊόντων.

⁽¹⁾ Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ 22 της 9.2.1965, σ. 369/65)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/39/ΕΟΚ (ΕΕ L 214 της 24.8.1993, σ. 22).

6. «Σχέδιο προτύπου»: το έγγραφο με το κείμενο των τεχνικών κανονισμών για καθορισμένο προϊόν, που σχεδιάζεται να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία εθνικής τυποποίησης, όπως το κείμενο αυτό προκύπτει από τις προπαρασκευαστικές εργασίες και διανέμεται προς σχολιασμό ή δημόσια έρευνα.
7. «Ευρωπαϊκός Οργανισμός Τυποποίησης»: οργανισμός αναφερόμενος στο παράρτημα I.
8. «Εθνικός Οργανισμός Τυποποίησης»: οργανισμός αναφερόμενος στο παράρτημα II.
9. «Τεχνικός κανόνας»: τεχνική προδιαγραφή ή άλλη απαίτηση, συμπεριλαμβανομένων των οικείων διοικητικών διατάξεων, της οποίας η τήρηση είναι υποχρεωτική, *de jure* ή *de facto*, για την εμπορία ή τη χρήση ενός προϊόντος σε κράτος μέλος ή σε σημαντικό τμήμα του κράτους αυτού, όπως επίσης, με την επιφύλαξη των όσων ορίζει το άρθρο 10, οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που απαγορεύουν την κατασκευή, εισαγωγή, εμπορία ή χρήση ενός προϊόντος.

Τεχνικοί κανόνες *de facto* είναι ιδίως:

- οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις ενός κράτους μέλους οι οποίες παραπέμπουν είτε σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις είτε σε επαγγελματικούς κώδικες ή κώδικες ορθής πρακτικής που με τη σειρά τους παραπέμπουν σε τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις και των οποίων η τήρηση αποτελεί τεκμήριο πιστότητας προς τις προδιαγραφές που ορίζουν οι ως άνω νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις,
- οι εκούσιες συμφωνίες στις οποίες η δημόσια αρχή είναι συμβαλλόμενο μέρος και οι οποίες αποσκοπούν στην τήρηση, προς το δημόσιο συμφέρον, των τεχνικών προδιαγραφών ή άλλων απαιτήσεων. Εξαιρούνται οι συγγραφές υποχρεώσεων των δημοσίων συμβάσεων,
- οι τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις, που συνδέονται με φορολογικά ή οικονομικά μέτρα και επηρεάζουν την κατανάλωση προϊόντων ενθαρρύνοντας την τήρηση των τεχνικών αυτών προδιαγραφών ή άλλων απαιτήσεων. Εξαιρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις που έχουν σχέση με τα εθνικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης.

Καλύπτονται οι τεχνικοί κανόνες που θεσπίζουν οι αρχές που ορίζονται από τα κράτη μέλη και περιλαμβάνονται σε κατάλογο που έπρεπε να καταρτίσει η Επιτροπή πριν από την 1η Ιουλίου 1995 στα πλαίσια της επιτροπής του άρθρου 5.

Ο κατάλογος αυτός θα τροποποιηθεί με την ίδια διαδικασία.

10. «Σχέδιο τεχνικού κανόνα»: το κείμενο μιας τεχνικής προδιαγραφής ή άλλης απαίτησης, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών διατάξεων, που εκπονείται προκειμένου η τεχνική αυτή προδιαγραφή ή απαίτηση να καθιερωθεί αμέσως ή εν τέλει ως τεχνικός κανόνας, και το οποίο, δεδομένου ότι βρίσκεται σε προπαρασκευαστικό στάδιο, μπορεί να υιοθετήσει ουσιαστικές τροποποιήσεις.

Η παρούσα οδηγία δεν ισχύει για τα μέτρα που τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαία στο πλαίσιο της συνθήκης προκειμένου να εξασφαλίσουν την προστασία του κοινού, και ιδιαίτερα των εργαζομένων, κατά τη χρήση προϊόντων, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν επηρεάζουν τα προϊόντα.

Άρθρο 2

1. Η Επιτροπή και οι οργανισμοί τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II ενημερώνονται σχετικά με τα νέα θέματα για τα οποία οι εθνικοί οργανισμοί που αναφέρονται στο παράρτημα II αποφασίζουν, εντάσσοντάς τα στο πρόγραμμα τυποποίησης, να θεσπίσουν ένα πρότυπο ή να τροποποιήσουν το ήδη υφιστάμενο πρότυπο, εκτός εάν πρόκειται για αυτούσια, ή ισοδύναμη μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου.

2. Στις πληροφορίες της παραγράφου 1, αναφέρεται ιδίως εάν το πρότυπο:

- αποτελεί μη ισοδύναμη μεταφορά ενός διεθνούς προτύπου,
- αποτελεί νέο εθνικό πρότυπο,
- αποτελεί τροποποίηση ενός εθνικού προτύπου.

Η Επιτροπή μπορεί, αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 5, να καθορίζει κανόνες κωδικοποιημένης παρουσίας των πληροφοριών αυτών, καθώς και σχέδιο και κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα υποβάλλονται οι πληροφορίες προκειμένου να διευκολύνεται η αξιολόγησή τους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητά τη γνωστοποίηση των προγραμμάτων τυποποίησης, εν μέρει ή εν όλω.

Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των κρατών μελών, υπό μορφή που να επιτρέπει την αξιολόγηση και τη σύγκριση των διαφόρων προγραμμάτων.

4. Η Επιτροπή τροποποιεί ενδεχομένως το παράρτημα II, με βάση τις γνωστοποιήσεις των κρατών μελών.

5. Το Συμβούλιο αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, για κάθε τροποποίηση του παραρτήματος I.

Άρθρο 3

Οι οργανισμοί τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II καθώς και η Επιτροπή, λαμβάνουν, κατόπιν αιτήσεώς τους, τα σχέδια προτύπων και ενημερώνονται από τον αρμόδιο οργανισμό για τη συνέχεια που δίνεται στις τυχόν παρατηρήσεις τους επί των σχεδίων αυτών.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε οι εθνικοί τους οργανισμοί τυποποίησης:

- να γνωστοποιούν τις πληροφορίες που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 3,
- να δίνουν στη δημοσιότητα τα σχέδια προτύπων, έτσι ώστε να μπορούν να συγκεντρώνονται και παρατηρήσεις από ενδιαφερόμενα μέρη εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη,
- να παραχωρούν στους άλλους οργανισμούς που αναφέρονται στο παράρτημα II το δικαίωμα να συμμετέχουν παθητικά ή ενεργά (με την αποστολή παρατηρητού) στις προγραμματιζόμενες εργασίες,
- να μην αντιτίθενται στην εξέταση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σύμφωνα με τους κανόνες των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, ενός θέματος τυποποίησης του προγράμματος εργασίας τους, και να μην πραγματοποιούν ενέργειες που θα μπορούσαν να προδικάσουν τη λήψη σχετικής απόφασης.

2. Τα κράτη μέλη απέχουν, ιδίως, από κάθε πράξη αναγνώρισης, έγκρισης τύπου ή έμμεσης χρήσης ενός εθνικού προτύπου που έχει εγκριθεί κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3 και της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 5

Ιδρύεται μόνιμη επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους των κρατών μελών, οι οποίοι μπορούν να υποβοηθούνται από εμπειρογνώμονες ή συμβούλους. Την προεδρία ασκεί ο εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 6

1. Η επιτροπή συνεδριάζει, τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, με τους αντιπροσώπους των οργανισμών τυποποίησης που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή έκθεση σχετικά με τη θέση σε εφαρμογή και τη λειτουργία των διαδικασιών που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, καθώς και προτάσεις που αποσκοπούν στην εξάλειψη των υφιστάμενων ή προβλεπόμενων εμποδίων κατά τις συναλλαγές.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει θέση ως προς τις ανακοινώσεις και προτάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, και συγκεκριμένα μπορεί να προτρέψει σχετικά την Επιτροπή:

- να καλέσει τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να εκπονήσουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο μέσα σε τακτή προθεσμία,
- να φροντίσει ώστε, εφόσον χρειάζεται, και προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος των εμποδίων κατά τις συναλλαγές, να αποφασίσουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη σε μια πρώτη φάση μεταξύ τους για τα κατάλληλα μέτρα,
- να λάβει κάθε κατάλληλο μέτρο,
- να εντοπίσει τους τομείς για τους οποίους αποδεικνύεται αναγκαία η εναρμόνιση και ανάληψη, ενδεχομένως, των κατάλληλων εργασιών εναρμόνισης σε ένα συγκεκριμένο τομέα.

4. Η Επιτροπή οφείλει να ζητεί τη γνώμη της επιτροπής:

- a) πριν από κάθε τροποποίηση των καταλόγων που περιέχονται στα παραρτήματα I και II (άρθρο 2 παράγραφος 1)·
- β) κατά την κατάρτιση των κανόνων κωδικοποιημένης παρουσίασης των πληροφοριών και του σχεδίου και των κριτηρίων, σύμφωνα με τα οποία θα πρέπει να υποβάλλονται τα προγράμματα τυποποίησης (άρθρο 2 παράγραφος 2)·
- γ) κατά την επιλογή του πρακτικού συστήματος που θα πρέπει να εφαρμοσθεί για την ανταλλαγή πληροφοριών, που προβλέπει η παρούσα οδηγία, και των τροποποιήσεων που θα πρέπει, ενδεχομένως, να γίνουν σ' αυτό·
- δ) κατά την επανεξέταση της λειτουργίας του συστήματος, που θέτει σε εφαρμογή η παρούσα οδηγία·
- ε) για τις αιτήσεις που απευθύνονται στους οργανισμούς τυποποίησης που αναφέρονται στην παράγραφο 3 πρώτη περίπτωση.

5. Η Επιτροπή μπορεί να ζητεί τη γνώμη της επιτροπής για κάθε προσχέδιο τεχνικού κανόνα που λαμβάνει.

6. Η επιτροπή μπορεί, αν το ζητήσει ο πρόεδρος της ή ένα κράτος μέλος, να επιληφθεί κάθε ζητήματος που αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

7. Οι εργασίες της επιτροπής και οι πληροφορίες που της διαβιβάζονται είναι εμπιστευτικές.

Ωστόσο, η επιτροπή και οι εθνικές αρχές μπορούν, λαμβάνοντας τις αναγκαίες προφυλάξεις, να προσφεύγουν στην πραγματογνωμοσύνη φυσικών ή νομικών προσώπων που μπορούν να ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, κατά την εκπόνηση ενός ευρωπαϊκού προτύπου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 πρώτη περίπτωση, ή μετά την έγκρισή του, οι εθνικοί τους οργανισμοί τυποποίησης δεν προβαίνουν σε καμία ενέργεια η οποία μπορεί να βλάψει την επιδιωκόμενη εναρμόνιση, και ιδίως, δεν δημοσιεύουν στο δεδομένο τομέα νέο ή αναθεωρημένο εθνικό πρότυπο που δεν είναι πλήρως σύμφωνο προς υφιστάμενο ευρωπαϊκό πρότυπο.

2. Η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τις εργασίες των οργανισμών τυποποίησης οι οποίες αναλαμβάνονται ύστερα από αίτηση των δημόσιων αρχών προκειμένου να καταρτισθούν τεχνικοί κανονισμοί ή πρότυπα για καθορισμένα προϊόντα με στόχο την κατάρτιση τεχνικού κανόνα για τα προϊόντα αυτά.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, κάθε αίτηση από τις αναφερόμενες στο προηγούμενο εδάφιο ως σχέδιο τεχνικού κανόνα και σημειώνουν τους λόγους που δικαιολογούν την κατάρτιση του.

Άρθρο 8

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν άμεσα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα, εκτός εάν πρόκειται απλώς για αυτούσια μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου, οπότε αρκεί μια απλή πληροφόρηση ως προς το συγκεκριμένο πρότυπο· επίσης, απευθύνουν στην Επιτροπή κοινοποίηση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η θέσπιση ενός τέτοιου τεχνικού κανόνα, εκτός εάν οι λόγοι αυτοί συνάγονται ήδη από το ίδιο το σχέδιο.

Εάν χρειαστεί, τα κράτη μέλη κοινοποιούν ταυτοχρόνως — εάν δεν το έχουν ήδη διαβιβάσει με κάποια προηγούμενη γνωστοποίησή τους — το κείμενο των βασικών, νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που αφορούν κατά κύριο και άμεσο τρόπο τον τεχνικό κανόνα, εφόσον η γνώση του κειμένου αυτού είναι αναγκαία για να εκτιμηθεί η εμβέλεια του σχεδίου τεχνικού κανόνα.

Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε νέα γνωστοποίηση υπό τους ανωτέρω όρους εφόσον επιφέρουν σημαντικές τροποποιήσεις στο σχέδιο αυτό με αποτέλεσμα να τροποποιείται το πεδίο εφαρμογής του, να συντομεύεται το αρχικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής, να προστίθενται προδιαγραφές ή απαιτήσεις ή να καθίστανται πιο αυστηρές οι εν λόγω προδιαγραφές ή απαιτήσεις.

Ειδικότερα, όταν το σχέδιο τεχνικού κανόνα αφορά τον περιορισμό της διάθεσης στο εμπόριο ή της χρήσης μιας ουσίας, ενός παρασκευάσματος ή ενός χημικού προϊόντος, συν τοις άλλοις και για λόγους δημόσιας υγείας και προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης είτε περίληψη, είτε, στο μέτρο

που είναι διαθέσιμες οι σχετικές πληροφορίες, τα χρήσιμα στοιχεία που αφορούν τη συγκεκριμένη ουσία, παρασκεύασμα ή προϊόν, καθώς και όσα αφορούν τα γνωστά και διαθέσιμα προϊόντα υποκατάστασης. Ομοίως γνωστοποιούν τις αναμενόμενες επιπτώσεις του μέτρου στη δημόσια υγεία και την προστασία των καταναλωτών και του περιβάλλοντος, συνοδεύοντάς τα με ανάλυση των κινδύνων, διενεργουμένη, όπου συντρέχει λόγος, βάσει των γενικών αρχών αξιολόγησης των κινδύνων από χημικά προϊόντα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93⁽¹⁾ για την περίπτωση ήδη υφισταμένης ουσίας ή στο άρθρο 3 παράγραφος 3 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ⁽²⁾ για την περίπτωση νέας ουσίας.

Η Επιτροπή, μόλις της γνωστοποιηθούν τα σχέδια τεχνικού κανόνα και όλα τα σχετικά έγγραφα, τα θέτει υπόψη των λοιπών κρατών μελών. Μπορεί επίσης να τα υποβάλει προς γνωμοδότηση στην επιτροπή του άρθρου 5, και, ενδεχομένως, στην επιτροπή που είναι αρμόδια για τον εν λόγω τομέα.

Όταν πρόκειται για τις τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις που αναφέρει το άρθρο 1 σημείο 9 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση, οι παρατηρήσεις ή οι αιτιολογημένες γνώμες της Επιτροπής ή των κρατών μελών δύνανται να αφορούν μόνον την πλευρά του μέτρου η οποία ενδεχομένως αποτελεί εμπόδιο για τις συναλλαγές και όχι τη φορολογική ή οικονομική του πτυχή.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν προς το κράτος μέλος που γνωστοποίησε σχέδιο τεχνικού κανόνα, παρατηρήσεις που το εν λόγω κράτος μέλος θα λάβει υπόψη στο μέτρο του δυνατού, αργότερα, κατά την τελική διατύπωση του τεχνικού κανόνα.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν το ταχύτερο στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο ενός τεχνικού κανόνα.

4. Οι πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν είναι εμπιστευτικές, εκτός εάν το ζητήσει ρητώς το κράτος μέλος που πραγματοποιεί την κοινοποίησή. Κάθε τέτοια αίτηση πρέπει να αιτιολογείται.

Αν αυτό ζητηθεί, η επιτροπή του άρθρου 5 και οι εθνικές διοικήσεις μπορούν, λαμβάνοντας τις αναγκαίες προφυλάξεις, να ζητήσουν πραγματογνωμοσύνη από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που μπορούν να ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1).

(²) Οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί ταξινόμησης, συσκευασίας και επισήμανσεως των επικίνδυνων ουσιών (ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/32/ΕΟΚ (ΕΕ L 154 της 5.6.1992, σ. 1).

5. Όταν σχέδιο τεχνικού κανόνα αποτελεί μέρος μέτρου του οποίου η γνωστοποίηση κατά τα στάδια του σχεδίου προβλέπεται από άλλες κοινοτικές πράξεις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν στη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, με βάση αυτή την άλλη πράξη, αναφέροντος ρητά ότι η γνωστοποίηση αυτή γίνεται επίσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Η έλλειψη αντίδρασης από πλευράς Επιτροπής, στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, για ένα σχέδιο τεχνικού κανόνα δεν προδικάζει την απόφαση που θα μπορούσε να ληφθεί στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πράξεων.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για τρεις μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν:

- την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα υπό μορφή εκούσιας συμφωνίας κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 9 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση, για τέσσερις μήνες,
- με την επιφύλαξη των παραγράφων 3, 4 και 5, την έγκριση οποιουδήποτε άλλου σχεδίου τεχνικού κανόνα, για έξι μήνες,

από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εφόσον η Επιτροπή ή άλλο κράτος μέλος διατυπώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αυτή, εμπειροστατωμένη γνώμη σύμφωνα με την οποία το προτεινόμενο μέτρο παρουσιάζει πτυχές που μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς.

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αναφέρει στην Επιτροπή τη συνέχεια που προτίθεται να δώσει στις εν λόγω εμπειροστατωμένες γνώμες. Η Επιτροπή σχολιάζει την αντίδραση αυτή.

3. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έκδοση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εφόσον, εντός τριών μηνών μετά την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή γνωστοποιήσει την πρόθεσή της να προτείνει ή να εκδώσει, για το εν λόγω θέμα, οδηγία, κανονισμό ή απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 189 της συνθήκης.

4. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έκδοση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 εφόσον, εντός

τριών μηνών μετά την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή γνωστοποιήσει τη διαπίστωσή της ότι το σχέδιο τεχνικού κανόνα αφορά θέμα καλυπτόμενο από πρόταση οδηγίας, κανονισμού ή απόφασης που έχει υποβληθεί στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 189 της συνθήκης.

5. Εάν το Συμβούλιο εγκρίνει κοινή θέση κατά τη διάρκεια της περιόδου status quo που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, η περίοδος αυτή θα επεκταθεί, με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, στους 18 μήνες.

6. Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5, παύουν να υφίστανται είτε:

- όταν η Επιτροπή ενημερώσει τα κράτη μέλη ότι δεν προτίθεται πλέον να προτείνει ή να εκδώσει κοινοτική πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα,
- όταν η Επιτροπή ενημερώσει τα κράτη μέλη ότι αποσύρει την πρόταση ή το σχέδιό της,
- με την έκδοση κοινοτικής πράξης αναγκαστικού χαρακτήρα από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή.

7. Οι παράγραφοι 1 έως 5 δεν ισχύουν όταν ένα κράτος μέλος, για λόγους έκτακτης ανάγκης, που επιβάλλονται από σοβαρή και απρόβλεπτη κατάσταση συνδεδεμένη με την προστασία της υγείας των προσώπων και των ζώων, με τη διατήρηση της χλωρίδας ή με την ασφάλεια, πρέπει να εκπονήσει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα τεχνικούς κανόνες, προκειμένου να τους εκδώσει και να τους θέσει σε ισχύ αμέσως, χωρίς να είναι δυνατή η διενέργεια διαβουλεύσεων. Το κράτος μέλος παραθέτει στη γνωστοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 την αιτιολογία του επειγόντα χαρακτήρα των μέτρων. Η Επιτροπή αποφαινεται το συντομότερο δυνατόν σχετικά με τη γνωστοποίηση αυτή. Σε περίπτωση καταχρηστικής προσφυγής στην ως άνω διαδικασία, η Επιτροπή λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τηρείται ενήμερο από την Επιτροπή.

Άρθρο 10

1. Τα άρθρα 8 και 9 δεν εφαρμόζονται στις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών ή στις εκούσιες συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη:

- συμμορφώνονται προς τις κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα που έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση τεχνικών προδιαγραφών,
- τηρούν τις δεσμεύσεις που απορρέουν από μια διεθνή συμφωνία και έχουν ως αποτέλεσμα την έκδοση κοινών τεχνικών προδιαγραφών στην Κοινότητα,
- κάνουν χρήση των ρητρών διασφάλισης που προβλέπονται σε κοινοτικές πράξεις αναγκαστικού χαρακτήρα,

- εφαρμόζουν το άρθρο 8 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/59/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
- εκτελούν απλώς απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- τροποποιούν απλώς έναν τεχνικό κανόνα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 9 της παρούσας οδηγίας, κατόπιν σχετικού αιτήματος της Επιτροπής, προκειμένου να αρθεί ένα εμπόδιο στις συναλλαγές.

2. Το άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών που προβλέπουν απαγόρευση της παραγωγής, εφόσον δεν θέτουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών.

3. Το άρθρο 9 παράγραφοι 3 έως 6 δεν εφαρμόζεται στις εκούσιες συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 9 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση.

4. Το άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στις τεχνικές προδιαγραφές ή άλλες απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 9 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή υποβάλλει ανά διετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Οι εργασίες τυποποίησης που ανατίθενται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Τυποποίησης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία καθώς και τα στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τις λαμβανόμενες γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται μία φορά ετησίως, στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τεχνικό κανόνα, ο κανόνας αυτός περιλαμβάνει παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύεται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή του. Οι λεπτομέρειες της παραπομπής αυτής αποφασίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

1. Οι οδηγίες και αποφάσεις που παρατίθενται στο παράρτημα III μέρος Α καταργούνται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με τις προθεσμίες για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο που εμφανίζονται στο παράρτημα III μέρος Β.

2. Οι αναφορές στις καταργούμενες οδηγίες και αποφάσεις θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

J. CUNNINGHAM

⁽¹⁾ Οδηγία 92/59/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1992, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σ. 24).

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι***ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ**

CEN

Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης

CENELEC

Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης

ETSI

Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ

1. ΒΕΛΓΙΟ
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie

CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. ΔΑΝΙΑ
DS
Dansk Standard

NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. ΓΕΡΜΑΝΙΑ
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.

DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. ΕΛΛΑΔΑ
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. ΙΣΠΑΝΙΑ
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. ΓΑΛΛΙΑ
AFNOR
Association française de normalisation

UTE
Union technique de l'électricité — Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. ΙΡΛΑΝΔΙΑ
NSAI
National Standards Authority of Ireland

ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ΙΤΑΛΙΑ
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione

CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ Οι οργανισμοί UNI και CEI, σε συνεργασία με το Istituto Superiore delle Poste e Telecomunicazioni και το Ministero dell'Industria, έχουν αναθέσει τις εργασίες που εντάσσονται στο πλαίσιο του ETSI στην επιτροπή CONCIT (Comitato Nazionale di Coordinamento per le tecnologie dell'informazione).

9. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

ITM
Inspection du travail et des mines
SEE
Service de l'énergie de l'État

10. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

NNI
Nederlands Normalisatie instituut
NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. ΑΥΣΤΡΙΑ

ÖN
Österreichisches Normungsinstitut
ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

IPQ
Instituto Português de Qualidade

13. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

BSI
British Standards Institution
BEC
British Electrotechnical Committee

14. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

SFS
Suomen Standardisoimislitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
THK
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen
SESKO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKIO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. ΣΟΥΗΔΙΑ

SIS
Standardiseringen i Sverige
SEK
Svenska elektriska kommissionen
ITS
Informationstekniska standardiseringen

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενες αποφάσεις και οδηγίες*(που αναφέρονται στο άρθρο 13)*

Οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου και οι διαδοχικές τροποποιήσεις της
 Οδηγία 88/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου
 Απόφαση 90/230/ΕΟΚ της Επιτροπής
 Απόφαση 92/400/ΕΟΚ της Επιτροπής
 Οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
 Απόφαση 96/139/ΕΚ της Επιτροπής

ΜΕΡΟΣ Β

Ημερομηνίες ενσωμάτωσης*(που αναφέρονται στο άρθρο 13)*

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο
83/189/ΕΟΚ (ΕΕ L 109 της 26.4.1983, σ. 8)	31.3.1984
88/182/ΕΟΚ (ΕΕ L 81 της 26.3.1988, σ. 75)	1.1.1989
94/10/ΕΚ (ΕΕ L 100 της 19.4.1994, σ. 30)	1.7.1995

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 83/189/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11
Άρθρο 12	Άρθρο 12
—	Άρθρο 13
—	Άρθρο 14
—	Άρθρο 15
Παράρτημα Ι	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙ	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ
—	Παράρτημα ΙV